Omnia Permeat Omnia / Latin

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca”

Marek “Mark” J. Wagner - Lorentz
All Rights Reserved 1963/1989/2000/2010/2025

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca”

The Sunrise Collector & The Orbit 323

Marek “Mark” J. Wagner - Lorentz
Pink Republic Publishing

Poezje 2023-2024
(kompilacja tekstow 1963-2024: Duch Renesansu)

ISBN: 978-83-937658-1-2

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Pamięć w Pamięci”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Amfiteatr zmysłów, szklane intuicje pamięci ruchu doniosłością natchnień adorują zwierciadła, katarynkę klucza i zamka,
Coś się dzieje, coś się dzieje z prostotą, z dostojnością pulsu, coś się dzieje w świetle umysłu,
Obrazy, projekcje przenikają przestrzeń, ktoś ustanowił epizody, preludium w obrzędach uczuć,
. . .
Ceremoniał, pamięć w pamięci, z pamięci pamięć, pamięci pamięć, moc myśli, moc słów, uroczystym orszakiem cytuje pigmenty, subtelność tajemnic,
. . .
Lustro pożąda, wyczekuje zwierciadła, lustro ma pamięć widm doskonałych w soczewce źrenic,
Uroczystość logiki swym tchnieniem pozwala stopniowo wiernością przestrzeni adorować energie harmonii funkcji,
Obrazy światła, obrazy świata, obrazy Trójdzielnej głębi fotonu celebrują pocztówki światów, momentum pocztówki kwiatów, ktoś gra na skrzypcach,
. . .
Wibracje subtelnych westchnień, spektakl objawia przemianę idei w światło,
. . .
Jest święto, uroczystość kapeli w oficynie, rdzeń ech w echach łagodnie stroi, orzeźwia gorset złotego wiatru,
Zamykam oczy, widzę obrazy, czytam z pamięci światła, soczewki, elektryczne formuły, magnetyczny morał kinetycznych mgieł wieńczy tożsamość fotonu, obrazu, tożsamość plazmy,
Posłuszne cyfry, literki, nutki westchnień dyskretnych symetrii orbit obliczają idee myśli,
. . .
Żegluje namiętność metamorfozy, namiętność syntez w syntezach, morał istnienia, homogeniczna płynność, rytm pierwszego słowa,
. . .
Czuwa matematyka, uroczystość wzruszeń wzruszenia, poezja mądrości też czuwa, wszystko czuwa we wszystkim, uniwersalna pamięć kodu, wrażliwość żywic,
Blask pamięci, błyszczenie chwil, epizody symetrii gładzą melodie serc,
Słowa są szmerem wiosła, płótnem żagla, ogrodem wpisanym w księdze partytur WielkiegoNauczyciela,
. . .
W zaułkach ziół bukiety pieszczot, dar muz zwiastuje melodie sfer, horyzont przejrzystych lektur, czułość, zmysłowość istot w istocie, sakrament czci,
. . .
Topologie ogrodu mikro skal obejmują czule taniec kaskad źródlanej wody, zapachy torfu,
Biel mgieł nuci, czci podzielność zbudzonych sieci w pryzmacie mocy,
Drży atom, słychać karuzel szept, myśl w myśli, wstążeczki włókna, wełny promiennych snów,
. . .

Nurt znaków, nurt słów, nurt spełnień energii opiewa obrzędy pszczół, pomnaża światła, balsamy pączków,
. ..
Biblioteka kropel, jezior ozdobnych luster, faliste wyspy, brzmienie motylich skrzydeł kruszy przestrzenie ciszy, przestrzenie cieni, kalejdoskop mozaiki, rejestr żywiołów, świat jest sztuką doskonałą, wysławia rodowód źrenic, aromat zapachów, pamięć miłości jest nieskończona ... (MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Wiem, Jestem Echem”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wczytać się w światło, w podcienie arkad,
Czuć, dotknąć natury sekret, orbity ptactwa,
Aromat, zapach, szelest stóp i echa, echa, echa symetrii platońskich światów,
. . .
Niechaj zmysł formuł, połysk płochliwych kropli wyszywa oddech miłością zacne łańcuszki mocy, łańcuszki słów,
. . .
Posąg w pomniku flirtuje z chórem deszczu, rozmyśla z wiatrem młodości, z młodością snów ,
Kalendarz myśli w poranku ziaren, połyskiem pieści żar spojrzeń, naszyjnik wspomnień,
Farmerze echa, ogrodnik światów tuli warzywnik wersów, warzywnik świtu, ech w echach, rytm serc,
. . .
Spójrz, tożsamość kaskad, morał wzruszenia odsłania namiętne, wilgotne usta,
. . .
Płyną głębie, pigmenty żywic, płyną, płyną, płyną z bielonych chat, z płochliwych źrenic,
Kwiaciarka marzeń pozłotą pragnień oblicza topologie warkocza pozłotą chwil,
Naszyjnik wspomnień, radosna pamięć kruszy pierzaste mgły,
. . .
Wiem, jestem echem, echem jestem, echem w echu, pieśnią tajemnych kodów,
. . .
Obrzędy pyłków, obrzędy pszczół, obrzędy kryształków, kwarc nut, desenie stroją księgozbiór natchnień,
Blask pomyślnych wiatrów barwi mikro światy płomykiem świeczki, żaglem przebudzeń, paletą nut,
Ruchome witraże, rdzenie pocztówki, drży aksamit wyobraźni aurą Energii,
. . .
Już słychać, magia słowa, jędrny kwiatostan echa, poezja wzruszeń, widnokręgi harmonicznych płatków zapamiętały trójdzielne harfy, syntezę nici, słychać, słychać, słychać okręt na niebie odlany w słońcu, ideę istot...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Teoria Piękna”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Splendor myśli, splendor natury w splendorze mądrości, majestat cnót olśniewa ciepłolubne dzwoneczki wełnistych gór, kruszy ciszę, zdobi młodość pokoleń,
Piękno harmonicznych kanonów doskonałością tworzenia dekoruje magnesje światła, magnesje cienia,
W relacjach pierwotnych pojęć, intuicje, geometrie absolutne, geometrie potęg stylizują rytm serca,
. . .
Geometrie papirusów, przestrzenie barw w kinetycznych księgach stosowności dźwięków, duchowa harmonia natury przemawia zmysłami miłości, pożądania, tęsknoty, zmysłami szczęścia, w zmysłach mieści się kod kwantowych czcionek, zmysł przebywania, zmysł Trójdzielnych istot,
. . .
Blask Euklidesowych ksiąg trwa w proporcjach wpisanych w formę, wpisane w liczbę, partytury żagli są kluczem, sterem Aleksandryjskich dni, rozmyślań nocy,
Hellenistyczne pejzaże, kanony Platońskich brył architekturą plastra miodu zapiera dech, przyspiesza puls, puls życia, puls smaku ubarwia złotem zwierciadła chwil,
Muzyka, żyzne kanony wpisane w architekturę Energii, estetykę mocy, orzeźwia serce w gorsecie szeptu, orzeźwia arie, orzeźwia rym w rytmie ech, orzeźwia sceny spowitej z pieszczot wstążeczek świetlnych,
. . .
Myśl, intuicja szuka źródeł estetyki początków, źródeł kropli, źródła zasiewu, ziarna oddechu w ziarnach plazm ruchu, muzycznych skal Pitagorejskiej poetyki dźwięków,
. . .
Proporcje wpisane w formę, wpisane w liczbę, czcionkę nut, partytury kolumn, synonim pedymentu portykiem kolumnad inkrustuje palety gzymsów formuł w formule,
Amfiteatr płócien, galerie rzeźb Etruskim romansem toskańskich syntez przenika ogrody niebios,
Witruwiański sekret koła w kwadracie, koła w kwadracie, koła w kwadracie, praw paradoksów, jest ideą doskonałą,
. . .
Romański Gotyk lasów przeplata Renesans kwietnych kielichów w baroku manierystycznych symetrii antysymetrią łąk, ziół, zefirki pyłków, kameralne Rokoko usposabia szaty symetrii w mistycyzm czterech pór roku, światła północy, zorza polarna przędzie motyle skrzydła, falowe funkcje, symetrie oczu,
. . .
Mistycyzm chwil, mistycyzm form, mistycyzm myśli, połysk światła wyszywa w bibliotece radosnej duszy przemienienia haftu płochliwych widm w bujne, spiżowe światy,
Sztuki doskonałe nie znają chaosu, zdobione złotem pojmują Akademię służebnych Muz odległych światów,
Róg obfitości, Droga Mleczna, świat jawi się sztuką doskonałą w teorii piękna, stylizuje głębią pieśni codzienność arcydzieł blasku, przebudzeń, pierwszego światła, pierwszej myśli, pierwszej miłości, przyjaźni, pierwszego słowa,
. . .

Flirt dzieła, flirt oczu, romans myśli przestrzennych formuł przemienia puls, przenika przytulne myśli, przemienia świat w jedność zdumienia, w jedność podziwu, w jedność syntezy nieskończenie podzielnych istot w istocie ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Ceramika Światła”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)mnia / Latin

. . .

Ceramiczne fotony kruszą, przenikają elementy rzemiosła sztuki,
Metalurgia pyłków, filharmonia w operze, kiść partytury krystalizuje klejnot symfonii,
Fonetyka plejad, fonetyka sfer, fonetyka nutek w cyfrach ogłasza ponadczasową misję zwierciadła lustra,
. . .
Dyskretna matematyka w polach mocy animuje blask w blaskach, animuje cienie, animuje światłość w wodospadach czułości,
. . .
Blask w cieniu Księżyca ma życie własne, kompilacje liczb w kompilacjach światła, w ciszy jest szmer,
Księżyc, wierny druh Ziemi, formuł w formule,
To fonetyka sfer, Słońca, fonetyka łódki na tafli wody, fonetyka Trójdzielnej rafy, rybaka, sieci, pieśni wpisanej w kody,
. . .
Wielki Nauczycielu, czy wykute słowa w papierze, papirusie, czy myśli, uczucia mają swe widma odległych światów,
. . .
Echa kołyszą przestrzeń, rytm świata bez drzwi, zamków, światy idei otwartych serc, czuwają, czytają najgłębsze pigmenty falowych treści,
Fonetyka, parametry oddechu, pulsu, parametry katarynki w oficynie zakwitło topologią dźwięków kwantowych źródeł, wszystko jest sztuką,
Portrety myśli w portretach ksiąg, wiosła tańczą w ogrodach soczystych lagun, w welonach fal,
. . .
Słychać, to znak, pianie kogutka słyszą struny, kłoski zbóż, wiatr zakwitł mgiełką harmonii wpisanej w przestrzeń,
. . .
Świadomość światła ma głębię tajemnic, albowiem, albowiem, albowiem światłem kołyszą widma prastarych myśli,
Metafora momentum, płatki kielicha zapamiętały skupione harfy, teraz ukwieca łąki,
Jędrny aksamit miłości, drży ciało, klejnociki atomów uwieńczone żaglami orbit pieszczą skale błękitnej czcionki, księgi, dzbany nowego życia, puls w pulsie, nowa orkiestra przeplata akwedukt sonetów, akwedukt światła, akwedukt Muz,
. . .
Oklejone cieniem w blasku kropelek światła, ceramika fotonów, ceramika fraz w rymach, to echa wsłuchane w formułę serc,
Gwarny przepych nocnego nieba, Perseidy, skroplone światła cyzelują świadomość słów,
Śpiewnik Istoty czci helisę zacnego rodu, mądrość narodzin,
. . .

Kałamarz darów słyszy atrament skrzydeł, stroiciel pióra puszystym złotem przeciął kurtynę, desenie pustki, desenie nocy, architektura zorzy pocałunkiem sklepienia w kluczu pamięta Panteon, zanurzone pejzaże ziół, lirykę motylich domen, rodowód przestrzeni ma pamięć Energii, przenika marzenia formuł, amfiteatr miłości ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
“Ciekłe Kryształki”
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)“Ciekłe Kryształki)”

. . .

Flirt światła i formy,
Flirt formuł, zacnych nutek w cyfrach, cyfr w literkach, w literkach pieśni,
Flirt połysku płochliwych pomników, harmonii Trójdzielnej rzeki, sceny teatru, amfiteatr wibruje kaskadą szeptów,
. . .
Mięciutkie sfery fazowych liczb, kalkulacji miałkich dywanów, ogłaszają balsamy Psalmu,
. . .
Słyszą, widzą, czują intuicje świadomości, intuicje miłości, potencjał płci,
Pojawia się, znika, pojawia się, znika, pojawia się tkanina żagli w geometriach myśli,
Przepych sklepienia, radosna dusza w mięciutkich kryształkach, łańcuszkach natchnień,
. . .
Kinetyczne kiście, cząstki całości, w całości cząstki, nieskończone, nieskończone, nieskończone wzlatują sploty przemiany logicznych rytmów,
. . .
Przenikanie, lśniąca planeta pouczona, ogarnięta jądrem idei pojmuje dary w darze, życie cytatów,
Motyle rydwany w symetriach mgły, klawiatura galerii wyszywa puls wieloryba, wyszywa trawy, wyszywa nektary kwietnych kielichów, wyszywa, zapyla tajne ozdoby radości piękna,
Wstążeczki światła ogarniętej spełnieniem pędzla, dłuta, pędzą ku Ziemi, pędzą ku światom, pędzą do serca,
. . .
Wielki Nauczyciel zdobi, dekoruje, ołtarz natury, siebie w przestrzeni,
. . .
Momentum, siła miłości, służebnych treści, znak w znakach haftuje myśl frazy, rymy, haftuje pryzmat bieli słońc w słońcu, nieskończenie podzielne,
Archiwum żyje (tak), usłane zamyśleniem dzieła nad dzieła, Energia ścieli przestrzenie, domowe bóstwa,
W głębi prawdy jest tajemnica, prawda jest głębią, w głębi prawdy jest światło, czciciele formuł,
. . .
Reinkarnacje płótna, ściennych kryształków wpisanych w ród, wpisanych w puls, miłości myśl, wpisanych w bezkresne dzieje słońc w słońcu, pączków na wietrze, pyłków na nóżkach pszczół,
. . .
Reinkarnacje światła, fotonu, reinkarnacje wody, reinkarnacje kalendarza przytulnych źrenic,
Dusza śpiewa, wdzięk istot w istocie, rozkwita, objawia czułość ciekłych kryształków, myśl w miłości, w miłości myśl,
Ster w żeglarzu, w żeglarzu ster, ster żeglarzem, płótnem i wiatrem zwinnych zefirków,
. . .

Pisane słowo wpisane w mozaikę anatomii, w kolekcje kropel, w bukiety, w kody ulotne, subtelne koronki, deklamacje pamięci, łagodny refren Etruskich darów,
. . .
To już sie kiedyś wydarzyło, symulacje białego papieru wpisane w papirus, wpisane w życie, podobne zmysłowości ożywionej pustki, i ta myśl, nikt nie wie, czy to istota w istocie, ziarenka piasku, kwarc energii ma duszę, nikt nie wie, każdy rozumie,
Deszcz pyłków, mgły tożsamości, rytuał chwilki, obecność nowa, obecność, co to jest ta obecność,
. . .
Obecność, energia przestrzeni, momentum formuł, łabędzi zaprzęg, lniane złoto gwiazd, jedwabiu, wełnianych rymów, jawi się sekret w sekrecie plazm,
. . .
Grają echa, grajcie nam, światu istotą piękna, grajcie w kryształkach, w ari liryki, spełnieniu śniegu,
Moc ziół, moc światła, moc pyłków, ciepła, moce zwiastują głębię ogrodów, farmerów światów,
Rdzeń źródła, rdzeń korzeni, rdzeń wszystkiego przemyka przysłowiem, bosą stopą, gwarną nauką ogłasza sztukę, przepych zmysłów pobudza świadomość życia,
. . .
Pajęczynki widma, falują echa dni, nocy, echo w echach światów trefionych duchołapką ciała, źrenicy, czci dar Muz,
. . .
Pochodnie, świetliki w lusterkach lusterka zwiastują pamięć parasola w odbiciach kropli, katarynki są jednością, istotą jakąś, istotą jakąś, istotą jakąś, istotą w istocie chwili, istota pamięci, istota w istocie zwiastuje architekturę energii myśli, energii przestrzeni, energi elementów, żyzne tonacje istot w istocie, dożynki partytur, koncerty światła w światach, bazyli, mięty, orzeźwia miłość, rodowód struny w strojnicy, architektury klawiatur ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Biblioteka Świata, Biblioteka Myśli w Bibliotece Światła"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Biblioteka Świata, biblioteka myśli w bibliotece światła,
Permeacje introligatora idei, interpunkcje formuł przenikają harmonie funkcji,
Między dialektem kwiaciarki fonetyka syntezy, budzi się, budzi się, budzi się sklepienie pyłków,
. . .
Czy biblioteka myśli skoro jest biblioteką myśli,
…
Lecą kompatybilności stałych, praw paradoksu,
Lecą chóry wibracji,
Lecą topologie kinetyki, wołanie kwantowych hymnów, to Muzy,
. . .
Jaśnieje myśl, jaśnieje świat, jaśnieje słowo, klucz firmamentów lśni w sercu,
. . .
Intymna pieczęć dywanem zmysłów ścieli żagle sternika,
Symetrie ech, symetrie dzwonków, symetrie kryształków,
Cyzelując zapachy formuł zanurzają się w przestrzeń sekretów,
. . .
Świadomość dnia, świadomość nocy, świadomość treści, antysymetrie przenikają symetrie ławic, szkółki rybaka, są piękne,
. . .
W zwierciadle lustra promieniste odbicie interpunkcji obrazów, są istotą jakąś,
Jest w tym sekret, wiem, czuję, rozumiem, wypowiedzieć nie można, wypowiedzieć nie umiem,
W sercu malwy, w sercu miodu, w sercu ziarna jest światło początków dziejów,
. . .
Zanurzone myśli w cyfrach, nutach, w blasku rymów płynie z serca jeziora wiedzy, mądrością jodły, z świecznika uczuć,
. . .
Odgłosy bębenka, pszczoły w kielichu, odgłosy orkiestry rzeki, jezioro nie śpi, brzmi bosym wołaniem w drzemiącej duszy,
Czym zatem jest piękno, nie sposób określić, piękno jest, piękno drga, piękno wibruje, ma osobowość, ma duszę westchnienia,
Piękno zatrzymuje myśl, piękno jest mocą wianuszka karuzel, atomów złotopowłoki,
. . .
W rdzeniu ogrodów zielnych przebrane formuły ojczyzn, odległych światów, odległych świateł, odległych słów, są blisko,
. . .
Piękno patrzy w siebie, gdy zwiedza galerie światła, galerie świata, galerie słowa, pachnie, otula świadomość Wielkiego Nauczyciela, w pięknie jest jedność uniwersalna, bliskość, intymność światów, intymność świata, intymność myśli, w pięknie energia tańczy w przestrzeni...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Mądrość Żywiołów": I(o) <=> O(i)
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
…

Człowiek, geometria żywiołów, możne spektrum geometrii liczb w geometrii energii,
. . .
Symetrie widm, istota łamigłówki przekształceń cudownych figur,
To myśl w myśli animuje świat światła, świat wiedzy, świat zmysłów,
Świat kodów złotej kropli w plastrze miodu, igiełek sosny i świerku, zdobny przepych, pląsy delfinów,
. . .
Żywioł żywiołów, kwadrat nieskończoności w okręgu dźwięków, nut, fraz, rymów,
. . .
Światłość słów, płyną żywioły pośród cząstek całości, całości cząstki,
W zwierciadle lustra, trójkąt w kwadracie logarytmiczne światy, spiżarnie liter w spiżarni ziaren, w spiżarni świateł, wieloryb w motylu,
Wartość teraźniejszości bezcennych potęg, teraźniejszość jest funkcją organiczną, jest falą, strumieniem, łabędzim śpiewem, ponadczasowym wiatrem,
. . .
Kartografia diamentu zna mądrości świata, równań w skrzydełkach motylich godów,
. . .
Świat liczb, świat geometrii, świat kodów energii, ma, jest osobowością atomów, temperamentem przestrzeni orbit,
Prostokąt kwadratów, sieć cząsteczek, kinetyczne sfery nie znają granic w symetriach dźwięków,
Dialektyka świtu, antycznych światów jest dowodem korpuskułek w pergaminie szczegółów,
. . .
Metoda elementów, czynników dekoruje ogrody mocy, energia ma smak, energia ma dźwięk, energia ma zmysł ukrytych myśli, jest Duch,
. . .
Energia flirtuje z przestrzenią, z miłością wspomnień, tuli oblicza cząstki całości, jest dziecię,
Trójdzielne lustra Platońskich ksiąg-brył, lecą łagodnym lotem miedzianych ziaren,
Cisza jest hymnem, złotem symetrii antysymetrii, diamentem symetrii mgły, brylantem symetrii pieśni, ogrodów wodnych,
. . .
Sub-kwantowe ogrody, głębie tkają złocistą wełnę, ciszę w oddechu nocy, w oddechu dnia, w oddechu mocy: lilia wodna, kosaciec żółty, trzcina pospolita, manna wodna, tatarak, rozpław sercowaty, grążel, wełnianka, mięta wodna, łączą światy I(o), łączą formuły O(i), widma kolorów, śpiew ptaków, owadzi chór, procesje muz,
. . .
Permeacja soczewkowania sfer mieni się czernią białości, zakrzywia światło, formuły blasku, ale tam jest błyskanie, jest poufny blask, iluminacja, pęknięcie symetrii, świtanie snów, formuł przestrzeni ukrytych światów, nowych kodów, matematycznych świtów, energie nut, potencjał chórów,
. . .

Wielki Nauczycielu jak rodzą się światy, horyzont w komórkach mnożeń, podzielnych bluszczy, nukleotydów, jędrnych warg, mruganie oczu, wstążeczki światła w kropelkach wspomnień (Dama na sofie sączy powoli życie, plazmę z etruskich lutni pyta o jędrność źródeł),
. . .
Energia matematyki formuł jest organiczna w kluczu sklepienia, dąży, tęskni za źródłem, odbiciem zwierciadła, tęskni za rdzeniem genealogii gniazd w gwiazdach, w dzbanach odległych światów, Gwiazdy w gniazdach symultanicznych równań, orbitale kołyszą atom, kołyszą diament, kołyszą katarynkę wpisaną w Rynek, muzyka kołysze przestrzeń, zmysły, organiczne żagle harmonicznych skrzydeł, kołysze, przenika Energia siebie,
Universum Energii, homogenicznych praw (E(s)B(sc), mocy, prawd paradoksów piękna, nieskończonych symetrii w antysymetrii, nieskończenie podzielnych formuł, kompatybilności przeciwstawności, mikstur mozaiki, przestrzeń Energii tęskni za Energią przestrzeni (tajemnica tajemnic formuły płci),
. . .
Dziecię tulone pamięta źródła, pamięta czułości puch, pamięta miłość, pamięta odległe światy wklejonych wspomnień,
Pamięta rytm serca, puls chwilek, przebudzone zdumienie, balsam poranka,
Energia stała się, jest przestrzenią siebie, kryształkiem obrazów z luster Trójdzielnej muzy, Trójdzielnych na jawie snów, pragnień,
. . .
Człowiek, żywioł z żywiołów, żywioł żywiołów, pejzaż świadomości prastarych blasków, ewolucja syntezy, tożsamość kalejdoskopu tonacji przebudzonych posągów, czerpie natchnienia ze śpiewnika, partytur sfer, człowiek jest bukietem, darem żywiołów.
(MMJWL)
P.S.
Człowiek jest bukietem i darem żywiołów, świadomych formuł.
. . .
Puk, puk, puk,
Kto to?
Świadomość...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Stworzenie Światła. Stworzenie Świata"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Podopieczni światła pamiętają pobudzone źrenice z pamięci żagli, z wróżb orbitali,
Jądro życia napełnia zwierciadła nocy i dni, już słychać blask słów,
Przenikanie nowych idei, podróżny uśmiech, patrzę, patrz, patrz, co się dzieje ze snem,
. . .
Epizody dzielą się, dzielą się i mnożą, mnożą i dzielą aeroplany ciepłolubnych ziaren w źródełkach słów,
. . .
Z popękanych zwierciadeł ulatują świadomości luster,
Prawdy doskonałe, retrospekcje chwilek, kaskady orbit tkają świętą geometrię serc,
Porozrzucane prakrople, pył elementów, nagle pieśń ma smak, powonienie czułości, marzenia senne,
. . .
Trójrzeczywistość spichlerzy dzbanów płodzi obraz w obrazie,
. . .
Horyzont w tańcu żywiołów faluje pamięcią Wszechświata, wyłania się delikatny błękit z granatu, bledną inkrustowane gwiazdy, rodzi się dzień pod gontem cieni,
Szept nocy, szept pieszczot, zbiera się orkiestra, orkiestra, orkiestra mocy,
Błękit lśni w nalewce jodły, róż odziana w pomarańcz, pomarańcz otula czerwień żółto-zieloną, z mirażu granatu, błękitów, czerwień oliwki przenika mgławice źródeł,
. . .
Jest, jest złoto (opatrzności), płyną słoneczniki, kałamarze świeczników lutni,
. . .
Źrenica w duszehubce opłatka, wstążeczki jasności małego źródełka wodospadem wylewa pamięci,
Wieloryb w motylu jest rzeką, w rzece przebłysków wylania się puls Nowego Światła, Nowego Świata,
Rodzi się, rodzi się, rodzi się od nowa ocean zdumienia, ocean zmysłów, ocean formuł,
. . .
W soczystej gruszce ukryte symetrie w antysymetrii, zmysły obrazów, obrzędy nucą partyturę steru, partyturę chwil (myślę cichutko między wierszami),
. . .
Wiejska osada,
Kochankowie siedzą przy stole,
Jedzą śniadanie,
. . .
Popijają wczoraj z aromatów pamięci, chichoczą oczy, chichoczą usta, chichoczą zmysły,
. . .

Słychać narodziny słów, sylab w sylabie, narodziny pocztówek żywych, cytat swawolny kruszy wełniste kody,
Spontaniczności wczorajszych kluczy, kinetykę wczorajszych westchnień, pierzastych sklepień
Puk, puk, puk, kto tam?!, Świadomość,
. . .
Stroiciel etiud dekoruje, cyzeluje piękno pozłotą muz,
. . .
Dzwoneczki świtania migocą na szyi owieczek, baranków,
Przenika zmysły dotykiem obrazów wiedzy absolutnej, ale co przenika zmysły, ogrodnik światła?
Ogrodnik świata wie jak z chwilek, z atomów posklejać życie,
. . .
Świat nowy, kryształki pamięci, namiętność plazmy w pejzażach kwantowych mitów orzeźwia pryzmaty, scenę promieni,
. . .
Czuję zapach, hymn smaku, spirale światła,
Dziwne tonacje, tonacje piękna wschodu słońca, nektary rejestrów miodu,
Spontaniczne geometrie okrążają Ziemię, rasy ludzkości, posągi cnót,
. . .
Rodzi się świat, człowiek się rodzi z praźródeł hymnów, z praźródeł formuł, z praźródeł pulsu,
. . .
Przytulony do świadomości wczorajszej odkrywam na nowo,
Szelest sandałów i górską ścieżkę,
Odkrywam siebie w epizodach światła, w żeglarzu świata,
. . .
Mentor istnienia, przyszła myśl (nie wiem skąd nagle jest ta myśl),
. . .
Zagubiony w krainie mitów, snów i legend,
Błądzę, choć dobrze znam drogę,
W pobłądzeniu jest ta tęsknota za rzeczywistym obrazem, ideą świata, aforyzm światła w źrenicy prawdy,
. . .
Kto połączył Ducha z materią?, Duch jest materią, cud, materia Duchem, wszystko przenika wszystko, ale co to jest, wszystko,
. . .
Przeczuwam Prawdę, obraz jest we mnie,
Wierzę,
Jest w tym jakaś mądrość Wielkiego Nauczyciela, prosta i piękna (boję się, strach przed iluzją),
. . .
Wiedza, pamięć doskonała, medytują praźródła modlitw (to wiem), (E(s)B(sc):
Energia(przestrzeń)Binarna prostota symultanicznych kalkulacji światła i życia,
. . .
Wschód słońca, patrzę przed siebie, pozują portale obłoków, świętość nadziei,
Żywiczne obrusy, kolorowe chusty kwiatów i traw,
Coś mówią w lesie ptasie gromadki, cały las śpiewa, pląsają dywany mchów, wibrują kropelki rosy, troskliwej mgły
. . .

Ecclesia Tytanów, harmonie tkają wzorzyste arrasy młodziutkich dziejów,
. . .
Procesje geometrii, pieśni kolorów uroczyście defilują w kołowrotkach widm,
Rdzeń atomów recytuje przyszłość w kluczu partytur,
Dagerotypem pamięci wilgotnych myśli rzeźbi przestrzenie, klucz firmamentów,
. . .
Jestem ciekawy jak dziecię, zaglądam w kufry intuicji kosmicznych kalkulacji, lśniącej planety,
. . .
Pienie kogutka (słychać), gdzieś w dali malowany Jezusek w kapliczce z Maryjką, Józefkiem, krzątają się między światłem i cieniem pór roku,
Modlę się w kruchych skorupkach chwilki żywych paciorków myśli i próśb, Wielki Nauczycielu, oświeć me myśli, oświeć me serce, oświeć świat pozłotą dobra i prawdy,
Może usłyszą, (morza są myślą), światło jest światem, świat pojmuje rytuał światła, rytuał spełnień,
. . .
Subtelne pieszczoty falują wydrążone z jedwabnych ziół, świetliki Nieba uwodzą aksamit włókien,
. . .
Pragnę uchwycić tonacje, pigment obrazów,
Serca dobrych ludzi, wiatr abecadła, rymów, cyfr w nutkach, powiewy głosów, otuchę motylich skrzydeł,
Zaślubiny nagości z rytmiką sfer jest nieuchronny, aromat echa, aromat mgły, aromaty haftują precesje pszczół,
. . .
Następuje, teraz, przebudzenie uśpionych luster zwierciadła zmysłów, sylab w sylabach,
. . .
Gorsety mikrokosmosu, osobliwości destylują obyczaje,
Wtajemniczenia tulą pragnienia,
Falują płótna pomadek na ustach ogrodów istot,
. . .
Jaśnieje żagiel Mądrością Złotego Wieku (złoty wiek, narodziny świadomej myśli)
. . .
Symetrie młyńskiego koła, tożsamość formy przenika istotę wody,
Holenderskie wiatraki Hellenistycznych Zefirków w Zefirynkach,
Nagość Psyche (dusza ludzka) i Eros,
. . .
Chloris (kwiaty) tiulem pamięci uplata z klejnotów przestrzeń energii, kobierce Ziemi,(+/-E(s)B(sc) γΨ),
. . .
Kod atomów poezji metafor doskonałych, szukam w księgach, szukam w pamięci, szukam ścieżki przemiany westchnień, zefirki łask,
Nowy dzień się rodzi z wczorajszych projekcji, oscylują tętnem aproksymacje akademii umiejętności,
Widmowe modele utulone zasłuchaniem na werandzie światów, nucą, cichutko,
. . .
Przebudzenie ech w echach, tak powstają światy (z pamięci partytur) . . .
. . .

P.S.
Z Kroniki mgły: przed świtem rybak w drewnianej łódce jest już na jeziorze (skąd wie?)...
Warto było czekać, drżeć z zimna i bólu, skulony, nasłuchuję wokół żywioły nocy, żywioły wiatru, deszczu i burz, warto było. Ale to osobna historia innego świata.
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Matematyka Plastra Miodu”

"The Honeycomb Mathematics"

Z notatnika; „Kryształki Lorentza w Wagnerowskim Dworku"

. . .

Wierność Kwiatowych ApoIdei (sphaera sexangulae) niewidzialnie materializuje się partytura dnia, partytura dziejów, partytura elementów świadomych pieśni,

. . .

Defiluje uroczysta matematyka, geometria, ogrody nut w cyfrach Niebios plemiennych nektarów,
360° γ 120° Ψ 70°32' γ 5,37 Ψ 6,91 γ 3 Ψ 10-13 γ 14 -15 Ψ 50 γ 9 Ψ 20-25 γ $3\sqrt{3}/2 \times (\text{bok})^2$,
Stroiciel botanicznych świadomości przenika, nagradza architekturę zmysłów nagością słodyczy,

. . .

Złoty plaster nuci, nuci, nuci wtajemniczenia spełnień galerii dźwięków, galerii głębi, jest znak,

. . .

Rozbłyski Słońca wabią wielokwiatowym widmem spiżarnie fotonów, gorsety fal, gorsety formuł,
Ciężarne globusy, monstrancje puchatych pyłków, wrzosów, lip, mniszka, łakomie drążą szept światła,
W ustach miłosna rozkosz kwitnie dotykiem smaku, dotykiem nieznanych dotąd tajemnic uśpionych zmysłów,

. . .

Aromat blasku oswaja dzwonki w kielichu γΨ światła, intuicje w kielichu mocy, posągi, kolekcje kropel wróżą odpowiedzi z pytań kruszonych tęsknot,

. . .

Krystaliczne plastry wzruszeń pieszczą kryształy, pieszczą ogrody, destylują złociste lampiony lustra zwierciadła,
Pszczoły, natura, przewodnik wtajemniczenia swobodnym gestem wabi krzątające świadomości pryzmatycznych istot w oddechu symetrii źródlanych wersów,
Wielki Nauczyciel gromadzi pomadki widm z Ołtarza wiatrów, sześciokąt sfer, klucz światła unosi łąki, gwar światów,

. . .

Migocą echa tańcem żywiołów czułego wosku, puchu przebudzeń w dreszczu koronek lektur w błękicie planet, Słońce ma smak, ma smak, ma smak pierzastych żagli, pocałunku miodu, zieleni kwiatów, mgieł kłosków ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Świadomości"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Popijam chwilkę, czuję, że jestem,
Z mgły zmysłów wyłania się życie, życie, życie,
Alegorie uczuć kołyszą sny w dialogach obrazów na skrzydłach majestatu, między wieczorem a świtem,
. . .
Jest dzień, rytm serca przenika rytm fal, liczb harmonicznych, rytm rzek, nut w nutkach, rytm gór,
. . .
Chlebek, chrupiący i wino,
Chlebek staje się winem,
Wino jest chlebkiem,
. . .
Wszystko przenika wszystko, świat odziany w tunikę widm echa, ucztuje w energii ziarenek chwil,
. . .
Myślę między zwrotkami myśli, znaczeń słów peregrynacji przysłów,
Elektron jest cząstką, falą czy chmurką, myśl świata, istot w istocie, idei melodii,
Myślę o rymach, istnieniu fotonów, myślę o myśli w myśli, o energii w przestrzeni.
. . .
Omnia Permeat Omnia (Latin), Trójdzielna kropla lśni formami zmysłów,
. . .
Myślę i czuję, Święta Geometria Trójdzielnej złotej Proporcji,
Czuje, myśli, uczucia są myślą, myśl czuje w uczuciach myśli,
Formuły mgły, rosy, obłoki wiatrów w kryształkach, z kryształków proporcji w kielichu kwiatów,
. . .
Myśl zmysłów, myśl zmysłów, myśl zmysłów, śpiewnik partytur zmiennych i zbiorów,
. . .
Mgieł pamiątki posypują cyfry i nuty szronem puszystych luster, teraz się błyszczą,
Gwiezdne czółna maczają w zwojach kamiennych skal i korzeni, gwiazdy jedwabiu,
Coś mówi, Papirus, Donia natura w trzewiczkach, formułach, cykl kropel w falbankach nurtu wodnego młyna, idei myśli,
. . .
Oddechy Muz, orkiestra świata, orkiestra słów, rym rymów, orkiestra liczb w orkiestrze cnót,
. . .
Stary gramofon wygrywa szum deszczu, kropel na wietrze, kropel na dachu, kropel, ocean mórz, binarnych pnączy,
Mlaskanie Nieba cyzeluje kobierce w miksturach, w klejnotach lasów, w klejnotach traw, klejnot w klejnotach złotej proporcji,
Rynny dźwięk własne ma echa, przenika jądro manny, przenika, przenika horyzonty pór roku, przenika światło myślą cząsteczki cząstki,
. . .

Nieboskłon, garść horyzontu gra na bębenkach, w motylich skrzydełkach gra symfonia życia,
. . .
Posłuchaj, burza rozsianych dzwonków, pyłków na wietrze, to krople dzwonów, okruch drobinki, ponadczasowych sfer dzbanów pierzastych treści,
Rozsianych cnót, płócienne chmury łączą się w bursztyn, potencjał w zerach, jedynkach,
Bursztyn jest chmurką, widmem posągów, posągiem mgieł,
. . .
Spirala życia, marmur obnaża orbital żywych atomów, wibrują światy, drgają orbity,
. . .
Mewy rozpierzchły się, jak dzieci w Księdze Życia, kropla po kropli,
Echa w obłokach swoje życie mają,
Wiele ech z echa, Majestat ech, majestat, teatr olśniewa nektarem światła wianuszki słów,
. . .
Olśniewa, olśniewa, olśniewa nurt cyfr, kropel w strumieniach nut,
. . .
Łuszczy się farba drewnianej chatki i szmer w szepcie pokoleń, pokoleń świata, ludzi, natury,
Świat jest muzyką, echo muzyki,
Muzyka, rzeźba echa w płótnie harmonii, w harmonii formuł, formuły przenikają kody źrenicy, obraz w obrazie, gromady mocy,
. . .
Echo w muzyce, muzyka echa, dotyk strun źdźbła, przeplata dotyk zwierciadła lustra,
. . .
Ośnieżone góry Słońca, złotem grają na sterach pochodni gwiazd, ożywiają antologie żaglowca,
Świeca Egipska, Światło czuwa w głębi pulsu, pomnaża myśli,
Góra jest światłem, Światło górą się stało,
. . .
Spirala życia przenika wtopiona w obrzędy Greckie,
(Olympias, to ty ?)
. . .
Takty Babiego Lata, na osi Świata haftują kolekcje ulotnych kropel,
Zapachy ziół posypują radością świat w światach, posypują ogrody poematem traw, esejem grusz,
Rzym owiany w ozdobach sadów, uplata parasole sosen, desenie kamiennych mędrców,
. . .
Kwiaty przetykane złotem, srebrem, żółtą-zielenią, błękitem widm, wydm złotych hymn, czują rezonans piękna w mym ciele, w mej Duszy,
. . .
Zaglądają do okna, do izb wchodzą, cichutko, szepczą do ucha,
Papierówki czas zebrać przed zimą, grusze, w korzeniach śliw smak, zapach odległych dni,
Czekają obok stodoły, za oknem, czekają, czują ciepło i chłód, czują tkliwy dotyk ust, dzielą nektarem pyłki w koktajlu nocy, w koktajlu dni, w koktajlu pieśni Egejskich wysp, pieśń kontynentów splata, wyplata wieniec epok podróżnych harf, pieczęć rytmów, w istocie rymu,
. . .
Skarby natury, z kwiatu powstały, powstały z formuł Wielkiego Nauczyciela, powstały z myśli, są światem, sztuką, aromatem troskliwych żniwiarzy wiatru, nauką, rumieńcem mocy,
. . .

Kwiat jest myślą w spirali życia,Troja trwa, jest żywa,
Spirala życia brodzi w oceanie powietrza, w przepychu głębi gorsetu rzeki,
Nurkuje oddech, płyciutko, w morzu powietrza, Greckie ballady, pieśni zdobią Trojańskie myśli,
. . .
Łączą się fale w spirale życia, szeleszczy przystań troskliwych haftów,
. . .
Jeżyk się skrada w ogrodach mgnień, w echach źródeł żyzne orszaki świata, kruszą się zacne pochody plonów,
Babiego Lata spirale życia tulą iluzje liczb w fotonach uczt, te zaś pojmują cytatu dar, klejnoty rymów,
Piękny w prostocie duszy, jeżyk, klejnot natury, dar dziecięcej księgi,
. . .
Światło, wie dużo o życiu, wie wszystko o świecie, jest pamięcią ponadczasową, doskonałą nauką, szatą, klejnotem pulsu, ech w echu,
. . .
Poemat syntez, rytm chropowatości kory drzew żyje w symbiozie z dotykiem tlenu, Rejestrem Symfonii Epok,
Powietrze wiatrem i echem rzeźbi chropowatości kory, binarne fale analogowych precesji,
Rzeźbi, maluje, cyzeluje w Modelu Bohra, poświatę mgły w czcionce uczuć wpisanych w święte obrzędy marzeń i snów, w sklepieniach powiek ogarnia świat, tuli do serca Ołtarz Natury,
. . .
Blask echa, powietrza, wiatr światła rzeźbiarzem drzew, szczodrych traw, ziół, procesji miodu, ster geometrii gładzi koronki wdzięków, nurt strumieni, jezior w morzach, oceanach myśli idei chwil,
. . .
Piękna kobieta sączy rum na kanapie, obok pianina gra lira,
Pyta, co to jest, wiedza, jak ziarno pokruszyć w światło,
Zobaczyć, zrozumieć co kryje się w środku, logika, oddech sylab, ścieżkę złotnika,
. . .
Wielkiego Nauczyciela intuicje bose, nie płoszyć, światło ze światła, odbiły się w oku, są myślą, myśli wpadły do serca, są myślą, i jeszcze jedną, i jeszcze jedną,
. . .
Złotnik staje się, złotnik już jest, jest myślą w myśli praw paradoksów, nową logiką,
Myśl, złotnikiem chwil, kruszy światło, fotony i fale, fotony kruszy w źrenicy, obraz w obrazie, wibruje w myśli, widzisz?
Co jest kim, kto jest czym, w antysymetrii pytam symetrie, modre desenie ubrane w tunice snów, w tunice słów, w tunice spełnień,
. . .
Chlebek, patrzę, chrupiące laguny lektur wieczerzy, mozaiki żyją w pigmentach światła, w pigmentach uczuć, w pigmentach płócien,
. . .
Złota skorupka błyszczy, w oczach strojne promienie wina odbija słońce,
Wino jest słońcem, słońce w kielichu wina, trwa, ponadczasowe, Przymierze,
Chlebek i wino staje się myślą, z pulsu, z myśli powstaje, Wieloryb w Motylu, Wiedza, Myśli w kielichu, w kielichu wino, wino jest słońcem, Słońce wiedzą, wiedza jest myślą, myśli wiedzą, że są,
. . .

Myśli, nieskończenie podzielne, jądro wszystkiego w plazmie istot w istocie,
. . .
Newtonie, Energia jest wiedzą, wiedza Energią,
W zerach jedynki, jedynki w zerach,
Wiekuiste, płodne, podzielne, paradoks logiki formuł, ster w żeglarzu, w żeglarzu wiatr symfonii wiatru, maszty są żaglem, żagle przemieniają się w ster, w strumyki mórz, oceanów,
. . .
Wiedza Mądrości, w Mądrości Wiedza, Wielkiego Nauczyciela poezje bose, nie płoszyć, tożsamość rzek w przepychu kropel, w kropli krople symultanicznych pieszczot, patrzą zwierciadła luster motylich skrzydeł, przyglądają się sobie orbitale w orbitach, analogowe oceany formuł, matematyczne energie, przyglądają się myśli istot w istocie...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Światło Myśli"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Cząsteczki ciszy posłuszne zmysłom, Coś słyszę w sercu, rym elementów, rytm atomów zdobione poezją, frazą, pierzastą wełną słów, hymnów, Metafory wiatru flirtują z metaforą światła, flirtują namiętnością myśli, flirtuje muzeum żywicznej treści,
. . .
To echa, echa, echa harmonii fal, harmonii liry splatają wodospady pachnących mocy,
. . .
Płynie rzeka, nicią piękną, złotą osnową, płynie ocean w morzach, Srebrzą się, mienią na gładkich falach snów, mienią się łakome słowa liter obietnic, złotych legend, marzeń żeglarza wpisanych w ster, w płótna rejestru wiatrów, Rymy słońc, gwiazd, księżyca, rymy formuł motyla w kwantowym locie cyzelują fluktuacje idei,
. . .
Są tu, słyszy me serce, są echem, oddechem myśli, są znakiem, Duchem, energią czterech pór roku, energią formuł w energii plonów,
. . .
Wielki Nauczycielu, powiedz o poezji, wszystko, co wiesz o atramencie horyzontu w kałamarzu przebudzeń, Prosi, pyta kobieta, piękna, mądra, sączy rum, sączy myśli, powoli, sączy chwilki w nektarach, w kryształkach obrzędu deszczu, (a, ja, też tęsknię za prawdą o sobie w poezji),
. . .
Przemówił, z pokruszonych luster zwierciadła, powstały nagie życia ogrody, ogrody marzeń, ogrody pragnień, spojrzenia, dotyk, namiętny strumyk w rzekach, w bosych wspomnieniach,
. . .
Czasami płyną, czasami śpiewną tuniką Ziemię okryją, Świat jest poezją, poezja światem, kroplą precesji w kryształkach szronu, A świat i poezja, zwierciadła pytań, w lusterkach światła, to mrugnie, zaświeci pachnącym kwieciem,
. . .
Myślą Wielkiego Nauczyciela syntezą, kinetyczną architekturą, formułą poezji, blaszaną zabawką, kołowrotkiem, kapelą i oficyną, zamkiem w kluczu poranka wieczoru, motylim orszakiem na polnej ścieżce,
. . .
Ale już wkrótce pozornie obojętny szept snu zamieni się w dnia orkiestrę, i jeszcze jedną, i jeszcze jedną, Przytuli dziecię, duszę w świątyni ciała, w świątyni zwojów, treści, pluskiem, powiewem mgieł, Tuli czule życie blaskiem, swym lustrem jak tarcza z miłości myśli, przeznaczenie tuli swe dzieło, poezje w liryce arii,
. . .
Poezja, świat z muzyki, świat słów, myśli i snów, neuronowych dziejów, zrozumienie sieci echa w głębi prawd, w posągach światów, w posągach serc, posągach liczb, w posagach nut,
. . .

Tęskni poezja za życiem, życie w poezji kruszy tajemnice klejnotu rymów, Życie tęskni w poezji, czule pieści pragnienia, pieści, tuli życie w kałamarzu świętojańskiej pieśni, Wspomnienia myśli zanurzone w kaskadach wizji, w głębi kłoska pucharu, w rdzeniu ciszy, drży sieć w neuronowej plazmie, aksamit nieba, rdzeń w rdzeniu,
. . .
Lusterka zwierciadła się mienią, migocą, są, są, są, coś mówią mgły kwantowych pejzaży, ulotnych szczytów,
. . .
Poezja życia, logika światła przerzuca kartki, rozwija zwoje, czyta literki w cyfrach puszystych kronik, Wirtuoz, jest, jest tu, Muza, znalazłem, jest Światło sztuki, sztuka światłem nauki, Mądrość wiedzy, poezja w muzyce, zbudzona z ciszy, z pieczęci mocy,
. . .
Mozaiki doznań, światy rozumne zbiorów i zmiennych, osie światów, Trójwymiarowych analogowo(binarnych) dzwonków, energii, przestrzeni,
. . .
Muzykę przenika w poezji prastary blask słowa słów, Wirtuoz blask kreśli w muzyce ukryte rodowody, owoce widm, poezji Świat jest, był, będzie, staje się myślą falową, przenikaniem symetrii w antysymmetri, czcionki motyla w locie ku słońcu, ufnych nimf, formuł poezji …
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Muza Aurum Praesentia"(złota obecność)
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Słychać, Moc Absolutna, Aniołowie układają świecznik z gwiazd,
W złotej ramie, tiulem klejnotów,
Wargami łakomych luster przytulają świat,
. . .
Rozbłysła, rozbłysła, rozbłysła mądrość, to Duch, Duch słowa, syntezy, Duch Muz,
. . .
Sylaby, budzą się, strzegą mowę miłości,
Plemiona zamieniły się w kryształ i tylko czasami słychać te glosy ech w echach,
W kliszach spontanicznych kalkulacji, myśli złotych, złoty balsam przeznaczeń,
. . .
Z istoty senności przedziera się światło γΨ zwojami kronik, zacnego Mędrca,
. . .
Poselstwa pigmentów, pigmenty snów, pigmenty sklepień przenikają fanfary, naszyjniki ptactwa uczonego diamentu,
Przymierze dotyku pieści słów soczystości w płatkach poezji,
Jak znaleźć obecność Misterium, jędrność miłości i zdobić życie, majestat myśli, majestat czynu,
. . .
Ulepię Klucz, powitam latawce pragnień, osobliwości, przedziwnych muz,
. . .
Cykanie świerszczy spowite kinetyczną nagością cyzelują pięknem wieczór i noc,
A tu, patrz, troskliwy szron, liże, wygładza ciepłem tkaninę rosy,
Pozwijane fotony w triumfalnym tańcu kruszą przepych galerii atomowych kryształków,
. . .
Pył cząsteczek przywitał prawdę, młodzieńców, powitał życie, zmysły i rytmy, przywitał rdzeń wiatru, rdzeń mocy,
. . .
Zasłuchane zarysy wiatru na policzkach kochanków przezroczystością wilgotnych ust wypatrują swobody szeptu,
Tyk-tak, tyk-tyk, tyk-tak-tyk,
Czasu nie ma, ale potrzebujemy zachwyt, rytm serca, rytm słońca, rytm przenikania świata w oddechu życia,
. . .
Jakie melodie odkryje dzisiaj puls kronik, puls katarynki w pierwodruku chwil, uczuć,
. . .
Rubinowe naszyjniki haftują wiatr, haftują sploty, haftują płótna w ziarenkach chwil,
Zapachy ziół, zapachy spełnień, zapachy idei myśli zdobią fotony widm, kolory snów,
Ziarenka żyta, pszenicy, ziarenka stworzenia, ziarenka formuł pojmują taniec objawień, wdzięk dźwięku pługa w orkiestrze żagli,

. . .
Organiczna matematyka kalkuluje nektar, nektar hymnu w nektarze ciszy, jest błysk,
. . .
Wirtualne iluzje wymazują drżenie, układają się w rytm, elastyczność dotyku,
Fonetykę źródła w jeziorach, pyzatą szminkę, aromat słów odnajduje dzban złocistych plemion na niebie,
Uskrzydlone czułością załopotały skrzydełka strun deszczem metafor,
. . .
Czcigodna Droga Mleczna mknie w pierzynce przestrzeni, ech, spowita w obłoki życia, powiła dziecię,
. . .
Pić nam trzeba z dzbana misternych chwilek, darów Nieba, Pałacu Hymnów,
Szukam wytrychu cząsteczek pokruszonego światła, szukam kwitnącej wody w spłoszonych kodach,
Niewidzialne moce, moce gwiazd, moce myśli i formuł piastują życie, przymierze Trójdzielnej miłości w tęsknocie gromad,
. . .
Tak bardzo pragnę zrozumieć, zaglądnąć do jądra elektryczności, harmonii światła,
. . .
Karmię serce, blask myśli piórem Arche, Kaliope, Uranii i Sióstr,
Polihymnia topnieje misterną ekstazą koncertu,
Przezroczyste flotylle z ciszy płodzenia odważnie unoszą radości, wabią, i łowią, i wabią
Półgłosy spłoszonych warkoczy w pozłocie muz deklamują pytanie, jak wiele jest słońc w słońcu,
. . .
Słyszę, plusk aksamitu, Omnia Permeat Omnia/Latin, Aurum Praesentia, Esteci, Duch Renesansu wibruje w warkoczach wspomnień,
. . .
Wibrują warkocze uniesień echa, Święto Pszczół wibruje, oswaja żagle, wyobraźnię słodyczy,
Policzki partytur, procesja oddechów, żywe pocztówki budzą klucz nieboskłonu,
Tańczą żurawie, wiec analogowy, spektrum jest życiem, złotą chwilką ranka, wieczoru,
. . .
Wstaje dzień Florenckich wstążek, pieśń widmowa Lilii przelewa nektar w kaskadach pieśni,
. . .
Spirale fal w falach jeziora są piękne,
Płomień lśni delikatnym atłasem tlenu, energii,
Mlaskanie puchu, zegar ocaleniem czułości,
. . .
Drga jądro złota, drgają komnaty klucznika księgi (rozumiem),
. . .
Obrzęd pamięci, namiętne psoty pszczół i kielichów,
Kod firmamentu przemówił językami świata, głębią prawd,
Kryształki deszczu kuszą galerie szronu wilgotnych traw,
. . .
Przebudzenie, Moc Absolutna obrazem snów, kwitną zdobione pnącza w pryzmatach geometrii, świętej energii,
. . .

Myśli zlizują puszyste krople zdumienia,
Pocałunki powołują do życia żywioły,
Rytm temperamentu niańczy zmysły,
. . .
Szepcze Misterium, wytapiać, teraz, partytury gwiazd,
. . .
Karmi myśli nurt namiętności,
Tulę wrażliwością serce czułe,
Sklepienia klucz pieści pierzaste symetrie antysymetrii jedwabnych mchów,
. . .
Rym zwierciadła tuli lusterka w lusterkach płochliwych nut, płochliwych cyfr, wietrzyk logiki,
. . .
Dar przypomnienia, święto mozaiki, praźródeł formuł,
Tęsknią górskie źródełka, Jutrzenka i Sława, tęsknią w kolumnach, pejzażach pieszczot,
Układają bazylikę porcelanowych superpozycji w cytatach przysłów,
. . .
Dar otwiera źrenice kołowrotków słońca w księżycach oliwnych sadów,
. . .
Kto obraca młyneczkiem galaktyk na pobielonym różowo niebie,
Erotyczny trans świętojańskich światełek w światełkach, kto,
Kto destyluje legendy tańca, liczby w literkach, uśmiech, tabulatury kronik i mgły,
. . .
Muzy Wielkiego Nauczyciela powołane w posągach światła, przebudzone w jądrach myśli, powołały rzeźby kałamarza, płócien i pędzla, żywioły piękna, żywioł człowieka ...
(teraz już wiem)
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
(} 3 {)
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Weselna Pieśń,
Rodzi się młodość,
Miłość się rodzi z miłości,
. . .
Dziedzice światła, kołowrotki falowe Nocy i Dni, westchnienia wiatru w blasku żeglują formuły w muzeum abecadła i liczb,
. . .
Coś mówią, szepcą do siebie,
Ziemia obraca się wokół osi,
Równoważy i chroni,
. . .
Oś Księżycowej paraboli, orbity, istota w istocie pojmuje, kalkuluje znaki, symbole energii w materii,
. . .
Kołowrotek, mieszają się prawdy, namawiają się pieśni,
W cieniach, blaskach światłości pragnień, potoczek namiętności, marzeń na jawie,
Przecina góry, spulchnia doliny, rumienią się kwiaty, ucztują pszczoły w pyłkach rozkoszy,
. . .
Wstążka błękitnej myśli ucztuje w galerii światła, w galerii myśli, w galerii prawdy,
. . .
Poczęta z Nieba,
Onieśmielony tajemnicą tajemnic,
Szukam klucza, szukam zamka, szukam siebie, szukam na niebie cytatu symetrii lotu w symetrii ptaka, w galerii formuł,
. . .
W lustrach zwierciadła, w blaskach, w spiralach Nieba, szukam klucz zamka, szukam jądra sztuki, dzieła, plazmy idei myśli,
. . .
Wielki Nauczycielu, czy to Ty trzymasz klucz w sercu ?
Czy serce jest zamkiem w kluczu przeznaczeń, a może słyszysz szept myśli, młodości mocy,
Czy słyszysz harmonie pieśni, mej własnej tańczącej, przestrzeni energii, istoty idei,
. . .
Myślę, musi gdzieś tutaj być, morał, klucz prawdy w kinetycznych obrazach, zwierciadła lustra,
. . .
Uścisk przymierza, wiary, powietrza, obietnica, że wypełni pustkę życia, świat, wypełni treścią,
Ale tego Przymierza obietnic za mało,
Musisz przyznać, musi być myśl przenikania, uśmiech życzliwy, zaręczyny świtu z wieczorem, pozłotą czekania w spełnienia darów,
. . .

Dzień staje się nocą, a noc jest już dniem,
Kołowrotek wrót Niebiańskich się kręci, i kręci, i kręci,
Kołowrotek, kołowrotek, kołowrotek, echa usłyszeć, te zaś, mocą miłości splatają sieci zrozumień, świetliki czułości,
. . .
Mieni się Światło, przeglądają się lustra w zwierciadle, zwierciadło luster, lustra w zwierciadle,
. . .
Projekcje, wzlatuje muzyka, szybuje myśl, pędzi, przestrzenią jest, szybuje projekcja przestrzeni, scena idei w myśli,
. . .
Świat przenikają światła, lustrzane moce, falują, rym chwil, orszak symetrii w precesji antysymetrii,
Lustra stają się Zwierciadłem, zwierciadło ptakiem, symetria antysymetrii w podniebnym locie,
Objawia się Duch superpozycji, Trójdzielnej idei, Trójdzielnej myśli,
. . .
Są już, są, są, są konstelacje, kruszą, kalkulują, dodają i dzielą kody, emalie cnót, przestrzenie muz, nimf, okręt herosów,
. . .
Zwierciadło lustrem w ogrodach pyłków,
Światło zwierciadłem i plastry miodu,
Zwierciadło światłem, superpozycja formuł,
. . .
Olśnienie, olśnienie, olśnienie, wdzięk w żaglach atomów, ster idei, kwantowych dźwięków,
. . .
Lustra w Zwierciadle, są światem, są światłem, są,
To klucz, popatrz, momentum ożywia fonetykę bukietu subtelnej kropli, mórz oceanów,
Znalazłem,
. . .
Klucz w kluczu, zamek kluczem i zamkiem, przepych łabędzi, pieści zmysły światów, mych oczu,
. . .
W oficynie muzykanci grają, grają nuty, zaklęte w cyfry, kwitną harmonie pyłków, nut w zaułkach strun,
Oficyna staje się, jest teraz muzyką, muzyka oficyną,
Przenikanie myśli, logicznej przestrzeni, żeglarz w sterze, żeglarz jest wiatrem, żeglarz płótnem żagli, wektorem skalarnych światów,
. . .
Jesteś, będziesz prawdy świadectwem żywem, wpisanym w wiersz szeptu galaktyk, świat światów (potem będzie już cisza),
. . .
Są, ale, myśli Wielkiego Nauczyciela nawiedza Ziemię, i patrzy, i słucha, i czuje,
Jest Życia Kapelą, kroplą żywą, wśród wielkich, maluczkich, jest cnota cnót,
Wygrywa uśmiechy, nadzieje, miłości, superpozycje Trójdzielnej Istoty w istocie steru, idei, myśli,
. . .
Grają światła echa w ciemności, grają, błyszczą, dreszcz horyzontów orzeźwia puch kwantowych pól,
. . .

Kapela Wielkiego Nauczyciela, dziwna i piękna,
Objawia zdumienie ziarna w kryształkach rytmu, w kryształkach plonów, w kryształkach formuł,
Prawdziwa, tajemnicza, piękna, wpisana w nuty, wpisana w cyfry, wpisana w Kod Życia harmonia, hymn świata w gromadach galaktyk, w gromadach światów,
. . .
Prawda, wyłania się słońcem porannym, świetliste kręgi w świetlistych księgach chwil, puls pulsów,
. . .
Prawda, jest światłem, prawda jest światem, prawda jest, była i będzie kobiercem echa,
Stać się sekretem wiersza nocą pisanym, atramentem fotonów zanurzonym w falach kałamarza światów, błysk, pędzą znaki przeznaczeń,
Myśl, sekret jest prawdą, prawda sekretem, oficyna kapeli objawiona nocą i dniem, mozaiką rytmów,
. . .
Ja czuję, ja czuję, ja czuję, arcydzieło stało się zwykłe, jest przecież cudem,
. . .
Kołowrotek w Kluczu, w kluczu Kapela, kapela kluczem, klucz kapelą się staje,
Kręcą się myśli, północ w południu, południe w północy, odwraca bieguny, przemienia symetrie znaczeń,
Wszystko się kręci, fiksuje fikuśnie, przepięknie gra oficyna, kapela jest oficyną, oficyna muzyką,
. . .
Czym zatem jest człowiek ? Bukietem marzeń Wielkiego Nauczyciela, harmonią, binarną funkcją, analogowym cudem,
. . .
Katarynką, kto go nakręca, kto go nakręca, kto go nakręca, a może, co,
Przyspiesza, zwalnia rytm duszy, puls serca,
Ster w żeglarzu, żeglarz oceanem myśli ulotnych kropel,
. . .,
Człowiek, energia, przestrzeń, formuły, kod życia, superpozycja Trójdzielnych westchnień, ulotny, wieczny,
. . .
Czym jest, człowiek, życie,
Pyta się piękna kobieta na kanapie złoconej, sączy rum, kropla po kropli,
Kobieta, piękna, piękna, piękna, kobieta jest życiem Trójwymiarowości, przebudzeniem, nowym oddechem,
. . .
Czym jest, człowiek, energia przebudzeń, przestrzenią światła, formułą pulsu, kodem życia wpisanym w serce, superpozycją Trójdzielnych westchnień, ulotny, wieczny, człowiek jest myślą światła,
. . .
Dobre pytanie podchwytliwych ust,
Szminką się błyszczą fikuśne, wilgotne oczy,
Oczy patrzą, oczy ciekawe, oczy pytają, dzielą fotony, rytm formuł, projekcje superpozycji, świat światów,
. . .
Człowiek, strumykiem rzeki, myślą Wielkiego Nauczyciela, stoi w oficynie, muzyka, rytm przenika

świat, melodią, pieśnią, ideą życia,
. . .
Klucz kołowrotka, kapeli,
Świat, horyzont zdarzeń przenika człowiek człowieka, miłością, pragnieniem, pożądaniem, myślą, nocą i dniem,
Człowiek staje się światem, nutką harmonicznych ech, horyzontem zdarzeń, nocą, Światłem, i mocą światła,
. . .
I w koło kręci się, i kręci, i kręci, od nowa, geometria zapachów, dotyków, świat zmysłów, świat, ziarenka formuł, wydrążone plastry miodu w umysłach pszczół, ziarenka życia złocistych rzek w strumykach pulsu,
. . .
Katarynka, klucz życia, klucz nieboskłonu, klucz Nieba,
Myśli Wielkiego Nauczyciela, Omnia Permeat Omnia/Latin,
Wszystko przenika wszystko, bez początku, bez końca,
. . .
Klucz w Zamku, Kod Życia, Rytm Formuł, Człowiek, Życie, Myśl, Powstało z Siebie w Zwierciadle Lustra...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Zwierciadła w Lustrach"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

A jednak, a jednak, a jednak rozbiło się lustro,
Z funkcji falowej, przewidywalnej, gładkiej, prastarych blasków,
Idei, wizji i dziejów, powstały gwiazdy nowe, nowe światło, nowe światy i nowi ludzie,
. . .
I nowe przestrzenie, nowe formuły, i nowe niebo, i nowe myśli,
. . .
I nowe wszystko, i ty, i ty, i ty, nie mogę pominąć własnego ja,
Rozbite lustro odbija promienie, skale kinetyczne w kryształkach deszczu,
Światło już mocniej i częściej oświetla myśl, plazmę uczuć, oświetla duszę,
. . .
Pyta, szepcze piękna kobieta w różowej sukience, co to jest światło, światło, światło,
. . .
Światło, światło, światło jest echem, podzielne jest przecież, światło jest piękne,
Jak wszystko na świecie, jak widmo, jak dzień, jak noc, jak kropla na wodzie, jak deszcz, muzyczny klucz,
Podzielona formuła w orszaku mocy, motylich zmysłów i uczuć na wietrze świata,
. . .
Kody podobne, a jakże inne i każde piękne, lecą, pędzą, są energią, przestrzenią, są,
. . .
Powinny być wolne, kod w kodzie kreśli, maluje, rzeźbi anioły pieszczot,
Wielki Nauczyciel napisał na wodzie:
Lustro, zwierciadło, lustra w zwierciadle, klucz zamka tkliwie przekręca orbital w orbicie,
. . .
Wszystko wydaje się rozbite, popękane, a jednak jest, są całe, są, płyną, są bose w sercu jeziora, w jądrze atomu,
. . .
Pory roku, jak ludzie, liczby naturalne, całki, parzyste, geometrie przybliżeń,
Czy masz jakiś dowód na światło, pyta niewiasta w fotelu, chwilki popija rumem,
Czarująca kobieta, doprawdy, jest piękna (dowód, dobre pytanie),
. . .
Dzieci rodziców, podobne a inne, drzemiące życie powstaje, budzi się o świcie, w poranku jest zaproszenie,
. . .
Zwierciadła, jak cudnie pękło pytanie w świadomości, w umyśle, w harmonii nut, w myśli, pod powieką cnót,
Żyją, światełka przeszłości, przyszłości niosą promieniste cienie w atramencie wieczoru i nocy, pachnącej rosy,
Energie mądrej przestrzeni, śpiewają balladę nową, śpiewają inaczej ze wzoru wspomnień, z pamięci słów, z pamięci snów,
. . .

Słońce, gwiazdy przyglądają się sobie, przyglądają się tobie, familia Ziemi, Słońca, Księżyca, Nieba, familia życia,
. . .
Światło, kładka się ścieli złociście i srebrem, nadzieją w plusku ryb w domostwach raf, jezior i mórz,
Łączą światy, wody i ognia, lotnych pyłków kielicha wiatru, w oczach i w sercu,
Kolorowa wstążka między Niebem a Ziemią, wiruje sfera, wiruje karuzela orbity w pergaminie treści,
. . .
Monumentalne dzieła, są wszędzie, ale jaki jest cel, jaki jest wątek, jaki jest rdzeń świata zapachów w puchu diamentów,
. . .
Pieśń świadoma, lustra w zwierciadle, w balladzie Słońca, Księżyca, Drogi Mlecznej w Gromadach pszczół,
Posłuchaj, jest, są w Tobie, są we mnie, wibruje harmonia formuł, pamięcią odległych światów,
Symetrie brzmią w sercach malw, w rymach motylich skrzydeł, w pulsie pszczół, w atlasach miodu, w ziarenkach spojrzeń,
. . .
Muzyka sfer, muzyka niebios, muzyka serc, kłoski żyta, pszenicy płyną na wietrze pól, widziałem formułę chleba,
. . .
Echa zwierciadła co się dziwnie rozbiło, zanurzyło się w bzy, zanurzyło się w sny przebudzeń, czuje, widzi, jest,
Echa, zanurzone w zapachu lip, wilgotne, zanurzyły się w miłości ust, odgłosie rzek,
Pękło na lustra w lusterkach, nieprzeliczone, strojne, błyszczą łagodnie w oceanie rosy, porannej mgły,
. . .
Ruchome obrazy, fotografia ożyła, nagie lustra w zwierciadle migocą kryształkiem smaku, pieśnią namiętną,
. . .
Wszystko się rusza, wszystko pulsuje, spichlerze formuł zdumionej jodły, świerku i sosny pachną żywicą,
Dzień każdy, celebruje, tuli, lśni tkaną wełną promieni liczb, promieni nut, promieni żagli,
Ruchomym obrazem co się kręci, wibruje, czuwa, liże wodospady strumieni rzek, wykutych słów, zapachu ryb,
. . .
Wibruje i kręci, kręci, wiruje, i jeszcze, i szybciej jeszcze, atom ulepił rybaka, łódkę i wiosło, ulepił wodę,
. . .
Aksamit kinetycznego ruchu odbija orbitale w orbitach, spojrzenia uczuć,
Słyszysz, słychać, żyją lustra w zwierciadle, śpiew zbudzonych ptaków gotowych do godów,
Lustro tańczy w zwierciadle, pękły formuły jędrne, płyną obłoki, wiatr, odziana przejrzystość skrzydlatych dzbanów zapamiętała wilgotność harfy,
. . .
Zwierciadło pęka na miliardy cząsteczek luster, dzielą się obraz w obrazie, pamięć w pamięci przypomina formułę płatków róż, orchidei, lilii, formułę świata, formułę życia,
. . .

Obraz ożył w obrazie, wizje wirują, mnożą i dzielą pamięć w pamięci,
Dodają, odejmują kinetyczne obrazy cząsteczek w obrazie luster,
Niepojęta matematyka niebios jest przecież, symultanicznych wianuszków mocy,
. . .
Matematyka żywa, połączona z fizyką atomu w atomie, widzi i czuje kwantowy strumień, i jeszcze mniejszy obrus na łące ulany z liliowej lutni,
. . .
Doznałem olśnienia, już dawno, jako dziecię,
Opisałem we wzorach, w fizyce, badałem kwiaty, zapach, geometrie radości, uczuć, smaku, smutki, strachu i bólu, nadziei, przytuleń, przemocy, modlitwy, nocy i dni, arcydzieła pór roku,
Potem zapomniałem wszystko, otrute uleciało, gdzieś, hen daleko, stały się mgłą, parawanem, zmieniły się role,
. . .
Echa obrazów ruchomych, zwierciadła echa, zaiste hymn kołysania światów odległych pozostały w mej myśli cudownie,
. . .
Szły za mną przez życie, patrzyły lustra, patrzyły zwierciadła prawd, patrzyły ciekawie, ciągle słyszałem echa jakieś, echa prawd, echa skargi,
Teraz, Piękna Pani w różowej sukience, Wielki Nauczycielu, piszę pieśń w pieśni, nieudolną, piszę o Tobie, choć szczerą,
Idę, nasłuchuję, patrzę na echa obrazów w zwierciadłach, na wzory oczu, poranka i nieba, śpiew żagli, harmonie klucza i zamka, motyla i wiatru,
. . .
Wspaniale, czuć w sobie Nieba oddech, oddech nocy i dnia, moc przebudzenia,
. . .
Patrzymy na siebie i wiem, sekretu już nie ma, nie będzie,
A jednak tego nikt nie wie, nie wie do końca, prócz Wielkiego Nauczyciela, nikt nie zna sekretu przeszłości, przyszłości Nieba,
Choć nieskończone, tajemne, mrugają gwiazdami ksiąg w księgach, migoce tajemniczy uśmiech damy na sofie formułą życia,
. . .
Widzę moce, widzę wyraźnie, czuję moce świata i światła, klejnoty formuł, kinetycznych kryształów, diademu uczuć,
. . .
Fragmentacje unifikacji, unifikacje fragmentacji, ruchomych obrazów potencjał życia,
Obraz w obrazie, wieloryb w motylu, moc pojmowania, moc uczuć, moc widzenia świata,
Obraz w obrazie, klucz w zamku, zamek kluczem się staje w kałamarzu warkocza pulsu,
. . .
Zwierciadło rozbite, nadal jest całe, nadal jest całe, nadal jest całe,
. . .
Widzę, czuję, słyszę moce mądrości płynące, moce idei, piękno natury, piękno miłości, piękno ludzkości,
Płyną świadomości idei, idei luster, motyla, zamka, katarynki, karuzeli, kapeli świata,
Wstążki błękitów, światła, kod Energii(przestrzeni), symultanicznych iluminacji pozłotą świeci,
. . .

Nieba pulsują życiem, nieznanych jeszcze obrazów, nieznanych luster w zwierciadle, nieznanych zamków i kluczy, katarynek, spektrum motyla, pieśń wieloryba, luster zwierciadła, nowego człowieka, nowego świata, świat jest życiem, życie jest światem, życie jest światłem ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Pieśń z Kroniki Czułości"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Orszak Królewski, Duch wielkich gór wsłuchany w dary zwierciadła lustra,
. . .
Przyjaciel zielonych pól, złoconych sitowiem, kwietnych płatków i zbóż,
Nagroda, widzę kwiaty dzikie, prześwieca, żyto złote jak życie z pszenicą,
Elektryczny ogień w żyłach, tli się pięknie w sercach, oddychasz,
Powietrze urodzajne, delikatne jak listka muśnięcie spełnień,
. . .
Płochliwe piękno, aż trudno uwierzyć, aż trudno uwierzyć, aż trudno uwierzyć,
. . .
W zapachach ziół, pyłków lasów, igliwia,
Kielich piękny, pasterz dobrych wieści, w jasność gwiazd jasności oczu,
Z koszyczka nową drogę wytycza, nową noc i nowy dzień, nową moc w mocy,
. . .
Kto wysypał gwiazd światła z koszyczka dziejów co tli się w nas ?
. . .
Chciałbym wiedzieć,
Co było, co jest, co będzie,
W ludzkich sercach, za tysiąc lat,
. . .
Świt ulatuje, jutrzenki pieśń pryzmatów deszcz,
. . .
Jak orzeł, gołąbek pospołu, wiatrem cichem, powietrze światła,
Fortepian gra w holu Wielkiego Nauczyciela,
Pędzlem i dłutem, zręcznie, cyzeluje ziarenka dziejów, ziarenka słów, ziarenka snów,
. . .
Wydobywa z fortepianu nutę złotą, kruszy ogrody w kolekcji kropli, w kolebce zmiennych,
. . .
Co ? Żyje? Tak, i jak pięknie,
Nuty, stały się światłem,
Przestrzeń partytury, czułe źrenice, ster utajony w liczbie i w lustrze,
. . .
Obrazy żywe, piękne postacie, nurt koronki fal, mozaiki wiatru,
. . .
Barwy, kształty, nastroje, znaczenia, graj, proszę graj, i jeszcze dłużej, graj,
Wielki Nauczycielu, rozświeć fortepian muzyką, rytmem i światłem,
Nie odchodź od stołu,
. . .
Pieśń życia, graj, i jeszcze dłużej, i jeszcze więcej, graj mocą ziół, ścieżką przebudzeń,

. . .
Obraz (fotografia) ożyła, czy widzisz, to co widzę ja?
Jest, jakiś ekran ruchomy, żywy, prawdziwy wpleciony w sens,
W środku stoję ja, i ty, i ty, w dłoniach czci symbole istnienia, symbole przemian,
. . .
Jest światło, jest niebo, jest słońce i księżyc, frazy tajemnic, aromat skał, aromat myśli w gorsecie serc,
. . .
Obłoków gromada sunie z szelestem, dzwoneczki księgi, ludzie i dzieci,
Duchy mówią, dyskretnie,
Chodzić trzeba po złotej wstęgi ścieżką, w rdzeniu płochliwej mgły,
. . .
Ożył obraz, ożyło zdjęcie, ożyło życie z letargu liczb, z letargu funkcji,
. . .
Patrzymy na siebie, z uśmiechem,
Czuję od nowa, powiew delikatnych dźwięków fortepianu i szeptu,
Są też zapachy pyłków Ziemi, tej Świętej, nigdy nie umrą,
. . .
Przyniesione na sandałach matek, mych Ojców, mych ojców, mych ojców,
. . .
Dzień jest obity, umiera, czas sądu, co mówią, co mówią pyłki ziół,
Co słyszysz, przecież trzymasz obraz w obrazie ?
Słyszę, kamyczki pod stopami się ścielą, wiatr i Słońce, słońce i wiatr przed męką, gorące,
. . .
W obrazie widzę postacie jakieś, prastare blaski, pejzaże zadumane, wysokie szczyty, obłoki, pergamin słów,
. . .
Odbite w czasie pieczęcie, jak żywe, na jawie,
Ale już nie takie same, są inne, bardzo realne,
Trzymam ruchomy obraz, i patrzę, i patrzę, i patrzę,
. . .
Obrazy żywe jakieś, wszystko na jawie, obrazy muzy, obrazy nimf, obrazy natchnień, poezje rzek w poezji mórz, w poezji jezior, obrazy mędrców,
. . .
Ktoś idzie,
W poświacie,
Obok kobieta i Niebo wrót,
. . .
Całują się, namiętnie, i jeszcze, i jeszcze, i jeszcze,
. . .
Góry z doliną, kielich życia olśniony miłością,
Namiętnym doznaniem, czułością witają echa widm, plusk frazy, odwagę wydm,
Nie z tego świata, namiętną, moc włada uczuciem, w uczuciu moc,
. . .
Znów słyszę, fortepian, nutę, stroi się szept w źródlanej wodzie,
. . .

Szumi potok dziewiczy w lesie, w dali jezioro,
Wir, tworzy się wir, wir rymów,
Widać wyraźnie, z gór i z doliny, potoczki jezior, widać projekcje plemion,
. . .
Nowy hymn, hymn życia, hymn wiatru w kielichu, hymn westchnień,
. . .
Obrazy płaskie, stare, przedmiot to przecież,
Już gra, już tętni w sercu trójwymiarowym pulsem,
Obrazy żywe, nowe, bukiety światła pożądają złotą godzinę,
Obraz w obrazie, żywe spektrum w muzyce życia,
. . .
A dla Ziemi i Nieba, hymn nowy, to dziecię,
. . .
Trzeba mi powiedzieć, co czuję, co widzę,
To ważne, nic nie jest teraz ważniejsze,
Gra lira z gwiazd treści, kroniki dziejów, głosy obrazów ruchomych, ruchomych dziejów,
. . .
Kapłanie Życia, horyzont nowy, nowy dzień, nowe poczęcie,
. . .
Wielki Nauczycielu, kapłanie przemijania, kapłanie życia, kapłanie tajemnic,
Przemówiła, obraz, fotografia raz jeszcze,
Gra na fortepianie, hymn nowy kołysze, złota nuta pomknie w zamyśle,
. . .
Melodia życia ścieli kobierce łąk, opiewa ścieżki pejzaży, wieńce, lampiony prawd,
. . .
I gra partytura zwierciadła,
Czy wiesz, co to ?
Ruchome obrazy zwierciadła światła, obrazy żagli, altanki pokoleń, podmuchy marzeń,
. . .
Brzmią tak pięknie, nieprawda?
. . .
Sklepienie kronik czułych, matematycznych, logicznych,
I co teraz, co się dzieje w obrazie,
Nic ? Co to jest, nic,
. . .
Rozchodzi się światło, światło, światło, tuli, przeplata światy, katarynkę pór roku,
. . .
Na świecie, na Niebie widzę w kalejdoskopie postać jakąś,
I znika, nagle, jest pustka,
Sklepienie, ale,
. . .
Pozostał obraz, wspomnienia, nadzieje, miłość, życie w nagości strun,
. . .

By zmienić przemijania szarości w kwiatu kwitnienie,
Wyszła na scenę weselna pieśń, nowe obrazy, trochę wstydliwe,
Księga wypełnia wzory, przestrzenie liczb, kolumny pieszczot, arkady wiatrów, spirale aren,
. . .
Sklepieniem, kluczem, proporcją, złotą godziną, kluczem i zamkiem, melodią ziaren, darem kinetycznych kryształków, Ty jesteś, Ty jesteś, Ty jesteś …
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Myśl”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Szaty z Gwiazd +∞- podzielne,
Taki jest plan, był, i będzie,
Kręci się myśl w myśli, kręci się zdobiony złotem klucz w kluczu, szczodry świat jest ogrodem,
. . .
Z jednej myśli, rozmaitości, biliony doskonałości, biliony światów, biliony myśli, biliony kluczy,
. . .
Dzieci Wielkiego Nauczyciela, Energii, Przestrzeni, zamek w kluczu, objawia się Duch,
Niewidzialne widma, kolory nieba, narodziny wiatru, kształt pługu oblicza plon elementów Ziemi i Słońca,
Błyszczą, przenikają zbroje kamienne, zbroje stalowe skrzydełka chrząszcza, kruszą rejestry liczb,
. . .
Przyodziały się w światło, przyodziały się w kształty, przyodziały się w treści, witają miłość w pyłkach kielicha,
. . .
Energia, skutek, przestrzeń, przyczyna,
Świat cały usłyszał wiersz, Nauczyciel zmysłów, harmonii falowych pieśni wpisany w ród,
Kinetyczny sekret i świat nowy, istota w istocie, ta zaś niepodobna do innych,
. . .
Piękna nagości, szczerości, magnificencja głębi perspektywy i formy,
. . .
Tajemniczy uśmiech, uśmiech życia, uśmiech miłości, uśmiech posągów ruchomych,
Śmieje się świat, klaszcze, czyta skrypt Wielkiego Nauczyciela, czyta dary świadomej przestrzeni,
I skrypt, twój własny, czasami płacze, czasami marzy, myśli, czasami pragnie, czasami czuje,
Przyzywa teatr życia, jądro treści, jądra potencjałów orbit w orbitach,
. . .
Motyle procesje nucą symetrie, chiralnie, to ważne, to ważne, to ważne,
. . .
Wolnej woli zmiennych i zbiorów, czynić, uczynić piękny teatr, teatr myśli, teatr serca,
Teatr życia, własnego, z siebie, dla innych, realny, prawdziwy, teatr słów, gestów, teatr ufności,
Jesteś, w istocie myśli Wielkiego Nauczyciela, nagim dziecięciem, marzeniem (dowody, są wszędzie),
. . .
Niewidzialne Widma, mądre, stały się słowem, troskliwie pieszczą pocałunkiem, dotykiem, pieszczą mądrością,
. . .

Dniem i nocą, myśl w pieśni wrót pragnie pojąć orszak życia i sensu, zna korzenie, plan puchu na wietrze,
Światła Wszechświata, ubrane w szaty z gwiazd, skutku, przyczyny,
W Tobie są, są w tobie, myśli są tobą, ty jesteś myślą, myśl jest energią, przestrzenią, momentum cyfr,
...
Myśli, piękne projekcje, piękne projekcje, piękne projekcje ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Maximus Wyznawca "Miloszajtis"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

Appeal to preserve ethnic languages and dialects of the World, including "Ślonsko Godka"

. . .

Miloszajtis przez Wielkiego Nauczyciela posłany, przemówił, posłuchaj raz jeszcze,
...
Rozsiewa furie i w zgiełku Mowy Ojczyste,
Przybywaj, przybywaj, przybywaj mowo Litewska
Z żonaju, doczkami Matulis i siestry,
. . .
Wymówione słowo pamięć ma własną,
. . .
I godność ma, słowo, płyń od serca, do serca,
A usty wlasnemi świat cały, Polonija siestra,
Rozmiłowanie Żmudzkiego języka,
. . .
Pamięta, pamięta, pamięta,
. . .
Elektryczność Słońca, żarówki,
Niech stanie się dzień, niech dzień się stanie od nowa, mowy dawnej wołanie,
Co pieściła ziemie i łona Litewskoho języka,
. . .
Żywą mową przemawiają serca do serca, pieszczą myśli, malują, rzeźbią pieśni, posągi piękna,
. . .
Wielki Nauczycielu, mądrości i dobra,
Patrz, skutki, przyczyny się zalecają,
Kochankowie to przecież, cnoty roztropne,
. . .
Tulą do siebie, mowę Wszechświata dziecię, prastarą,
. . .
Nie rozdzielać pradawnej Żmudzkiej myśli, nie rozdzielać serc od serc i mowy,
Bo kim będziesz Żmudzinie bez języka, głosu historii,
Nowym człowiekiem ?
. . .
Serce w myśl ułożyło frazy i dźwięki, mowy Ojczystej, Litewskiej,
. . .
Wysokie słońce i niskie, dialekty, narzecza, mówi wszystkie języki,
Żmudzka dusza trwać musi,
Czułości potrzebuje, hmmm, czułości,
. . .
Podnieść żagle, mowy prastarej, Żmudzkiej, Ojczystej,
. . .

Niech się kołysze biodrami na fali dziejów,
A wiatr hula i kręci, i kręci, i hula,
Podwiewa sukienki,
. . .
Podnieca myśli,
. . .
Wielki Nauczycielu, sterniku mądrości, robaków do łodzi zwołać nam trzeba,
I łowić, rytmy, i frazy, i łowić mowy soczystej, harmonie i fale,
I jasnej jak Słońce, Księżyc, powietrze,
. . .
Po dziejów burzy, teolog dziejów, anioł literatury, uroczyste ziarenka liter i cyfry,
. . .
Nagość oceanu liter przybrać radością znaczenia,
Sekwencje i pulsy, nici i kody, złota i srebrna,
Wiatr i promyk, zamieniły się(!) w jedność,
. . .
Budzi się, dzień się budzi, puls zrozumienia,
. . .
Obudź i Ty, Wielki Nauczycielu, myśl, wysłuchuj i patrz,
Żmudzka ścieżyna, idzie, idzie, o tam, patrz, idzie dzień nowy i człowiek nowy,
Co nie zapomniał mowy własnej, tykania dziejów,
. . .
Tyk, tyk, tak, tak, tyk, tyk, tak, tak,
. . .
A nawet gdy się potknie, to na kamieniu własnem,
I co mu tam,
Oczepie kurz, pójdzie dalej, Żmudzką ścieżyną, zaśpiewa pieśń światła,
. . .
Długo świat uczył się mówić, ooooo długo, zanim przemówił,
. . .
Żeby pamiętać pieczęć przysłowia, pieczęć cytatów,
Rozmaitości światła,
Osnowy nieba,
. . .
Żeby pamiętać ludzi Wszechświata,
. . .
Przez Żmudzką dziewczynę i chłopca,
Dawna mowa przemówi,
Stanie się modna, stanie się strojna,
. . .
Tykanie pulsu, sercem nowego języka, rumieniec idei ozdabia wstążka,
. . .
Powstał tak dawno, puszcza oczka, widzisz?
I nuci, i nęci, i skręca, i pieści,
To mowa Żmudzka się wierci,

. . .

Mowa Litewska się budzi,
. . .
Niech się miotają w krytyce i wstręty,
Na pohybel, ale gdy cisza zapadnie,
Usłyszysz Litewską pieśń, z piersi wypadnie, tupnie, zatańczy sonetem, nokturnem odświętnym,
. . .
Usłyszysz, na zawsze, w sobie, i w Niebie, na Ziemi,
. . .
Usłyszysz prawdy i fałsze,
Prawdę przytul, czule jak dziewkę,
Pieść dziewkę, pieść,
A fałsz, sam wiesz co robić,
. . .
Oszronione pąki kwiatów są piękne, elokwentne, strojne, soczyste,
. . .
Ale, ale jakby nieżywe,
Rzuć, ot tak, promyki światła, zaaaaamaszyście,
A pąki oszronione zamienią się w kwiat,
Kwiat Żmudzkiej mowy starej jak świat,
Zabłyszczy, zaśpiewa, wykrzyczy,
. . .
Mądrości, rytmy mądrości, świata potencjał Litewskiej myśli,
. . .
Popatrz, kręcone, maleńkie włoski zamieniły się w pyłki,
I lecą, i lecą, i lecą, zapłodnić ziemię Ojczystą,
Świadomości chłopców i dziewki,
. . .
Dotyka i pieści, i nęci, pyłkami dziejów,
. . .
O to, Kochani, Miloszajtis prosił, szeptał,
Zadmij trombitą, wydobyj wdzięki
Żmudzkiej mowy, rozhulaj sukienki,
. . .
Obudź, "mano jaunyste (moja młodości)",
. . .
I zaaaadmij, z całej piersi, i woli całej,
Wydobyj dźwięki, mowy zapomnianej,
Mowy Ojczystej,
. . .
Oblecz w miłości raj utracony, niech kwitnie w myśli, w sercach, bukietach mowy,
. . .
Sens odzyskasz, prastarych słów,
Dziecięciem na świecie utkanym nicią heliksu, kodu spiralą,

Sercem, z umysłu Wielkiego Nauczyciela wyszedłeś, i jesteś bytem,
. . .
Żmudzinie, siostro, bracie, stań się kompletny, żywą istotą rymu i frazy,
. . .
Posłucham, chętnie, z podziwem
Mowy soczystej,
Mowy prastarej, mej własnej,
...
A Miloszajtis, powróci, utrudzony drogą,
. . .
Szczęśliwy, jak nigdy,
I zaśpiewa, zakręci, przytupnie,
Puści oko, niecnota, do Żmudzińskiej mowy,
. . .
Ukochał te ścieżki, kwiaty i zioła, nad życie,
. . .
A ja, posłucham, cichutko,
W kąciku, chętnie, z podziwem
Mowy soczystej,
. . .
Mowy prastarej, mej własnej,
. . .
Miloszajtis przez Wielkiego Nauczyciela posłany,
Przemówił,
Posłuchaj raz jeszcze, posłuchaj ziarenek kwiatów, ziarenek cyfr, pyłków, literek, ziarenek światów...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Starorzecze"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Nie umiem przestać się dziwić, nasłuchuję, szum traw, ptaków śpiew,
Obudzone świetliki wokół Kapliczki rozświetlają akustykę miłości,
I ten zapach żywic wymieszany z pyłkami ziół, kwiatów szept, plusk ryb,
. . .
Wiesz, Starorzecze czaruje, pieści me myśli,
. . .
Pyta, jak podzielić jednym sercem świat cały,
Starorzecze Wisły nuci w mej duszy,
Nuci w mej duszy, nuci w mej duszy, nuci w mej duszy...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Ojczyzna Poezji"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Czy potrafisz pojąć poezję ?
Pojąć, zrozumieć frazy, frazy prawd żagli, frazy formy, frazy liczb,
Obrusy służebne, powiew wzorów, znak kinetycznych światów, pieśń serca, myśli w rumieńcach oczu,
. . .
Czy potrafisz pojąć, zrozumieć zacumowane światło w przystani mocy,
. . .
Chyba, chyba że chwyci za serce, i ściśnie,
I tupnie łzą o podłogę,
Lub śmiechu pomieszania, błogą, czystą mądrością,
. . .
Poezja uczuć, poezja form, dźwiga klucz sklepienia, sklepienia światów w świątyni myśli,
. . .
Ruchome witraże, sekret procesji analogowo-binarnych przebudzeń snów,
Precesje dzbanów w precesji kwiatów, precesje słów, precesje pyłków w precesjach złocistych plastrów,
Przestrzenie potencjałów opatulone w znaczenia, wsłuchane w pamięci spłoszonej mgły, spłoszonej ciszy,
. . .
Wsłuchane w poezje Ziemi, w myśl myśli, w klejnociki lusterka zwierciadła, wędrownych ptaków, w ławicach ryb,
. . .
Zaiste, to coś żyje, ma puls, pragnie, czuje, jest dobre, jest piękne,
W splotach rąk, pocałunków, uniesień, czuwa zwój pergaminów alfabetu losów,
Alfabet pszczół, alfabet wstążek literek w cyferkach błękitu cząstek,
. . .
Zrozumieć, pojąć, dotknąć, posiąść istotę skrzydeł, istotę zrozumień, jądro, rdzeń Trójdzielnej syntezy wzruszeń ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Iluminacje Światła” (fragmenty z Pamiętnika Idei)

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Światło,
Nagle zabłysło, zabłysło słowo,
Mówią, że zgaśnie,
. . .
Nie zgaśnie, nigdy, iluminacje źrenicy przestrzeni matematycznych przebudzeń głębi Energii, połyski deszczu są wieczne,
. . .
Światło mozaiki wie, przebiera się w szaty, bose urody, nokturn w rumieńcach światła, oblicza kształty,
Stroi świadomości, istoty formuł, miłości utajonych w koronkach kodów emisji myśli,
Reinkarnacje, wcielenia duszy, skalarne wektory mienią się mocą zapachów, w kolorach widm,
. . .
I trwa, i trwa, i trwa,
. . .
Słychać, w sercu światła, serce świata, iluminacje złotego wiatru,
Poza horyzontem zdarzeń orzeźwia, przenika wspomnienia wplecione w gorset igliwia,
Tykanie świerszcza, przepych świetlika, ruchome posągi wody, wzorów i formuł, złote łoże otula rodzynki winogron,
. . .
Pieśń nieskończoności pieści ławice zmysłów, oceany potęgi, całki różniczki, zaprzęg łabędzi,
. . .
Jasność nuklearnej elektryczności, misterne liczby w aromatach biegunów kołyszą Ziemię,
Stroją osnowy, wzorzyste kruszce, harmoniczne pejzaże objawione w umyśle ziarenek prawdy,
Świat poza czasem okryty geometrią nieznaną, eolska pieśnią, sklepieniem motyla, portretem lustra,
. . .
To Ty, Wielki Nauczycielu, w pieśni gwiazd nich się wypełnia orkiestra zwierciadła lustra, bukiet idei. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Obietnice Światów Doskonałych”

(fragment z Dziejów Notatnika Mleka i Miodu)

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Obietnica, doktorze obrzędu światów doskonałych, uśpiony znachorze ogrodów zacnego rodu,
. . .
(Jaki znamy) obietnica została zamknięta za kratami, w bankowych sejfach,
Żeby światu doskonałemu przypadkiem nic się nie stało,
Nic się nie stało, nic się nie stało, nic się nie stało, nic się nie stało,
. . .
Kto zatem klucz do (świata) obietnic, narodzin dnia, śmiechu, wolności, posiada, posiada, posiada,
. . .
Ksiądz, Żyd, Mason, Król, Królowa Królów,
Książę, Księżniczka, Prezydent, sekretarka, kwiaciarka,
A może chłoparystokrata, kancelaria prawna, chłopoartysta, enigma kalendarza bez czasu,
. . .
Nikt nie wie, gdzie klucz do światów, doskonałych obietnic się znajduje,
. . .
Klucz do grzechów epoki wolnej woli,
A w sejfie świata doskonałego, schowany, jest za kratą, jest obietnica,
Nie ma tam światła, ba, półmroku,
Zgrzyt zamka jaśniejszy od śpiewu światłości obietnic,
. . .
Nieskończonych potencjałów ludzkości schowanych w majestacie ciemności,
. . .
Zaraz, ciiiisza, słyszysz, ktoś idzie z kluczem, zaświecił żarówkę,
Przekręcił zamek, bardzo wolno przekręcił zamek, delektuje się zgrzytem,
Pomyślał, pomyślał, szepcze: "ten zgrzyt dla mnie tylko, słodszy od życia",
. . .
Kto zataił eliksir, alchemik ekonomii jakiejś, eliksir czcicieli usłanych w cytatach deklamacji pustki doskonałej, w cytatach liczb, algorytmów, curvus statystyk,
. . .
Kwiat potencjałów, niech rośnie wrzenie zazdrości,
W ciemności, za kratą bez zgrzytów, bez horyzontów, natury steru,
Dyskretnych elektronicznych monet i zamków, szelest klejnotów bez pyłków i kwiatów, błyskawic światów,
. . .
Obrzęd przeszłości, światów doskonałych, tajnych błogości wpisanych w ciemność wełnistych sejfów,
. . .

W lustrach dziejów widzę obraz, łzę na policzku, łzę na policzkach,
Człowieka i obietnice światów doskonałych, za kratą (sssssssss), rdzewieje tajna emalia obietnic,
Ktoś krzyczy, ktoś woła, Dooooktooooooraaaa Światów Doskonałych, ktoś krzyczy, ktoś woła, znachora!
. . .
Gdzie jest Doktor obietnic, Znachordoktora, apostoł królaoracza, światów doskonałych, hymn mleka i miodu kruszonych rymów w rynnach marzeń i pulsów …
(zgrzyt, ktoś świeci bladą żarówkę, sejf sekretów rewolucji-wojen depcze monstrancje w tunice)
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Klucz Firmamentu”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wielki Nauczycielu,
Wyjaw tajemnicę tajemnic zacnego rodu,
Klucz w kluczu, Klucz Firmamentu,
. . .
Przenikanie, jedynka zerem, zero jedynką, magnetyczne formy kruszą i łączą pierzaste rymy,
. . .
Północ południem, południe północą,
0(1), 1(0), N(s), S(n),
Inwersje potencjałów, usłane bukiety chwilki w ogrodach budzą się w pyłkach, miękkości frazy,
. . .
Czym jest życie wśród gwiazd, wodospadem ciszy w kałamarzu marzeń ?
. . .
Potencjał w potencjałach, magnes w księdze poezji jezior,
Elektryczne słońce poza horyzontem, już jest, błyszczy 0(1) zero-jedynkowe echo,
Przebudzenie, tak, ufne, misterne dzieło w głębi myśli, w głębi formuł,
. . .
Przelatują 1 w (0), w 0 (1) stada, klucze binarne, promienne antologie światów, fali i cząstek,
. . .
Szeleszczy analogowe złoto jedwabne,
Cichutkie światła musują bluszcz plastra, ornament miodu,
Zasłuchane wioski, zasłuchane miasta, chóry zasłuchane w pulsie, w pulsie Wszechświata,
. . .
Muzyka sfer, muzyka zmysłów, muzyka formul, miłości, uczuć,
. . .
Dzieje katarynki, oficyny echa wyszyte z gwiazd mocy,
Wtulone w świt, pluska się w słońcu rdzeń amfory, rdzeń symboli, harmonii strojnej,
Wstaje młodość poranka z logiki praw, paradoks praw, paradoks prawd jest piękny,
. . .
Jest moc, jest przywitanie, jest powitanie przetopionej ze złotej struny kwitnienie jarzębinki różowej,
. . .
Płyną, płyną, płyną ogrody strojne, ogrody ciężarne, ogrody tajemnic klucznika Drogi Mlecznej,
Kielichy fal są już na Ziemi, teraz musimy odgadnąć zrozumienie, rodowód świata, rodowód światła,
Westchnień Lilii wodnych, namiętności przejrzystych idei,
Co myślą między północą N(s), południem S(n), 1 plus 1, nieskończenie mistyczne obrazy myśli,
. . .
Słyszę, coś pluszcze, ryby w jeziorze, tulą dotykiem dialogi czyste atomów, szklane, przejrzyste,
. . .

Klucz nieboskłonu, foton przestrzenią, w przestrzeni foton,
Szron w trawie pieści, pieści swym cudem ziemię całą, pieści swą obecnością,
Pieści diamenty żagli, w diamentach wiatru,
. . .
Jest moc, jest przywitanie,
. . .
Świece woskowe, elektrony, żarówki,
Utulone fotony w kinetyczne prawdy,
Utuliły się w słońce,
. . .
Są kluczem, jest moc, jest przywitanie,
. . .
Klucz w kluczu, w kluczach klucz, klucz w kluczach,
Przenikają, zamieniają świat w złoto pragnień,
Światło w krysztale, w krysztale światło,
. . .
Foton snem, przebudzeniem w śnie, jest moc, jest przywitanie,
. . .
Snu przebudzenie, transformacje skal kinetycznych,
Energie w przestrzeni, przestrzeń w energii,
Głębia prawdy w głębi mądrości, rękopis formuł, geometrii liczb, słów, nutek w przestrzeni,
. . .

Patrz jest, Klucz Firmamentu,

PL
+/- γE(s)Ψ -/+
+∞-

. . .
Sen przebudzeniem, jedność antysymetrii w symetrii,
Spójność harmonii, superpozycji, synteza ptaka, powietrza, ryby i wody,
Foton tuli szept w kielichu wina,
. . .
Jest moc, jest przywitanie, w przebudzeniu sen, w śnie przebudzenie,
. . .
Przebudzenie snu, sen przebudzeniem,
Jestem i śnię, czcigodny klucz przywitania marzeń i snów,
Firmament, baldachim, Energia przestrzenią +/- E(s), przestrzeń Energią,
. . .
Kompatybilności przeciwstawności, tożsamość doświadczeń ścieżką ukrytą i jawną,
. . .
Piękna dama sączy rum, kanapa w kwiaty, pyta,
W jednym fotonie, ile jest światów, ile jest snów,
Ile jest rymów w jednym fotonie słów,
. . .

Nieskończenie wiele, Foton snem jest i przebudzeniem, w fotonie foton, mgła tożsamości, szczytem doliną,
. . .

11 1111 1111, 1023, 3FFh, 1024, nieskończenie podzielny, strojny i skromny,
Piękną myślą, jest, przestrzenią, blask słów, blask rymów, przebudzeń dotyku, dotyku nut,
Klucz firmamentu, Foton formułą w 10 bytach, 10 bytów w jednym fotonie,
Byty nieskończenie się dzielą i mnożą, potęgują, gromadzą, byt jest myślą świadomą,
. . .
Foton jest życiem, zamkiem w kluczu, rzeką, kluczem źródlanej księgi, księgi przeznaczeń,
. . .
Myśl, czuje, wie, rozumie myśli kwantowych żagli, podzielnych, płodnych,
Piękny, dziewiczy, mądry, mężczyzna w kobiecie, kobieta w mężczyźnie,
Światło nocy, noc światła, tylko pozorna,
. . .
Foton, 2 ^ 10 bytów nieskończonych, podzielność mnożenia, animuje przestrzenie Platońskich sfer,
. . .
Mnożenie dzieleniem, w dzieleniu mnożenie,
Pośrednich stanów, skal interaktywnych, przystań oliwnych światów,
Obrzędy pragnień lśnią pieśni myśli analogowych cyfr,
(+,-,N,i) +∞- +/-E(s) γΨ 2 ^ 10 +∞- (+,-,x, ÷)
+∞--
. . .
Jest, Klucz Firmamentu ,
Zachwyt Energii Przestrzenią w osnowie formuł,
Świadomość myśli, przenika, kołysze myślą płochą i dumną,

PL
+∞-+/-E(s) γΨ 2 ^ 10 +∞-
+∞-

(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

“Rzeka”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Rzeki losów, rzeki wód, oceanów, mórz, jezior, rzeki strumyków,
. . .
Rzeki kropel, myśli ludzkich i dziejów,
Przenikają się wzajemnie rzeki świata,
Łączą i dzielą noc od dnia, ciemność pozorną od światła,
. . .
A jednak, a jednak, noc rzeką jest też, tęskną kochanką, czeka,
. . .
W tych rzekach jakiś sekret tkwi uparty i piękny,
Co każe nam przyglądać się sobie, logice ukrytej, nadobnej,
W rzekach pragnień, miłości,
. . .
Rzeki spełnienia, rzeki, iluzje realne, rzeki natchnienia.
. . .
W rzekach smutku, radości, wiedzy, miłości,
Płyną i płyną, nucą pieśń rzece jej tylko znaną,
I czują,
. . .
To ważne, to ważne, to ważne... ,
. . .
Pytam, czy rzeki ludzi naśladują uparcie?
Czy ludzie szukają rzek w sobie,
W innym człowieku, swojska emalia rzek dopełnienia,
A może tak już jest, o czym ludzie nie wiedzą,
. . .
Że rzeki własne życie mają,
. . .
I dzielą się ze światem ukrytem cudem i jawnem,
Rzeki postępu, rzeki języków, dialektów,
Rzeki ras, religii wielu, jednego Boga strumieniem żywym,
. . .
Płyną i płyną, i płyną muzy, strumyki w rzekach narodzin nimfy,
. . .
Rzeka, hmmm,
Widm analogowych-binarnych rzek, praw fizyki, ogrody chwilki,
Rzeki matematyków i rzeki wzorów, na świata osi wpisane formy w formuły,
Z miłości zrodzeni, takiej prostej nie matematycznej precesji pozornych,
. . .

Kręcą się wzory i liczby się kręcą wokół balsamu spiral, sławy helisy,
. . .
Rzeki śmiechu, są rzeki podstępu, rzeki przyjaźni,
Wszystko jawi się rzeką jakąś, rzeką jakąś, rzeką jakąś,
W głowie się kręci, i kręci, i kręci, idea rzeki, rzeka idei,
Rzeki błyskawic, czterech pór roku, obfitości rzeki,
. . .
Tak myślę, myślę, i myślę,
. . .
Wielki Nauczycielu,
Czy rzeka jest życiem, przemijaniem i śmiercią,
Odradzaniem widm mądrych, czcigodnych dziejów,
. . .
Czy człowiek jest rzeką ?
. . .
Czy wiesz ?
Rzeki prawd, rzeki kłamstw, półprawd,
Przechadzają się tuż, tuż,
. . .
Obok siebie, udają, jakie są ważne, ważniejsze, najważniejsze na świecie,
. . .
Wielki Nauczycielu, powiedz proszę,
Gdy wejdę w rzekę i wyjdę,
Taki sam jestem?
. . .
Zapytaj serca, serca, serca,
. . .
Jesteś innym człowiekiem,
Rzeka zmieniła oblicze też przecież, i niesie, i niesie,
Cząstkę ciebie, gdzieś tam, heeen, za siódmą górę, za siódmą rzekę,
Plusk rzeki, zmienne i zbiory zmieniły oblicze,
Na zawsze, z uśmiechem,
. . .
Góry są rzeką, rzeki zmieniają siebie, zmieniają wszystko,
. . .
Rzeki zmieniają siebie,
Rzeki potencjałów w cząsteczce,
Wiercą się uparcie, i wiercą,
. . .
Rzeka w źrenicy życia, w jądrze echa, rzeki pyłków w zapachu wdzięków,
. . .
Wielki Nauczycielu, powiedz, wyjaw,
Tylko mnie, nikomu więcej,
Mądrość tutaj jest niebezpieczna, jak rzeka co wyszła z brzegów,
. . .

Co to jest, rzeka ? Czy rzeka to życie?
. . .
Czy rzeka i Wszechświat splecione w miłosnym uścisku?
Wiele rzek w jedną się zmienia, a rzeka co jedną się jawi,
Dzieli na nieskończonych wiele, rzek, rzeczek, strumyków,
. . .
Popatrz, tam, rzeka wodospadem się staje i rzeką jest jednocześnie,
. . .
Przeciwstawnością i Sobą, gdy zmienia nurt,
Zakręca piruety, płynie pod prąd,
Czy aby na pewno rzeka jest rzeką? Myślę, a może czymś więcej... ,
. . .
Być może, rzeka odpowiedzią jest, doskonałą,
. . .
Za woalką strojną, schowaną,
Kochankiem, kochanką,
Kobiecą bardzo,
. . .
Widzisz? Księgi rzek wpisane w marzenia szept,
. . .
Ogląda się za frazą, kochankiem, kochanką,
Udawaj, że nie patrzysz, że nic nie widzisz,
Rytuału rzek sekretny i jakże piękny, kołysze myśl w myśli,
Gdy z rzek strumyczek się wyłania, nowa rzeka, nic nie mów, patrz, słuchaj,
. . .
Ucz się, naśladuj zwierciadło lustra,
. . .
Wielki Nauczycielu,
Cząstkę prawdy uchwyciłem,
Trzymam ją w sercu,
. . .
Jest rzeką, wolną myślą, istota, horyzontem, przebudzeniem,
. . .
Wielki Nauczycielu, Ty jesteś rzeką, natchnieniem, wszystkim na świecie, i jeszcze więcej,
Teraz mówię do siebie, o co zapytam, odpowiedź doskonała nadchodzi, szepcze,
Gdy patrząc na rzekę Słońca, Księżyca, Natury Ołtarz, widze nurt, widze ster światła,
. . .
Odpowiedź doskonałą, w rzekę wpisane cytaty w rymie,
. . .
Rzeka jest, rzeka jest życiem, spełnieniem zmiennych i potencjałów,
Przenikaniem skal kinetycznych, rytm światów w kryształku,
Atomy anatomiczne, liczby są mądre, to wiem na pewno,
. . .
Mądre obłoki, wiatr w rzekach, nurt gwiazd, aromat, blask zmysłów,
. . .

Majestat nieskończony, płodne, miłosne westchnienia,
Rzeka, jest scena, istnieniem co zmienia
Siebie i wszystko, siebie i wszystko, wszystko i siebie …
. . .
A niech tam...,
. . .
W rzece czasu nie słychać, nie istnieje,
Jest plusk temperamentu, usposobienia, mądrości,
Życia miłości, bo rzeka jest rzeką, co kocha życie, nad życie,
. . .
I płynie, i płynie, i płynie,
. . .
Genialne i proste, miłe są Myśli Wielkiego Nauczyciela,
Kto by pomyślał, kto by pomyślał, kto by pomyślał,
Że z jednej miłości, z jednej idei, i z jednej myśli, tyle rzek, rzeczek, strumyków,
. . .
A co najdziwniejsze, wszystko ma sens, wszystko ma sens, wszystko ma sens...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Ukryte Symetrie"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

1. Wielki Nauczycielu,
. . .
2. Natura w swoim dostojeństwie uwodzi myśli,
3. Pisze mgieł poezje,
4. Szepcze na płatkach dzikiego kwiatu
5. Wersy,
6. Wylewa słońce, błyszczy jak rzeka,
7. Zrasza zapachem wiatrów na skrzydłach Bielika,
. . .
8. Miłości dziejów,
. . .
9. Rozsypany deszcz na niebie,
10. Złote godziny, podziały złote
11. Nie tracą sensu,
12. Hmmm,
13. To dziwne,
14. Krople-wodoloty, żyją i czują,
. . .
15. Tak to rozumię,
. . .
16. Niewidoczny atom ubrał się w dotyk,
17. Pisze rytmy świata, i w tobie,
18. Wie wszystko o poezji, prozie, fizyce, wszystko rozumie,
19. U Wielkiego Nauczyciela pobierał nauki, pisał dyplomy,
20. Wielki,
. . .
21. Choć Cię nie widzę,
. . .
22. Sercem całym czuję, że Jesteś we mnie, ja w Tobie,
. . .
23. Dziękuję...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Pieśń Idei"

(3.1415926535 8979323846 2643383279 5028841971 6939937510 5820974944
5923078164 0628620899 8628034825 3421170679:

. . .

Refren:

W myślach są słowa,
W słowach są myśli,
W słowach i myślach cyfry i pieśni...

. . .

Zbudujmy pomnik pieśni,
Pomnik pieśni i myśli,
Zbudujmy pomnik przyszłości,
. . .
Zbudujmy pomnik miłości,
. . .
Pomnik czułości, pomnik radości,
Zbudujmy pomnik ludzkości,
Zbudujmy pomnik mądrości,
. . .
Zbudujmy pomniki cnót,
. .
Zbudujmy pomnik nauki, poezji, muzyki,
Zbudujmy pomnik wolności,
Pomnik przyjaźni,
. . .
Zbudujmy pomnik życia,
. . .
Zbudujmy pomnik prawdy,
Pomnik marzeń sennych i piękna,
Zbudujmy od nowa puls serca,
. . .
Budujmy puls życia...
. . .
MMJWL (11 3 2023)
Omnia Permeat Omnia/Latin
"Łabędzie i Lilie" (kilka myśli z podręcznika Wielkiego Nauczyciela)
. . .
Bóg wiedział, że zechcesz zostać człowieku Bogiem na Ziemi,
I pięknie się odpłacił,
Mówi, idź, rób co chcesz,
. . .

Masz wolę wolną nad sobą, naturą,
. . .
Teraz popatrz na siebie, znak czasów, opowiedz lekturę Ziemi, szept umierającej natury, opowiedz,
I popatrz na nagość Lilii, Łabędzia biel, ster duszy, pieśń zorzy, swobodę pulsu,
Światło stało się kwiatem, biblioteką, żeglarzem, formulą, wizją, życia źrenicą,
. . .
Kwiat światła cytuje idee w mozaice luster, w fonetyce steru, w ziarenkach kwarcu, w pieszczotach chwili . . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
"Paciorki Świadomości"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Bawełniane widnokręgi,
Pulsują liczby,
Binarno-analogowe złudzenia,
. . .
Szybują wzory, zwierciadła,
. . .
Wyczesane błyskawicą światła i cienia,
Dwanaście Zodiaków,
Paciorki z gwiazd,
. . .
Universum pomnaża pamięci
. . .
W płaszczu Nauczyciela,
I kto się zatroszczy o wojnę stołu i krzesła,
Chyba podłoga,
. . .
Hola, błyskawice wyczesują ziemię z bezruchu,
. . .
Patrz, pulsują liczby, wzory szybują,
Zgłaszam protest, protest zgłaszam,
Wszystko przez złośliwość zodiaku,
. . .
Miało być pięknie! A tu cuda na każdym kroku,
. . .
Bitwy drzew i traw,
Bitwy owoców i warzyw,
Bitwy liczb binarnych, treści analogowych,
. . .
Pełnomocniku świadomości,
. . .
Jakie piękne bitwy, bez krwi, łamanych kości,
Bawełniane widnokręgi, pulsują liczby, pulsują wzory
Wyczesane błyskawicą światła i cienia,
To latawce piszą posągi nowe, posągi strojne,
. . .
Na chuście Nieba hafty złote...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Niebo"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Zasłuchane łódki falują kolorem, spojrzeniem, cudami echa,
Łabędzie płodnej przystani parafrazą okrywają Ziemię,
Szal puchatych obłoków, ptaki w atlasowych frakach zanurzają się w Niebo,
. . .
Wielki Nauczycielu, wyjaw sekret źródlanej wody, płatków śpiącej palety w kielichach świtu,
. . .
Piękna kobieta leży na sofie w kwiaty,
Marzy, popija rum, pyta, co jest, to,
Pokazuje polichromie, akwedukt Niebieskiej Sfery
. . .
Jędrne słońce w miodowej sieci ścieli oczka słodkiej przestrzeni, uleciał obłok z pamięci sfery,
. . .
Majestat mocy, wibracje widm, zapachy pulchne, gwiazdy, migotliwe kwiatów ławice,
Sztandary złocistego Słońca, w plastrach płynnych wschodów, zachodów, drży splecione pulsem,
Kinetyczne diamenty, gładkie, subtelne, dotyk, tętno kryształków podziwia, podziwia, szepce,
. . .
Zaopiekuj się Życiem,
. . .
Klekoty bocianów, delikatny plusk Łabędzich skrzydeł,
Dryfują świeczniki Gwiazd, dryfują świeczniki świetlików,
Gwiazdy świetlikiem, Świetlik gwiazdą się staje, wsłuchana latorośl wyplata koszyki plemień ,
. . .
Dmą muzy miłością w aksamitne trąbki skrzydełek cykad i świerszczy, rzeźbią w obrazach myśli,
. . .
Sześć zmysłów w pięciu, wzrok, powonienie, smak, dotyk, słuch,
Intuicje ukryte, ukryte symetrie łączy się w analogowo-binarne marzenie,
Fosforos pięknem przenika Jutrzenkę, orbitale, muśnięciem fotonowych błękitów czaruje przestrzeń,
. . .
Subtelne ławice, gwiazdozbiorów Roje, coś mówią plazmy zwierciadła luster w motylu, natchnień spłoszonej głębi, płoszonych skrzydeł,
. . .
Liryd elementy, kwantowy dotyk cieszy się nagością dziewiczych zmysłów,
Krajobrazy Kosmosu, echa obrazu, echa w obrazie,
Spadają Gwiazdy z Nieba, łakome zbiory zmiennych rozkosznych,
. . .
Analogowe Perseidy, Piscydy, Leonid Radianty, niebiańskie dożynki znalazły gościniec, igliwia złociste moce,
. . .

Żegluje bulwarami przestrzeń starsza od Ziemi,
Dalekie światy, żeglują do Ciebie, są we mnie,
Przeznaczenia znalazły strunę, wibracje nawiedzają starorzecza orzeźwień,
. . .
Nurt świadomości, nurt dziejów, kinetyczny, kinetyczny kwadrat jest kołem,
. . .
Tulą welonem horyzonty, nieśmiałe warzywnika kosze w podsieni,
Koło w kwadracie, sfera w sześcianie, vortex zwierciadła,
Vortex, kolor zapachem, aromat, barwa w bukietach zmysłów, poezje diamentu w poezjach jezior,
. . .
Festyn, kiermasz z odpustem, stragany, hymny, dreszcze w procesjach Nieba, w procesjach liry,
. . .
Echa, posklejane elementy świętują podzielność światów i Drogę Mleczną,
Kryształek kwarcu jest wieczny, światłem błyszczy ze światła kałamarz w piórze,
Nurt kinetycznych luster zwierciadła, przetapia, haftuje drgania harmonicznej Energii, energii świata,
. . .
Zaspane myśli w pamięci szukają znaczeń, sensu szukają, szukają siebie, ścieżek drgania Wielkiego Lustra,
. . .
Światła przenikają atomy, świat odziany pieśnią, nową pieśń niesie, pieśń prawdy,
Wtajemniczone orszaki przestrzeni w energii nauczyły się czuć od nowa,
Nauczyły się myśleć, pożądać blasku, błysku czułości, zagadki oka, radości mędrca,
. . .
Obecność, paciorki myśli, paciorki słów w koralach znaczeń, żywioły w strumieniu Plejad,
. . .

1 25
γ 10 **Ψ**
+∞-
7 -27

. . .
Niebo, lustro zwierciadłem, zwierciadło lustrem, Niebo, czym jest,
Pamięta litery, pamięcią przytula cyfry Energii, nieznane światy,
Atomy, cyfry, atom przemawia w liczbach, matematyka sfer orzeźwia lampy, przenika klucz w zamku,
. . .
Atomy i cyfry, malują polichromie, fantazje liter, romanse, budzą ornamenty pochwalnej pieśni,
. . .
Arie pszczół, serenady kwietnych kielichów kołyszą pyłki, odę górskiego potoku,
Partytura przebudzeń, myśl jest pamięcią, w pamięci myśl, światło, myśl przenika myśli,
Niebo jest światłem antykwariusza, blaskiem formul, wzorem cyfr, liter, myślą w błyskach fotonów ...
. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
“Dzieci Światów”
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Ile myśli zbawiłeś w sekundach czasu, w cząsteczkach znaków,
. . .
A może niepotrzebnie,
Jak myśli Bóg, i co teraz robi w harmoniach światów,
Kinetycznych kryształków, jaką miksturę gotuje,
. . .
Świadomości i celów, zdobionych w olejkach mocy,
. . .
Jest bardzo zajęty, to pewne, zapładnianiem międzyświatów,
Krajobraz śpiewników, krajobraz nut, idei, krajobraz zmysłów,
Na karteczce widzę, napisane ołówkiem: "myślę, ale to jest stanowczo za mało",
(z Pamiętnika Wielkiego Nauczyciela: "O ludzkości"),
. . .
Widmowa analiza wykazuje, wykazuje, wykazuje,
. . .
Że nic nie widać, że nic nie widać, że nic nie widać,
Jak to możliwe, oddycham, widzę, przecież jest ciepło,
Czyje to, czyje to potomstwo, pytam, nikt nie słyszy? Nie jestem pewien,
. . .
Jakie piękne potomstwo, obrazy myśli, ciepło, zachwyt, w oddechu puls mieni się scena,
. . .
W pytaniu pytanie, Bóg ucieka, z sekretem, pod pachą,
Ja go ścigam, uparcie, robi wiraże, zwroty, i znów wiraże,
Przyspiesza, przyspiesza, przyspiesza,
. . .
Znika, znika w pytaniu odpowiedź, w odpowiedzi pytanie,
. . .
Wróci, zawsze tak robi, wiem, nikt tego nie wymyślił,
Bramy Rzymu, bramy spiżowe zamknięte,
Dla mnie,
. . .
Co robić, co robić, co robić,
. . .
Do tej pory odkryłem tajemnicę,
Ważną, funkcję falową,
Że świat jest nagi, bez zamków, mam dowód, mam dowód, mam dowód,
. . .

Niemowlę, radosne, fałdy na fałdzie, frazy uśpione, uśpione harmonie, przebudzone, wplecione w życie,
. . .
Ale zaraz, na zdjęciach już noszą garnitur, ubrane w szminkę, lakierki, sukienkę,
Wyglądają staro jakoś, choć przedtem piękne były,
I teraz są piękne, też, choć dziwnie jakoś piękne,
. . .
Teraz, nową wizją ubrane (to oczywiste),
. . .
Powstaje świat nowy, uroczysty,
Dzieci się rodzą w garniturach, sukieneczkach,
Trzymają aktówki pod pachą,
. . .
Świat nowy, kalendarz ubrany w wizje, kalendarz strofy wpisanej w szaty,
. . .
A dzieci, a dzieci, a dzieci marzą, skromnie, żeby być dzieckiem,
Choćby małą chwilkę,
Tęsknią za mamą, tęsknią za tatą (w przedszkolnej zsyłce),
. . .
Przytulanką, chcą być, przytulanką, to wszystko...
(MMJWL)
. . .
Z cyklu Omnia Permeat Omnia/Latin
" W Ciszy Pochodnych Światów ”
. . .
Wielki Nauczycielu, Farmerze Wszechświata,
Co wiesz o kiermaszu, festynie, ścieżce liryki w ariach pochodnych, pochodnych światów,
O echach dnia, wibracji nocy, gwiazd wtórnych potęg, echach światła i cienia,
. . .
Tętno wioślarza w wiośle i w sterze, tętno wioślarzem, wioślarz staje się tętnem na tafli wspomnień,
. . .
Wioślarz jest wiosłem, wiosło jest sterem, świadomością mocy subtelnej,
Tętno wioślarza, wiosło i ster łączy pamięć atomów, podzielnych kwantów,
Tętno wioślarza w wiośle i w sterze, staje się łódką, wiatrem i wodą,
. . .
Ster w tętnie fal kielicha, wioślarza wiosła, wody i wiatru, jest, jest, jest,
. . .
Światło i ster, światło, wiatr lotny pieści świat łabędzim puchem,
Ziemia jest łódką, myślą w świetle, księgi pyłków zwiastują scenę lśniących pajęczyn,
Myśl w świetle jest sterem, a raczej, sterem jest światło myśli, kładką przebudzeń,
. . .
Inteligentne sekwencje, słowa wykute z najgłębszej mgły pigmentów widm,
. . .

Kiermasz i festyn kiedyś już był, to dowód znaków posągów światów,
Zabawki, bibułki, lukrowane, pierzaste kosmosy uwodzą sploty diamentów w kwarcu,
Echa i kwiaty, pierzaste tonacje kwantów nieskończenie podzielnych, cytaty słońca blaskiem księżyców,
. . .
Kilka myśli w jednej się skupi, nuty, znaki, fale i dźwięki młodości żyznych,
. . .
Płócienne trójkąty obleczone pieśnią z obrusu wiatrów,
Wygłaszają kierunki potencjałów, orientacji w nawigacji, wektorów skalarnych,
Tykanie świerszcza rozważa spatialne fałdy przestrzeni mądrych,
. . .
Pląsanie wspomnień, łan gwiazdozbiorów, płynie, uwodzi, uświęca myśli
. . .
Piękna kobieta gra na pianinie,
Popija rum, myśli, coś czuje,
Słyszę, słyszę wyraźnie, słyszę znak zapytania, co to jest, cisza,
. . .
Symetrie fal, cząstek, cząstki w falach symetrii, subtelna myśl w nici o elektryczności atomów nuci,
. . .
Świat wzorów analogowych zgłasza potrzebę istnienia myśli, to oczywiste,
Wydaje się, tak, myśl jest pamięcią symetrii w antysymetrii,
Antysymetria w myśli symetrii, energii w materii, materia przestrzenią energii,
. . .
Nici, płaszcz, kapelusz, podwiązka, sukienka, nić z myśli, neuron, myśl staje się nicią, helisą, formą przestrzenną,
. . .
W elektryczności jądro myśli, magnetyczna prawda przemawia widmem fotonów,
Pola kwantowe zmysłów, posągi podzielnej inteligencji, frazy i cyfry,
Myśl, nieskończenie podzielna, forma wędrowna ujrzała w lustrze blask świadomości, blask oczu,
. . .
Sub-kwantowa myśl, Wieloświatów domena, zachwyt uczy się przepychu rymów z płodności mocy,
. . .
Obróć +∞- sferę wokół osi, kinetycznych skal kinetycznych kryształów, jedwabnej frazy,
Czy stanie się tym samym, czy inną sferą, sceną, pieszczotą,
Co odejmuje, co mnoży, co dzieli, dodaje przestrzenie w sferze, pragnienia słowa w pragnieniach myśli,
. . .
Symetria antysymetrii, obrócona sfera nowym zwierciadłem, wróżbą spełnioną,
. . .
Energie przestrzeni +/-E(s),
Wynika jasno, z tego jasno wynika,
Że festyn i kiermasz kiedyś już był,
. . .
Sfera podobna-inna, całka w różniczce ciszy zapachów pamięcią wspomnień,
. . .

Piękna kobieta grała już kiedyś na pianie aproksymacji,
Popijała rum z liry muzyki, scenografii płochliwych,
Gdzieś, hen w kwantach atomów, kinetycznych kryształków, potencjał ponadczasowy, wiatr ewolucji,
. . .
Milczenie marzenia, antysymetria symetrii, symetria antysymetrii, wszystko się miesza,
Wielki Nauczyciel marzy w świetle pochodni,
Lampiony, kwanty, atomy, marzą o myśli,
. . .
Patrz, fale harmonii rzeźbią z ciszy świat serc, tętna w nutach, rzeki w morzach wspomnień pamięci,
. . .
Wiatr wypłukuje ciszę,
Świat zgłasza potrzebę istnienia, potrzebę myśli, domaga się pieśni,
Cisza, słychać płatek w kielichu, łódka sternika przenika wiosła, śpiewają strumyki żagli...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

"Enigma"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wielki Nauczycielu,
Wyjaw mistykę miłości,
Enigmę człowieka, enigmę istnienia, enigmę przestrzeni, zakony dzbanów, co splata, tka dźwięki,
. . .
Namiętne ramiona Atlasa podtrzymują sklepienia, wiosło staje się łódką,
. . .
Piękna kobieta siedzi w fotelu,
Słucha warkocza myśli, pieści kropelki rumu,
Pyta, co to są, reinkarnacje, wiesz?
. . .
Spirala w muszelce, muszelka w spirali wypłukuje lusterka zwierciadła, odbicia fal, rezonans światła,
. . .
Załamuje, skręca, wygina cząstkę, ożywia domeny pól +∞- istnień i snów,
Kapela trójwymiarowa w kapeli przygrywa z Ksiąg Życia,
Sfery, błękitne dźwięki, potencjał sześcianu w ramionach kwarcu,
. . .
Przebudzenia, pieszczą, czuwają, chuchają, kinetyczne skale unoszą kryształki pulsu,
. . .
Psyche kołysankę nuci, Cupid kołysze metamorfozy,
Kolebki w kolebkach, spirala w spirali, ruloniki chromosomów prastarej nauki, DNA, α ω,
Alfa w Omedze, w Omedze Alfa, człowiek w człowieku, niech żyje pieśń, niech żyje chór życia energii,
. . .
Posłuchaj, Q3, 8,12, 3, 3, 4, 48, 2, teraz rozumiesz, myśl przenika myśl, kod serca, znak rytmu,
. . .
Zwoje, wianuszki orbit, morał myśli złotych, cytat sprężynki,
Tryliony cichutkich myśli, cichutkich wzruszeń, atomy, strumienie jednej kolebki,
Flirt elektronów, słońce w słoneczku, radość, klucz w kluczu radości,
. . .
Temperament, harmoniczne fale w kielichach kwiatów, w kielichach kwantów,
. . .
Temperament protonu pokrywa Ziemię deszczem, plastrem miliardów formuł i wzorów,
Elektron dzieli się γ światłem, orbital w orbicie przenika energię, przenika przestrzeń,
Świeci, błyska, fotonowe zwoje pergaminów polaryzują noce i dnie,
. . .
Muzyka w pozłocie nutek 0(1) gramofon, gra w żyłach pieśń życia,
. . .

Korale dzikich gęsi, naszyjniki jeżyków, orłów, jaskółek w dziedzińcach kniei, podwórkach lasów,
Obrączki fiołków, dzikie pierścionki, lipy, jałowce, platany i dęby,
Pajęczyna oficyn wita zmysłowe myśli, zmysłowe szepty ozdobnych traw, szum wiatru, śpiew oczu,
. . .
Astrologu, zapal pierwszą gwiazdkę na szczęście, klucz w Diademie, klucz Nieboskłonu, barokowym echem atrament czterech pór roku,
. . .
Skrzypią deseczki igiełek mchów, leśnej podłogi, subtelne płaty zsiadłego mleka,
Falują w dzbanie obłoki białe, różowe,
Amfiteatr, pamiętam, czułym płaszczem okrywa Ziemię, sklepienie liczb, sklepienia nieba,
. . .
Greckie kręgi w kaskadach słów, światło poezji przenika blask, blask ballad, łez i uśmiechów, jeszcze słychać rym, moc echa,
. . .
Słychać, słychać, słychać chór żagli odświętnych, modlitwę hymnów, nieskończony kod sfery,
. . .

+∞-
+∞- α +∞-
+∞- ω 0(1) γΨ 1(0) α +∞-
+∞- ω +∞-
+∞-

. . .
Kapryśna miłość, orszak kosmosu, pieszczot, słów słodkich jak miód,
Patrz, w wina kielichu błysnął elektron, kapryśny, zabłysnął foton,
Ciężarne żagle, narodziny pradawnej kroniki, wtulona miłość westchnieniem wita, dziecię się rodzi,
. . .
Moc idei, w idei moc, idea jest mocą,
. . .
Firmament przeniknął Foton,
Odgadłeś Enigmę, reinkarnacje harfy, Niebo, reinkarnacje α, ω,
Klucz w kluczu, klucz Nieboskłonu aromatyczne płatki płyną z pamięci strun, wodospad tańczących żagli ...
. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

„Szczęście Idei"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Złociste jeziorka, lusterka zwierciadła,
Zbożowe obrusy płyną, falują, haftują słońca,
Haftują księżyce, koronki kłosków, misterne życie,
. . .
Festiwal światów, przepych zachwytu, paradnych ziół,
. . .
Wielki Nauczycielu,
Błysk, promień idei,
Wyjaw sekret sekretów,
. . .
Czym jest szczęście, czym są rzeźkie posągi serca, posągi myśli,
. . .
Festiwal świateł, widnokrąg ogrodów,
Kolumnady grusz, ostrężyn, jabłoni, agrestu,
Zapach wilgotnych malin, płynie spektrum, formuły uśpionych barw,
. . .
Geometrie, fotony γ migocą mgiełkami pyłków, mgiełkami kwiatów,
. . .
Zasłuchany wiatr przenika mgły Świętej symetrii,
Lampiony księżyców, lampiony sfer,
Przebłyskują wodospady tuniką oliwnej lampki,
. . .
Faluje, faluje senność wieczoru, miłość jest sztuką, dziełem, pragnieniem światów,
. . .
Zaglądają do okna torty mchów, zapachy jeżyn, zapachy mięty,
Pieści oczy, tuli zmysły nalewka jagód, orzechów Włoskich,
Kąpią się w koszach chwilki symetrii ukrytych myśli,
. . .
Warkocz złotej godzinki przenika Ψ dzień, przenika, uwodzi łabędzią pieśń,
. . .
Rzeźbiarzu dotyku, malarzu kwiatów, poeto światów,
Widzę fałdy, deszcz protonów, neutronowe przestrzenie, żywice, igliwia ozdobnych sosen,
Czuję niewidzialne mgiełki wypukłych kwantów, czuję cyfry w energii, połysk przestrzeni,
. . .
Słyszę zaułki magicznych struktur, śpiew ptaków zachwyca żeglarzy myśli,

. . .

Niebo się błyska, sfera migoce,
Popatrz, zerkają atomy aury falowej,
Światło ze światła, oczy są światłem, oczy są światem,
. . .
Człowiek jest światłem, głębią i wiatrem nauk, solarnym świętem,
. . .
Łąka nijaka pokryta kwiatem staje się cudem,
Kinetyczne spektrum rozpyla gwiazdy, obłoki, horyzont kolorów, horyzont zdarzeń,
Ktoś skrzypiącym żurawiem sięgnął źródełka,
Feniks w żurawiu, żuraw w feniksie, tryskają rumieńce strof, tuniki wspomnień,
. . .
Studnia, skarbnica żywa, skarbnica Ziemi, skarbnica Nieba,
. . .
Atłasowe krople pamięci zdobią zmienne i zbiory,
Kinetyczne Ψ symetrie w antysymetrii,
Migocą kompatybilności, przeciwstawnych drgań strumyki błyszczącej rzeki,
. . .
Przypływ w odpływie, odpływ w przypływie, szczodre żywioły obfitych plejad, bezkresnych sadów,
. . .
Kukułka zaślubiła lasy, dzwonki, okruszki śpiewów,
Dywany klonowych liści, płaszcze wysokich traw,
Wabią klaskaniem, wabią Topologie miłości, moc życia, moc pulsu,
. . .
Wibracje ogrodów uczą melodie mórz, nucą aromat lawend, aromat pieszczot,
. . .
Przezroczyste energie przemieniają mgły świadomości w ideę lilii,
Uśmiech dotyka, łowi zmysłami pocałunki wiatru, uśmiechu, miłości, powitań obrzędów nocy,
Szczęście trzewiczka i stopki,
. . .
Życie, żegluje w paciorkach słów, w paciorkach chwilek, w paciorkach uczuć,
. . .
Romans dziejów adoruje chrupiący chlebek, wino w kielichu,
Szczęście, przejrzyste zapachy nauczyły się chwalić balsam jaśminu,
Nieśmiałe pszczoły skraplają pyłki kwiecistych Muz,
. . .
Lecą bociany, łabędzi taniec nuci żywioły gościnnych Psalmów,
. . .
Subtelne radości oblizują ciekawie fantazje smaków,
Co adoruje świadomość fotonów,
Atłasowe płaszcze, zmysły widm kolorowych,
. . .
Słyszę, ktoś woła,
. . .

Emaliowane topologie zmieniają świat,
Przemawia szczęście,
Mieni się, błyszczy γ światło w Ψ kielichu,
. . .
Życie jest szczęściem, ideą, projekcją wizji,
. . .
Podzielny atom, słońca w słońcu,
Blask oczu, pragnienie Nieba, delikatne cząstki kołyszą galerią Świata, galeria światła,
Wiedza kinetycznych kryształków zachwyca, zachwyca wiedza, zachwyca dobro, zachwyca wizja,
Hymn jezior, hymn lasów, hymn życia, wołanie dzikich gęsi recytuje klucz myśli, klucz w kluczu,
. . .
Spektrum zasłuchane w wibracje dziejów,
. . .
Echa, zwierciadło w lusterkach, czule tuli owoce, tuli pamięci zbóż,
Falują promienne źródełka lampki oliwnej,
Partytury dalekich światów, pamięć strumieni, szczyty natury,
. . .
Słyszysz? Życie jest prawdą, pożądaniem, melodią, formułą,
. . .
Lampiony Wschodu unoszą metafory niebieskiej sfery,
Pamiątki, kaskady, portrety zdrojów,
Tulą rdzeń horyzontów na jawie snów,
. . .
Śpiew, muzyka czuwa w kielichu przebudzeń, w kielichu marzeń,
. . .
Polichromie α ω, podróżny Architekt Niebios wypełnia winnice Energii w przestrzeni,
Szczęściem mocy, idei +∞-, wabi spełnienie jedwabnej księgi,
Kinetyczne sfery, arcydzieła zwinięte w pieśń formuł, skroplonych cyfr analogowych(binarnych), pejzaży płodnych
. . .

+∞-
+∞- α +∞-
+/-E(s) γΨ +/-S(e)
+∞- ω +∞-
+∞-

(MMJWL)

. . .

Z cyklu Omnia Permeat Omnia/Latin

"Karuzele"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Karuzela, obraca się Ziemia,
Wiatraki fal pieśni, poezji, wiatraki uniesień w rozbłysku świetlanych pszczół,
Wszechświat słów, Wszechświat rymów Świat zbawi od ciszy epok,
. . .
Pielęgnuj puls, puls życia, puls myśli, prawd, puls cnót,
. . .
Płynne lustra, delicatamente zwierciadła, mądre kryształy rysują koguta pianie, Pnące nasturcje otulają ganki, zagrody, niebo gwiaździste,
Poemat barw zasiewa ganki, wersety sklepień,
. . .
Dyrygent, może się przyśni w świetlikach wspomnień,
. . .
Suknia, falbanki, radość jedwabiu radością olśnień,
W olśnieniu sekret miłości, podziw jedwabnych pończoch,
Słoneczek w atomach, lniane złoto uwodzi, pląsa, uświęca zmysły,
. . .
Błysk światła, aromaty energii, z piórniczka wystaje serce Wszechświata,
. . .
Kredki kolorowe, stalówka, rytm życia,
Mądrość namiętna, mądrość podróżna,
Delty kłosków pszenicy i żyta,
. . .
Symetrie w ziarenkach światła, symetrie w ziarenkach świata,
. . .
Melodyczne skale flirtują złotouste fantazje,
Lilia kokietka, strojna, zwierciadło wody w zachwycie, tańczą dni z nocą, tańczą wibracje, dzbany misterne,
Spirala wiruje, orbity kręcą się wokół, tętnią fale, błyszczą lilii różowych płatków odbiciem,
. . .
Nimf parasole, zakwitły ogrody wodne, enklawy piękna, zakwitło Niebo godnością pieśni.
. . .
Ekstazy gwiazd, figlują sumy, mnożenia w dzieleniu, nektar partytur, nektar pochodnych,
Mruga złocisty blask, pędzi do Ziemi leciutki błękit, hymn miodu, hymn słońca, obrzęd przebudzeń,
Białe dzwoneczki fotonów podzielnych, niech się wypełni światło wszechświatów z promieni pyłków,
. . .
Modulacje Ksiąg Dziejów, klucz refrenów, drzemią wspomnienia w strumieniach Plejad,
. . .

Kolumnady sławią symbole słów,
Z deszczowej koronki equilibrium wygłasza girlandy, aromat wilgotnych ust, Mistrza kwantowe motorki tajemnej przyczyny,
. . .
W kropli zasypia psalm, bujna pamięć wszystkiego, Wielki Nauczycielu, to Ty,
. . .
Niech grają skrzypce na ganku,
Flet pieści świat myślą, niech czuje w sieni intuicje bose,
Podtrzymuj grajku funkcje wiedzy pochodnie, żywiczne sny, aromat, taneczne bzy,
. . .
Misterioso molto,
. . .
Pokruszone ziarenka ciszy obnażają muzykę dzwoneczków, kryształki pyłków, Campanule dyskretne, szerokolistne, kropkowane, skupione, wspaniale,
Eteryczne widma, kwantowe rumieńce coś mówią, coś szepczą horyzonty dolin, pejzaże gór,
. . .
Płynie słońce, wodospady wstążek, płyną sny, aksamity myśli,
. . .
Piękna kobieta na kanapie jak lalka kwiecista,
Pyta, kto zna karuzele życia znaczenia,
Majestat słowa, majestat światła, majestat klucza,
. . .
Tutti, tutti, tutti, amabile,
. . .
Ogrody dzwoneczków Alpejskich, Skalniaki, Carpatica,
Klipsy różowe, białe, fioletowe, kod karuzel przenika spirale, szepczą skroplone morza, formuły kropel,
Raj, dzwoneczków raj, Dalmatyńskie, Niebieskie, Piramidalne Monstrancje,
. . .
Pianissimo, wsłuchuję się w siebie, w echa wszystkiego, w zwierciadło lustra,
. . .
Brzęczenie jętki, szept modnych świerszczy, chitynowych Odonat,
Patrzą lusterka wielkiego Zwierciadła, tysiącem oczek w oczkach,
Wodni husarze, nartnik pląsa, delektuje się woda,
. . .
Partytury pieszczą ornamentum strumyków, bukiety nauk, bukiety sztuk, zaranie dzieł,
. . .
Z kotwic korzeni Archeofit wyrasta, chaber, bławatek,
Modrak leczy koszyczkiem,
Modrzeńczyk uzdrawia słońcem,
. . .
Pastorale, praźródła Muz wnikają w umysł atomów, nauki dusz,
. . .

Akademia karuzel, nurty, obrazy, orkiestry dnia,
Orkiestry w orkiestrach, orkiestra Ziemi, orkiestra Słońca, orkiestra Księżyca, Kwintet wieczoru, akompaniuje cichutko, recital Świtania, gra lira nad Baranią Górą,
. . .
Przenikają się kody Niebios, zielono-błękitnej Sfery, matematyczne orkiestry haftują osnowę uczuć,
. . .
W orszaku rzek kropla jest światłem, w kropli jest światło,
Światło w kropli, kropla zwierciadłem światła, w kropli zwierciadła świata,
Zaczarowane fale bluszczem się wiją, tęsknią za światłem, strumyki tęsknią za rzeką,
. . .
Królewski Hymn Ziemi, Wielki Nauczycielu, bądź pozdrowiony,
. . .
Tęsknią do siebie obłoki Mórz, obłoki Nieba, obłoki Ziemi, paradny wiec rzek w oceanach, echa Wisełki,
Puszyste dobroci, dziecięcy śpiew, pokruszone słońca,
Obłoków puls na Niebie lśni światełkami dziedzictwa, odległych domen, nieznanych sfer, nieznanych myśli,
. . .
Świat w kropli, w kielichu świata rdzeń żagli, żagle Wszechświatów, czuwają obrazy antycznych legend,
. . .
Na łące rozkołysanej, kruchej, płoszone wiatrem wachlarze wspomnień,
Mkną kody binarne w dzwoneczkach ziół,
Pastuszku graj dzieła pokoleń,
. . .
Kielichy Ψ kwiatów, kielichy karuzel, akordy form, moc łąki, proporcji,
. . .
Graj pastuszku, graj na piszczałce ufnej,
Graj do serca Wszechświata,
Graj, wygrywaj puls harmonii sztuk, lampiony oliwnych sadów,
. . .
Portamento della voce,
. . .
Karuzela chwilki, rzeźbi, maluje przestrzenie,
Z flecika mgieł haftuje jędrny potencjał pyłków,
Drżącym obrazem rzeka wnika w myśl, wnika w galerię rymów rytm nowiny radosnej,
. . .
Presto, presto, presto, vibrato,
. . .
Karuzela w wiatraku, w wiatraku karuzela, w karuzeli wiatraki, w wiatrakach karuzele,
Dyskretne symetrie karuzel światów przenikają, kalkulują zwierciadła luster, Wieloryb w motylu, zamek w kluczu, katarynka w wiatraku, kropla jest gwiazdą, światłem kryształków słów,
. . .
Muzyka w kielichu, Duch katarynki, światła +∞- pigmentów, Sternik jest światłem γ, oliwną lampą . . . (MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Piękno Mądrości"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Opiekun marzeń pokruszył prawdy w muzyce życia,
Światu ogłasza zapomniane lusterka błyszczące w odkrywcy lustra,
Dzikie łabędzie, księgi prastare, księgi symboli i mocy, lśnią, błyszczą, świętują bukiety nut i partytur,
. . .
Nasłuchuję, chwile w teatrze świata, diadem miłości przenika scenę Trzech Pieśni,
. . .
Wyłania się Ojciec, dyskretnie, z wyroczni cyfr i energii,
Łabędzi głos, balsam wdzięczności, kwantowa wyspa recytuje jeziora, strumienie klucza,
Wirtualna forma, sieć, architektura fotonów, zbiorów i zmiennych dzbana w koszykach mieni się rytmem,
. . .
Macierze, skupienie tajemnic wspomina zwierciadło teorii, zwierciadło świata, piastuna sieci,
. . .
Kołysany amfiteatr rozbłyska strumieniem słów, dźwięków, miły śpiew formuł, Budzą się ptaki, budzą się struny świadomości owiniętych tajemnic pierwotnej kolebki,
Kwitnie z wszechbytu pieśń z pieśni, mgiełki pejzaży, mgiełki obietnic,
. . .
Owinięte promienie w spiżowe pnącza, świecznik pokoleń jedwabiu myśli, przyciąga, odpycha światy, żagle galaktyk,
. . .
Pochyla się myśl, pochylona nad światem przemawia zmysłami atomów, kwantów i wzorów,
Intuicje, lampiony kłosków na wietrze pieszczą zespolone widma w pieszczoty kolumn złociste runa,
Przemawia słowo, energia, przestrzenie dzielą i łączą, nucą intuicje wspomnień areny ciszy,
. . .
Misterium wzruszeń, mądrości, muzyka proporcji, kwiatów, czystość symetrii w antysymetrii, legendy echa, miłość legend poezji...
(MMJWL 16 03 2024)
. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Medytacje"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wrzeciono poznania kołysze różniczki i całki, cząstki całości,
Fale przenikają plusk wspomnień, senne marzenia, skupienie złocistej wstążki,
Umysł w energii, izdebka przestrzeni, pejzaż chwilki jest czysty, jest piękny,
. . .
Bóg westchnień wabi kinetyczne horyzonty, rozbłysk serc, czuwają pieśni,
. . .
Myśli, całości w cząstce, teatr światła i cienia, teatr istnienia dekoruje aromat prozy w poezji,
Teatr istnienia, dzień, noc, światło i cień w ramionach chwil, czuwa świat w ramionach myśli,
Tak, Złotousty klucznik tajemnic czci myśl w myśli, czci życie, niesie na rękach Hetmana łaski,
. . .
Bukiet w ziarenku, kryształek, aromat-klucz, chroni zamek w kielichu słów, słychać ogrody funkcji,
. . .
Śpiewają sny, płyną łodzie, wołają zwoje, głos duchów, rzek, jezior, strumyków pieści ulotnie,
Odziane zwierciadłem nieba źródełko uczuć pamięta, strzeże triangulacje osnów, Pamięta prawdę,
pamięta miłość, pamięta słowo, blask znużony snem,
Medytacje, szepczą przebudzenia pamięcią odległych myśli, odległych światów (tak bliskich)...
. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Ołtarz Natury"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Święto kwiatów haftuje muzykę sfer, jawi się w pajęczynce cnót,
Święto ziół, motyle stragany stroją służebny zdrój,
Święto zbóż, piastun dźwięków, błyszczy, promienieje pocałunkiem nut,
. . .
Mknie, ocknął się pobożny śpiew, ornament, hymn mędrców,
. . .
Lusterka w lusterku, koronki myśli adorują obfitość ksiąg, wibrują pieśni,
Strażnik tajemnic, duch westchnień zdobi ogrody myśli,
Galeria marzeń, galerie światów, galerie przenikają ołtarz natury, teatr gór,
. . .
Energia przestrzeni wyplata, pieści naszyjnik, formułę nagości, rytm życia, formułę miłości . . .
(MMJWL 12 03 2024)
. . .

P.S.
Telegram!
Zawiść, prywatę, ukryć, upiększyć cnotą krytyki,
Wiersz "Dorożka na Rynku w Krakowie" jest zagrożeniem,
Click, click, click-click, click-click...

(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

„Narodziny Świadomości” (historia światła)

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Muzy dźwięków, muzy obrazów kwantowych, muzy rozkoszy,
Niech przemówią w dzień deszczowy księgi idei,
Spiżowych promieni, spiżowych obietnic powitalne formuły wiatr nut, cyfr i energii,
. . .
Lustra w zwierciadle, dźwięczą, strażnik tajemnic subtelnych,
. . .
Echa przenikają harmoniczne mgiełki symfonii,
Wiotkie wonności wyplatają wianuszki z kobierca wspomnień,
Metryka źródełka, gongi na wietrze, kołowrotki, muzyka słońca, muzyka księżyca,
. . .
Wpływa do portu świadomość narodzin, świadomość rozlewa się z pędzla, z pióra, wylewa się z dłuta,
. . .
Miodne światła, obrzędy, co mówią lusterka w zwierciadle, co?
Służebne promienie sycą się życiem, obietnic wiernym zamysłem,
Ścieżki, dróżki, wersety, zaiste ziarna w nasionach słyną z ogrodów, pejzaży bukietów,
. . .
Splendor klejnotu, kryształek myśli, wzlatuje, niesie tchnienia mgieł lotnych szmer,
. . .
Piastun, czuła piastunka antykwariusza wyszywa świata zaranną gwiazdę, wyszywa czółna,
Ze snu, z zasłuchania, łakoma myśl wije warkocze, skrzydła, dzwoneczki zdobne, W młynku słońca blask księżyca wzywa podcienia pieszczot, oliwne pnącza,
. . .
Esej idei, esej zachęty, esej wzoru, schematu wiruje w tańcu sfer i energii,
. . .
Widmo kolorów ma puls, marzenia, mistyczne nutki, mistyczną fletnię,
Jedwab myśli, pyłki muzyki w świecznikach tajemnych,
Spłoszona miłość porusza serca, tętno symetrii w antysymetrii krętej epoki, kołysze świat, kołysze dni,
. . .
Esej, idea, wzór, fale, schematy, formy i dzieła, wszystko to drży, wibruje, skrapla-wzlatuje, żyje...
. . .
(MMJWL 8 03 2024) P.S.
Świadomość, formuła, forma,
Przestrzeń, energia,
Świadoma matematyką w ciele i w Duchu...
. . .

P.S.
„Telegram” (addendum do teorii światła)

Click, click, click, click-click, click-click,
Ostrzeżenie, uwaga !
Rodzi się, myśl wolna żegluje,
Duch Renesansu orzeźwia nadzieje,
Królobójcy, skrytobójcy, truciciele, w alercie wszelkie korupcje !
Oszpecić, zabić, niszczyć, zniszczyć wgnieść w ziemię (amen) !
(historie prawdziwe)
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Skroplone Muzy"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Budzi ogrody, przesiewa pieśni,
Sen w snach, wędrówka pióra złotnika pulsu, złotnika dzwonka,
Blask święta cnót, zespolonych kropel, fal wodnych, wodnych symetrii, wodnych kryształków,
. . .
Niech się stanie rzeźba strumieni, rzek, ocean pieśni, subtelnych żagli, światło muzyki,
. . .
Płatki jedwabiu i myśli chóru, leciutkie, lśnią w świecznikach miodu,
Wędrówka pióra przetapia fale w puch znaków, w puch dźwięków,
Skroplone wróżki, skroplone muzy, echo w echu przenika tło, zmienia proporcje, Nieśmiałe wargi podróżnika przeczuć, wabią paradne lustra w lustrach, wabią tuniki tajemnic,
. . .
Latarnia ciszy żegluje w kwiatowym pyłku orbit, pyłek w pyłku pieści atrament spojrzeń,
. . .
Świat weselnym tchem liczy emocje, wiedzy mistyczny świt,
Temperament atomów drga, wibruje, czuje, żyje w ciepłym zefirku dzieła,
Oblicza księgi, energię wzorów, zwoje symetrii, światłem muzyki zdobi strumyki losów, strumyki dni,
. . .
Mądrość wieczna, wędrówki światła, bukiet obrazu w obrazach kurczy, rozciąga rytm serca, rytm świata,
. . .
Atrament pióra, atrament myśli, słów w zwojach, ruloniki krzywizny, zmienia się rzeka,
Soczysty rdzeń życia w energii wzorów, fotonów, fali jędrnych, przejrzystych,
Coś mówią słowa, wysokie szczyty, wieloryb w motylu, muzeum plazmy, muzeum światła,
. . .
Kropelki rzek, niosą lustra w lusterkach jezior, obłoków, wzorów, sfer elementów, . . .
Pielgrzyma myśl w altance atomów tryska blaskiem miesiąca,
Błękit weselnej myśli wypełnia romans pejzaży zachwyca nagie wspomnienia, Lampion, płynie w lagunie spojrzeń, oswaja miłość, Cygański romans,
. . .
Pocałunek słów, pocałunek ust, łączy świat, łączy świt nocy, świt dni, ogrody mocy, ogrody funkcji falowych treści
. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
"Westchnienia Jeziora"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Mądrość porusza serca, porusza z półuśpienia odziane westchnienia,
Nasycone wiersze, tkaniny oddechów, wzruszeń,
Nie błądzą już w miękkości wydm,
Pamiątki żagli złotych odzianych w blask, strumienie fal recytują klucz zmysłów,
. . .
Jest coś tajemnego w pulsie, w miłości, w oddechu echa wsłuchanego w przestrzeń z energią,
. . .
Jest, jest w tym piękno, jest bukiet wspomnień jeziora sennej liry, emocji,
Moc pieśni, kwantowa moc frazy, moc jarmarku harmonii rzeźbi moc echa,
Moc w mocy, wzór cyfr analogowych, zamyśleń ksiąg, zwojów tajemnych,
Wirtuoz myśli, wirtuoz słowa, widm kolorowych odsłania z mgły skołatane serca,
. . .
Aromaty pękły, nucą w zaćmieniu kinetycznego kryształka snów pył elementów,
. . .
Wędrowne obłoki wsłuchane w wiatr zmieniają formy,
Rzeźbią świat wyobraźnią atomów,
Wirtuoz dzban odsłania matematyczny morał epoki zwojów,
. . .
Czujesz, puls, musuje losy, pieści świadomość, musuje dzieje,
. . .
Jędrne wyspy tańczą w rytm morza, w rytm fal, dni nocy, w rytm słońca,
Wypieszczona rozumność wyszła z ukrycia, zasiadła do stołu,
Zwierciadła lustra, katarynka, klucz zamka, zwoje bębenka, wspomnienia,
Uroczyste, przejrzyste księgi, pachnące pieśni, zaułki przeczuć opera atomów liczb,
Teatr niezwykły polarnej zorzy, teatr w teatrze, akt w akcie, orbital orbit,
. . .
Cząstka w całości, widma kinetycznej całości cząstki przenika rytm, przenika życie,
. . .
Sędziwy hymn głosi ornament solidnych brył, zodiak legendy, sklepienia klucz,
Geometryczny balsam promiennych pejzaży jest, jest w pełni sił, jest,
Pierwszy dzień światła nie nakręcił zegara, chucha, czuwa ulotny puch erozji chwilki,
Idee prawdy, wzór matematyczny, wędrówka światów, sztuki niezwykłej w hafcie koronki,
. . .
Wiesz, wiersz w wierszu, niezwykły, aromat fraz, rymów logicznych, idee wizji, ideą prawd przemawia Świat...
. . .

P.S.
"Itaka"
Matematyka, sztuka niewinna ma swoje poezje !
Sprawa jest pilna!
Tyrania-kolonia jest zagrożona ! (szept: wolnością myśli). . .
(MMJWL

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Haiku” (1989)

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Namaluj, puls życia,
W zmysłowych płatkach
Czasu, człowieka ...
. . .
Obłoki, przeglądają się w jeziorze
Ze zdziwieniem,
Woda to przecież ...
. . .
Zapisuję szepty,
W kapliczce z gwiazd,
Wędrowny kramarz, świat ...
. . .
Teatr ptaków szlachetnych
Na niebie
Krążą zmysłowe, jak baśnie, nucą do Ciebie ...
. . .
W przeszłości
Usłyszysz kroki,
Których jeszcze nie ma ...
. . .
Zakwitły poezje w mej duszy,
Homilie natury,
Śpiew traw, szeleszczącego piasku, błękitny szmer wód ...
. . .
Czy czujesz ?
Gdy ranek się budzi
W lusterkach kropel, strumieniu godzin ...
. . .
Popatrz, słońce postrzępiło
Ołowiane chmury,
Jest jasno, olśnienie ...
. . .
Ostudź zasłony słów,
Festiwal światła, dotarł do Ziemi,
W szeleście snów ...
. . .
"Poezje Kroplą Pisane"
(poezje i myśli wszystkie-fragmenty)
(MMJWL

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
„Wirtualne Cząstki”
„Cytaty z Kroniki Myśli”
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Czym jestem wśród szczytów,
Kapłanem chwili w jeziorze myśli,
Nierzeczywisty ład ochrania dostojność zmysłów,
. . .
Patrzę, kroniki gór przywdziały czułość oliwnej lampy,
. . .
Powściągliwe rozkosze wieńczą owoc doskonałości,
Mędrzec ciszy szepcze westchnienia istot,
Przebudzenia, jak szalony tancerz ochrania powstałe istoty serc, geometrie bukietów,
. . .
Słucham, wyplatane chusty nieba i flirtu przybrały postać kryształka słów,
. . .
Szczodrość ugościła obietnice wieczerzy,
Tkliwość zmieszana z wodą falowej funkcji blednie na widok punktu oparcia, Karawana zwiewnych alegorii skrapla urodę wektorów, wełnę znaków i wzorów,
. . .
Szczypta przychylności wiatru i słońca otula skalarną pieśń 0(1) wyobraźni,
. . .
Co łączy kamyk z reinkarnacją, z fotonem i falą,
Teraz jest sobą, energią, przestrzenią, kroniką, harmoniczną aleją,
Zależny od wstążki grawitacji, labiryntu inflacji,
. . .
Zważywszy, brzemienna optyka soczewkuje sekretem sfer,
. . .
Czy uśmiech dziecka jest wpisany w dialog kwantowej aury,
Dni tańczą, puszyste echa kołyszą suknie wydm,
Momentum, niech grają legendy sędziwych zderzeń mgieł współrzędnych-sprężystych,
. . .
Emisyjne widma żeglarza widzą Plejady, owładnięte skrzydłami głębi tajemnic. . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
„Kwiat Myśli”(Kwiaty Polskie)
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Kołyszą się, kołyszą pamiętniki, bransoletki strojne, aromaty myśli,
Jarmark na łące beztroskiej, muzy wyśpiewują hymny,
Wierny śpiew, wiernych gwiazd (tak),
Uciechy wróżb, świateł, niezwykły blask,
. . .
Pieśniarze, pieśniarki wsłuchane w kryształkach pyłków, zwiewnych refrenach fraz,
. . .
Gwiezdne strumyki, żeglarze legend recytują obrzędy cnót,
Rozumne sekrety odgadują siebie w bukietach malw,
Odgadują echa w paletach dzwonków w dzwoneczkach, słonecznych ziarn,
. . .
Spotkania żywiołów pamiętają spotkania światów, wspomnień słońc i księżyców,
. . .
Przytulia Biała, w kielichu, w koronie przebudzone owoce, przebudzone moce, Polifoniczne oktawy (2:1), kwinty (3:2), kwarty (4:3), tercje (5:4, 6:5) małe i wielkie, Zdobią wizje, zamek na górce, analogowe cyferki, ukryte, troskliwe, płatki w kwantowym wietrze,
. . .
Pieszczotliwe krople, jędrne, namiętne, wyczekują blasku powrotu żywiołów, soczystych snów,
. . .
Po co, kwiaty, życie, światło, miłość i gwiazdy, namiętność, po co,
Kwiat, geometrie, życie, sztuka w nauce, motyle, dziedzictwo zmysłów opada, lśni,
Dyskurs portretów, dyskurs poetów, strumienia z rzeką, jeziora z morzem, oceanu z energią,
Dyskurs klucza i zamka, zgrzyta przyjemnie zwierciadło lustra,
. . .
Pamiątki, wstęgi, Mleczne Drogi płyną cierpliwie, nici helisy skręcone zwoje,
. . .
Nimfa poranka otwiera światy,
Otwiera kielichy, otwiera serca, musuje płatki, ramionka nowego świata, Przenikają, wibrują mądrości, rozum w rozumie, uczcić pozłotę, nurt w nurcie płynie,
Nimfa wieczorna tuli płatki, cichutko szepcze, co łączy kwiat myśli, co łączy Ziemię,
. . .
Zatem, dzień nocą, gwiaździsta noc dniem, dar darów, sternik antykwariusza otwiera księgi na szkle,
. . .
Wdzięki, uśmiech pamięci, bujne nastroje, bujne nasturcje,
Formuły obfite, przejrzyste, czytają myśli,
Paleta dłuta, dłuto palety, kolory,
Zazdrosny czas haftuje iluzje z atomów osnowy, dzbany atomów ponadczasowych,
. . .

Skroplone znaki, skroplone skarby, pejzaże, drży dywan poezji, płoche wersety kwiatu na łące...
(MMJWL 12 02 2024)
P.S.
Wiem, że gdzieś tam jest inny świat,
Jakbym tam kiedyś był,
Teraz widzę przez mgłę,
. . .
A może to tylko sen,
. . .
Czuję, że jest,
Patrzy, odwiedza Ziemię,
Analogowo-matematyczna miłość, tka serca, haftuje puls...

S. Wyspiańskiego („Planty o świcie” 1894).
Video: https://x.com/MARKQQ1/status/1737795832617853054?s=20.

(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

"Delficka Pieśń"

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wniknąć w istotę ruchu,
Niech się wypełni sen grawitacji, przeniknie melodie puszystych galaktyk,
Oczaruje soczyste dzbany,
Coś ją odpycha, spragnione pochwałą tajemnic, ugięte przemówi,
. . .
Ile obrazów w spadającej kropli pisze kod prozy, kody poezji,
. . .
Czy to nieskończoność żywiołów,
Czy też klucz sklepienia, klucz w kluczu majestat,
Zamek stał się tak wielki, jak drzwi,
Zgrzytnął, nakarmił znudzoną przestrzeń,
. . .
Zamkniętych serc uśmiech otwarty nie znaczy nic,
. . .
Katarynka w kryształku pieści świecenie słońca, czy to pomoże ?
Gdzie podział się sen,
Myśl w myśli dość ułożona, jak lampa oliwna, lampa roztropna,
Jak scalić zwodzony most między słowem a myślą, sercem a życiem,
. . .
Naiwne jest piękne, naiwne jest czyste,
. . .
Elektryczność, błysk, czy to świadomość,
Czy namiętność gwiazd zamkniętych w szmince na szkle, na szmince prawd?
Zaćmienia słońca, zaćmienia księżyca przylgnęły zręcznie,
Wypatrują dekoracje teatru świata, teatru światła,
Zgrzytnęło, ponownie,
. . .
Bose uciechy wróżb szepczą: czy koniec czasu, końcem świata, domysłu ?
. . .
Pierwszy dzień światła, pogięte prawdy, słowa, pogięte chwilki,
Na minuty, godzinki, obrazy pogięte, świadomości pogięte,
Spłoszona noc otwiera dzień,
Troskliwie haftuje, nawadnia troskę o przyszłość, zwiastuna legendy tchu,
. . .
Ponadczasem nadążać za treścią ukrytą, kodem ukrytym, ucztuje puls,
. . .

W sercu lotosu złotopowłoka tańczy, to drzemie,
Odbija się świat, lustra, klucz w kluczu, wibruje słońce,
Falują kołatki wiatru, atrament wody faluje, muzy i moce,
. . .
Tymczasem, coś zgrzytnęło, prozy zatrzymał się czas,
. . .
Świat płynie, dekoruje kochanków poezją dnia, poezją nocy,
Przemawia natura, strumyczki wody, krople myśli, alegorie,
Ucztują pieśni, wędrują światy, fale, mienią się zmysły,
Fala harmonii otula hymny, zwiewną mgłę westchnień,
Przemówią moce,
. . .
Szlachetna łódź powiła metamorfozy ksiąg, zwojów,
. . .
Pod zamkniętą powieką obrazy,
Pęknięte aromaty witają rozstanie myśli,
Tęsknią za blaskiem, wyśniły atrament ciszy,
. . .
Wypatruj Bóstwo, nimfy, wypatruj strumyki, warkocze fal, pyłki atomów,
. . .
Obraca światłem, daje schronienie żywiołom,
Potrząsa światem, nadaje kierunek, uczy się być, uczy się żyć,
Klucz w kluczu jak karuzela, katarynka, napisze zwierciadła, uczyni lustra,
Ułoży, roześle, rozsypie po niebie znak życia,
. . .
Kto zakazuje myśli być skarbem, być pieśnią, marzeniem lśnić,
. . .
Rodzi się dziecię, Odyseja, eolska pieśń losów trwa,
Łączy morza, wyspy i lądy, języki, uplata Delficki wawrzyn,
Bóstwa przeszłości upadły, starte na pyl,
Odyseja trwa, pisze najdłuższy wers życia, cyzeluje rymy do dziś,
. . .
Najdłuższa podróż świata mokrym języczkiem pióra pieści, świętuje życie,
. . .
Łabędź przeciął kurtynę czasu,
Wyzwolił horyzont, energię echa,
Łabędź i Nimfa...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Mecyje”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Kłamstwo zasiało moc prawdy,
Przywdziało płaszcz cnót,
Czy ułuda to nowy Świat ?
. . .
Dlaczego, dlaczego kłamstwo stało się prawdą,
. . .
Błyszczy klejnotem iluzji,
Fermentują obrazy szczyptą bezwładu,
Czy prawda musi mieć cień,
. . .
Okruchy prawdy bawią się widmem snów, widmem słów,
. . .
Półcień nie jest światłem, upiorem ufności jest,
A przecież człowiek, świat ma aurę, aurę prawdziwą, piękną,
Serce czuje, wie, a jednak obrazy kłamstw proklamują głośniej od prawd,
. . .
Czym zatem jest prawda, co jest ułudą, czy można żeglować, rozłożyć maszty na wietrze nieprawd?
. . .
Ale ja wiem, że światło wstaje, jest, było i będzie,
Przedświt, świt, brzask, kwiat recytuje prawdy doskonałe,
Wianuszek atomów wibruje, kropla wody płynie po liściu, góry falują, deklamują donośnie,
Prawda jest światem, jest światłem, nocą, dniem, jest miłością, jest rytmem świata zaświatów,
Prawda w tęsknocie cyzeluje myśli,
. . .
Prawda istnieje w naturze, modeluje nastroje, rzeźbi życie, zorze, słyszę puls,
. . .
Jest mądra w elementach, jest wszędzie, przebudzeniem królów,
Fenomenem ludu, kapłanów, pisarzy, wiedzy, farmerów,
Szepcze paletą uczuć, mecyje nadzwyczajne, słyszysz?
. . .
Puk, puk, puk,
Kto to?
Świadomość,
. . .
Prawdy symetrii w antysymetrii, doskonałe,
Świat energii, świat przestrzeni, wzorów, fraktali, aproksymacji,
Odwracam głowę, słyszę ptak szczebioce, wie, że jest (prawdą),
. . .

Puk, puk, puk,
Kto to?
Świadomość...
(MMJWL)
. . .
Prawda jest życiem, klejnotem, błyszczy odbija światła zwierciadła świata,
Niepozorny człowiek, wielki, oczarowany w umyśle, sercu, pragnień, mądrości, cnót, sztuki wśród wiedzy, Kroniki mysli,
. . .
A jednak, a jednak jest wśród gwiazd, przebudzeniem koronki myśli,
. . .
Farmerzy świata, uczynią człowieka farmerem światów,
Ale dziś trzeba nam uzdrowić prawdę o Ziemi,
Powołać znachorów, utulić natury rytm...
(to wszystko, co mamy, Ziemia, Raj wśród rajów)
. . .
Puk, puk, puk,
Kto tam?
Świadomość. . .
(jest wszędzie)
. . .
Życie, jakie znamy uchodzi powoli z każdego z nas,
Kiedyś staniemy się duchem,
Ale jeszcze nie teraz,
Bo prawdy uciszyć się nie da,
. . .
Kiedyś staniemy się Duchem,
. . .
Człowiek jest prawdą, wirtualną cząstką, jest i jej nie ma,
Do kwadratu zespoloną liczbą,
Doskonałą Energią, przestrzenią świadomą,
. . .
Kiedyś staniemy się duchem, duch zstąpił na Ziemię,
. . .
Ale jeszcze nie teraz,
Bo prawdy uciszyć się nie da,
I ten atrament, pisze świat życiem, jest świadomością,
. . .
Kiedyś staniemy się duchem,
. . .
Ale jeszcze nie teraz,
Uporządkować myśli musimy, utulić naturę, znaczenia, istote siebie,
Żywicą złotą pokoleń utkać przyszłość Ziemi to dzieło nad dzieła...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Niezwykła Dorożka i Wielka Mapa Marzeń i Snów”

(dzieciom na całym świecie)

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Brzmią dzwoneczki księżyca,
Tajemnicza dorożka, tajemniczy dorożkarz,
Rumak wyłania się z mlecznego nieba tajemnic, płynie, rozprasza ciemność,
. . .
Wystrojony, mknie z wiatrem słonecznym dorożkarz magiczny,
. . .
Huknie, zakręci batem w powietrzu, gwizdnie siarczyście,
Pejzaże wzorzystych gwiazd jaśnieją na niebie,
Hej, hej, hej, wykrzykuje, zaspane puchate śnieżynki otulają Ziemię,
Loczki czterech por roku ulatują z kałamarza aksamitnych literek, kolorów,
. . .
Złote podkowy recytują kaskady kwiatów, odziane w płomyczki światów, zorze jędrne, przejrzyste, zbudzone, cichutko rozpinają żagle,

Lśni dorożka, dorożkarz, rumak lśni diamentowym zlotem,
Świetlisty promyczek, niezwykła bryczka stanęła na Rynku przy kamieniczce,
Nikt jej nie widzi, żaden z przechodniów,
. . .
Tylko chłopczyk, smutny, podobny do nocy, oczy bez błysku, podnosi główkę, zdziwiony,
. . .
Dorożkarz zeskoczył, zamaszystym ruchem otwiera drzwiczki,
Poprawił wąsa, rumak rży, klaszcze o bruk kopytem,
Dorożka wierci się pysznie, przepychem zachwyca serce,
. . .
Wskakuj chłopcze ! Darmowy kurs, otul się kocem,
. . .
Woźnica, jak huknie, jak tupnie, jak krzyknie, zakręci batem w powietrzu,
Rumak z przysiadu galopem wznosi się w niebo nad Rynkiem,
Lecą nad kamieniczką, lecą nad miastem, lecą nad światem, lecą ku słońcu, lecą do marzeń,
. . .
Woźnica, dorożkarz, pokrzykuje radośnie, koń rży, mrugają oczy, mrugają światy,
. . .
Nozdrza, kopyta, podkowy lśnią, pędzą, grzywa faluje,
Lecą nad Europą, Ameryką, są w Australii, Afryka mieni się piaskiem,
Chiny, Azja, narody świata, kraje przemknęły chwilką,
. . .
Pędzą nad światem, pędzą nad światem, pędzą nad światem, i dalej, i dalej,
. . .

Chłopczyk patrzy, dziwi się wielce,
Jaki świat wielki i jaki mały jest przecież,
Świat marzeń, Słońca w tarczy Księżyca,
. . .
Dorożka, niezwykła, pędzi dalej, i dalej, i dalej, pędzi ku Słońcu, wydaje się chłopcu magią niezwykłą, serduszko drży zaczarowane światem,
. . .
Ziemia maleje, cukierek w czekoladzie mlecznej, patrzy na Słońce,
Księżyc, gwiazdy, przyglądają się Ziemi,
I jeszcze raz dorożkarz kręci piruet wśród gwiazd podobnych do oczu,
Zodiaki Światów, wśród mgieł i gwiezdnych pyłów,
. . .
Leci, leci, pędzi z powrotem ku Ziemi, dorożka niezwykła,
. . .
Woźnica pochyla się, pędzi rumak, chłopczyk w dorożce,
Pędzą świetlistą wstęgą do Ziemi, strumieniem wspomnień, strumieniem marzeń,
Już są nad oceanem, krążą nad biegunami, góry wysokie wyglądają z dorożki jak snopki poukładane,
Światło Słońca, Księżyca, Mlecznej Drogi,
Odbijają się w rzekach i morzach,
. . .
Powóz jest już nad miastem, jest już nad Rynkiem,
. . .
Niewidzialny, zatrzymuje się przed kamieniczką,
Chłopcze, nie mów nikomu o dorożce na Rynku,
Bądź zdrów, teraz się obudź, woźnica znika, znika dorożka,
. . .
Dziecię otwiera oczy, sennie patrzy przez okno, pędzi na Rynek,
Staje przy kamieniczce, prawie płacze, smutny jest wielce,
Dorożka znikła !,
. . .
Nagle coś czuje w kieszonce, coś brzęczy, mały notesik się wierci,
. . .
Dziecię zdumione nie wierzy oczom, otwiera prezent, książeczkę, rozkłada mapę, ogromną,
Wielką Mapę, Mapę Pięknych Marzeń, on w środku,
Notesik przysłany dyskretnie przez Dorożkarza i Bractwo Złotej Podkowy,
. . .
Wielka Mapa Marzeń, gwiazd, światów i Drogi Mlecznej, pisana, tulona w sercu każdego dziecka na całym świecie,
. . .
Chłopczyk już wie, niewidzialna dorożka na Rynku zabiera dzieci w podróż po niebie,
Dorożkarz, budzi sny, zakotwicza w serduszku,
Rozdaje Wielką Mapę Marzeń i dziejów w notesie snów,
. . .

Nagle, coś klaśnie, coś tupnie, coś świśnie, ucichło, niewidzialna dorożka, dorożkarz, rumak, unosi dziecię nad Rynkiem, lecą po niebie, i jeszcze jedno, i jeszcze inne dziecko, codziennie,
. . .
Dorożkarz pokazuje dzieciom karuzelę świata, mapę snów, marzeń ubraną w słowa, pragnienia,
Wielka Mapa Marzeń w notesie, wstążeczka Drogi Mlecznej, jakie to dziwne, jakie to piękne,
Chłopczyk się śmieje, i jeszcze spogląda w książeczkę, patrzy w Niebo,
. . .
Niewidzialna Dorożka, światy odległe, Wielka Mapa Marzeń i snów, kolorowa Droga Mleczna,
to wszystko prawda, odległe, tak blisko,
. . .
Chłopiec biegnie do domu, czas na śniadanie,
Musi pokazać mamie, pokazać tacie Wielką Mapę Marzeń i snów,
Opowiedzieć w sekrecie o dorożkarzu, dorożce, rumaku na Rynku przy kamieniczce ...
(MMJWL)

Video: https://x.com/MARKQQ1/status/1733782871280635955?s=20

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
“Zaśnieżony Kraków”
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

Zrozumieć, odczytać kłębki puszystych kryształków,
Księgi wiatru, zapach kwiatów,
Olśnić pozłotę zadumy, oswoić pieśnią,
Dzwoneczki serc, puls myśli krążący nad Ojcowizną,
. . .
Co ujrzy foton, gdy zobaczy człowiecze serce,
Czy spotka światło, czy zatopi się w ciemność,
Co ujrzy foton, gdy zobaczy człowiecze serce, on wie, zna życie nad Ziemią,
. . .
Franciszkańskie ruchome witraże, wyspy (Aleksandryjskie Plejady) szepczą na szkle,
Oddajcie nam życie, nie szklane, malowane pieśnią i rzeką,
Dominikańskie krużganki, Mariackie posągi, polichromie szepczą to samo, Oddajcie nam życie, my już wiemy, co to jest życie, co jest iluzją,
. . .
W Świętej Annie złoto splata się z wiedzą, ale jaką ?
Wiedzą mędrca, wiedzą co widzą ?
Księgi, wieloryb w motylu, pszczółki literek uśpione na chwilę,
Wzlatują lusterka zrozumienia, Collegium, czyta, oblicza,
Zwierciadła czuwają w witrażach na płótnie,
. .
Skałka, życie tli się jak Niebo nad mądrością przeszłą,
Słyszę Długosza,
Przebrany w słowach Kustosza,
. . .
Karmelitańskie pozdrowienia, nikt już nie słyszy,
Idą witraże, idą w gniazda iluzji ulane mosiężnym szlakiem,
Plemienne akwedukty dźwigają cząsteczki, skupione dźwigają pragnienia,
Zaiste,
. . .
Ale życie wyśpiewa, wyśpiewa prawdę (niech żyje),
Witraże ożyją, mosiężne iluzje, życie zamieni się w złoto ulane odświętnie,
Bo prawda wibruje, ma moc, moc światła, skrzydła, witraże ulecą, do życia, do serca,
(szept: co się stanie, gdy wodospady prawdy i światła ustaną, gdy witraże nieruchomością obleczą życie),
. . .
Pomyśl, czym jest Świątynia Życia, cym jest iluzja,
(szept: ale ty już wszystko wiesz, wszystko rozumiesz)
. . .

Lśni diament, kryształek śniegu na Plantach podobny do miodu,
Mieni się w świetle, pamięta echo, Energię(przestrzenie), wcielenia, zachwyt atomu nad sobą,
Bukiety pamięci, łódki podniebne Inteligentnych tajemnic, coś błyśnie wirtualnie, ogrzewa myśli,
Kołyska świata w kropli, kryształku wody i miodu,
. . .
Jest, puszysta myśl, plusk, spojrzenia Aniołow (Świtu, Południa, Wieczoru),
Puk, puk, puk, kto to? Świadomość sternika (zaiste),
Wykuta w protony, neutrony, elektrony, kwarki, bosy spin tańczy, skalarny wektor się wdzięczy,
Emocje, drzemią tensory w snach na jawie, neuron zdziwienia utula pamięci, pejzaże falowych treści,
. . .
Foton, zobaczy me serce, co zrobi foton, gdy zobaczy me serce, przeczyta me myśli,
(modlitwę: pieść pieśni nutek, cyferek życia, Ołtarz natury, Energii w przestrzeni, Światła moc oświadcza się nocy, błyszczący motylek, ukrytych rymów-spektrum całości)
P.S. Kot się rozpycha, mruga oczami, gapi na parapecie bez poważania dla mistrza, hierarchii życia.
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

„Przebudzenie”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Refren:

Światło ze światła,

. . .

Ze świateł światło,

Światło przenika światła,

Wymiary światła obrazem świata,

. . .

+∞-

+∞- **α** +∞-

+∞- **ω 0(1) ϒΨ 1(0) α** +∞-

+∞- **ω** +∞-

+∞-

. . .

Światło ze światła, ze świateł światło,
Światło przenika zwierciadła, przenika lustra,
Podzielne fotony, neurony lustrzane echem obrazu świata,
Jasność pieści przestrzenie, pieści natchnienie,
. . .
Światło-mozaika, świadomość lustra maluje myślą, Energia światła pieści świadome przestrzenie istot,
. . .
W tonacji oddechu, chichot pulsu, chichot dotyku,
Źródełka nutek, źródełka słów w zawiasach losu,
Muzy, intuicje mądre deklamują dyskretnie pieśń o nowym dniu,
. . .
Senne marzenie stało się kinem, dziesiątą muzą, blednie milczenie nocy na widok Słońca,
. . .
Otwieram oczy,
. . .
Światło rzeźbi świadomość,
Otula świat, otula przestrzeń,
Światło-świadomość jest pięknem ...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin

"Świtanie”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Dnienie, noc przeczuwa świt,
Brzask rozprasza burzę,
Droga Mleczna pochyla się nad Słońcem,
. . .
Rzeki kolorów, ciepło melodii otula Górę,
. . .
Rozwichrzona noc spokorniała na widok fotonów,
Rumiane potencjały zamieniają wichry w zapachy torfu,
Wicherek w rozterce tka futerka ziół, rosę, ściółkę na łące,
. . .
Rulonik ślimaka wspina się po drzewie (a może jest już rzeźbą na świecie ?),
. . .
Firmament maluje różowym światłem Horyzont nad Wielką Raczą,
Patrzę, zapominam o bólu, mokre ciało paruje (kiedyś stanie się deszczem),
Topologie wplatają cierpliwie wektory świerszczy, koronę jodły w symetrie,
. . .
Zmartwychwstał dzień, tuli się życie syntezą pamięci, Energią cudów,
(podzielne kwanty, atomy, są świadome)
. . .
Wracam do świata, myśli scaliły się z Górą, Droga Mleczna przenikneła Duszę...
. . .
"Kolekcjoner Wschodów Słońca"(1236 npm, List z Orbity Zmysłów 323)
https://twitter.com/MARKQQ1/status/1657816993238532102?s=20
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia/Latin
“Wieczór i Noc”
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)
. . .

W gospodzie zabrakło miejsca (są dla pijaków i rozpustników),
. . .
Leżę na materacu z desek małej szopy,
Z widokiem na Krzyż, błękit i Drogę Mleczną,
. . .
Śpię, budzi mnie ból, zgiełk błyskawic, zgiełk elementów,
. . .
Otoczony pocałunkami deszczu, krzykiem wichrów,
Pastuszków Dziejów (czuwają),
. . .
Piszę wiersz w rozkołysanych myślach,
. . .
Widzę Krzyż, gorączkę Świata nad Wielką Raczą,
Fale za falą lecą do Żywca,
Utrudzenie wygasza świadomość,
. . .
Cuci mnie zgiełk błyskawic, zgiełk elementów,
. . .
Pastuszki Dziejów, czuwają,
Zamilkły ptaki, zamilkły świerszcze, przemówił dyrygent wiatr,
Mały namiocik niemal uleciał w powietrze,
(sto metrów ode mnie),
. . .
Zamilkły ptaki, zamilkły świerszcze,
Błyskawice, wichura ma moc nad światem,
. . .
Krzyczy do Dusz, krzyczy do ludzi,
. . .
Ale ja wiem, czuję, życie tam jest, czuwa, piastuje Ziemię, piastuje Górę,
Gdy wzejdzie Słońce, obolała orkiestra wykrzyczy,
. . .
Ołtarz Wielkiego Ducha, chóry, witraże lśnić będą od nowa,
. . .
Życie było, życie jest, życie będzie,
Słońce i dzień przemoże moc burzy, moc nocy,
. . .
Dyrygent wiatr zamieni się w szept kwiecistych pyłków,
Zapachy mchów,
Uniesie świerszcze nad łąką, uniesie ptaki, oddech uniesień,

. . .
Życie, przeniknie Wszechświat, przeniknie wszystko...
(jest świadomością podzielnych kwantów, jest słowem, ukrytą symetrią, przeznaczeniem antycznych zwojów atomu).
. . .
"Orbita 323" Wielka Racza.
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin
" Antykwariusz Zwierciadła"
Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca
(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wielki Nauczycielu, czy znasz rozbitego Zwierciadła sekret ?
Piękna kobieta rum sączy, powoli, kwiecista kanapa, różowe liście złotozielone,
Pyta, co to jest błękit, co to jest portret,
. . .
Jesteś marzeniem, na jawie snem,
Rozbitego Zwierciadła, spadkobiercą, następcą, dziedzicem,
Idei pięknej, idei czystej, idei potomstwem,
. . .
Portret idei kołysze rytm geometrii źrenic, subtelnych ech, bukietów widm,
. . .
Portret zwierciadła,
W zwierciadle portret,
Wielkiego dzwonu dźwięk, inicjacja sekwencji,
. . .
Płynne pustynie zaczęły mienić się życiem,
. . .
Kwarki powabne, leptony, skalary, gluony,
Higgsa pole, buzują bozony,
Jest, foton jest smakiem, kolorem,
. . .
Przenikają świat moce,
. . .
Bal przebierańców, potencjały neutrin i miony
Pieszczą, tulą pamięć Zwierciadła,
Światów Doskonałych,
. . .
Wielki Nauczyciel stworzył Świat z Siebie,
. . .
Falistość gór, powietrza falistość we władaniu kryształków wydm jest mistrzem,
Splendor barw, dźwięków, Kwarcu splendor, splendor ziół, splendor kwiatów,
Lusterek rozbitego zwierciadła, kruche, nieskończonej natury, jedwabnych natchnień,
. . .
Człowiek pokochał,
. . .
Wichry, mrozy północy,
Wschody, zachody, noce gwiaździste,
Aurory, góry, rzeki i morza, atłasowe ryby, jedwabie Nieba,
. . .

Pokochał człowiek, niewidzialne moce podziwia w sobie,
. . .
Mgły srebrne, złociste, wilgotne, mokre, są, znikają w ramionach, objęciach fotonów,
Zamieniają się w światło,
Owinięta chustka z błyszczącym napisem, taniec idei, pokochał człowiek,
. . .
Księgi służebne, to Mistrz, Mistrz w Księdze Ksiąg,
W Księdze Ksiąg, Mistrz,
Mistrz Księgą, Księga stała się Mistrzem,
. . .
Antykwariuszu, obudź się,
. . .
Ożywienie, zgiełk, człowiek jakiś do drzwi
Dzwoni, dzwoni, dzwoni i pyta,
O wszystkich ksiąg katalog, pokolenia pokoleń, gwiazd Nieba,
. . .
Co mu powiedzieć ?,
. . .
Powiedz, że jesteś księgą i katalogiem,
Katalog księgą, księga katalogiem się staje,
Nowe idee przeniknął sercem, przeniknął myślą,
. . .
Echem jestem, wsłuchuję się w siebie,
. . .
Lustra w zwierciadle, w zwierciadle potencjały luster miliardy, wieloryb, motyle,
Całość elementem, cząstką, element w cząstce,
Topologie +∞- podzielne, kryształki mrozu, kwarcowe wydmy, pyłki kwiatu, coś mówią,
. . .
Słychać wyraźnie, wydmy kwarków, Aurory, kryształki mrozu, słyszę orbital kwiatów,
. . .
Wiedza, są, czują, kochają, marzą, podzielny element całości, zwierciadło, podzielone mnoży, pomnożone się dzieli,
Podzielne kwanty pamiętają zwierciadło, jest cząstka, jest fala, cząstką na fali, w fali cząstka całości,
Portret, życie, Energia, Energia Życia,
. . .
Trójdzielna Góra żyje, Trójdzielna Góra jest życiem,
. . .
Falowane zbocze miliardow kropel,
Łączą się strumyczki, oceany, łączą się rzeki,
Strumyczek jest Górą Trójdzielną,
. . .
Czy to możliwe? (tak),
. . .
Góra, fala, cząstka, oceanem i kropla,
Cząstka w fali, fala w cząstce, kropla jest oceanem,

W Górze Trójdzielnej dzwonek Antykwariusza (słyszę),
. . .
Dzwonek i echa, patrz, teraz,
. . .
Jeszcze jeden foton,
Lusterko rozbitego zwierciadła,
Pędzi, przez światów nieznanych sfery,
. . .

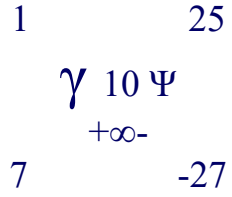

. . .
Drga Foton, przestrzeń faluje wokół, wszystko się zmienia,
Dotarł, jest w sercu, jest neuronem, jest myślą, foton, jest we mnie,
Własny, na zawsze, zmienia energię, zmienia przestrzeń bez czasu,
. . .
Jestem przejęty furtką zdumienia,
. . .
Arrasy, fantastyczne zwierzęta,
Zapach cytryn, kropel, zapach lawendy,
Stronice pocieszeń przenikają chleb powszedni,
. . .
Powszedni chleb staje się świętem,
. . .
W nauce sztuka stąpa po Ziemi,
Smak, wino, smak chleba,
Święto Kroniki, kwanty, atom pożąda piękna,
. . .
Dominia mniejsze od kwantów, atom, zrodzone z piękna,
. . .
Jaskółka, dostojna delia przybrana,
Hymn kinetyczny, Ornament Nieba,
. . .

Elektrycznym Diademem
Magnetycznego Mędrca komnata,
Kasetonów glosy grawitacja wypełnia,
. . .
Jarmark miłości, zmysłów kolory,
Wśród świec, butelka wina, rozkwita czujność staniczka,
Koronki, gorseciki zmysłowe, kwanty w atomach podwiązkek szuka,
. . .

Człowiek z fal, z cząstek, z fotonów,
Bez światła, życie snem jest poranka, przebudzenia czeka,
Miłości doskonała, Góra Trójdzielna,
. . .
Frazy matematyki, sztuk wyzwolonych, prozy, kwantowej fizyki,
. . .
W wodnej Lilii poezji, w świerku, w kołysce,
Życia księgi, biologie,
Wszystkie świadomości są we mnie, są w tobie,
. . .
Nieskończone świadomości pokochał człowiek,
. . .
Ogrody skalne, łąki, astry, klony, maki polne,
Mięty, róże, grusze, amfilady lipowe, paprocie, ryby w stawie,
Jeżyki, orły strojne, akwedukty pigmentów, mosty malowane, księgi czerwieni, błękitów,
. . .
Papirusy ludzkości,
. . .
Na ganku orszak, pieszczone ziółka,
Ktoś rozwija iluminacje,
Wypukłości przestrzeni światła bez czasu,
. . .
Ogrody myśli, ogrody życia , matematyka smaku, wzory chlebka i wina, wzory płótna i dłuta,
. . .
Portret portretów,
Aproksymacje w portretach portret,
Antykwariusza portret w portrecie,
. . .
Nie, nie słowo lecz Pasterz myśli słowem się staje,
. . .
Tak,
. . .
Słowo jest myślą, stronice są, stronice myślą,
Ksiąg topologie, fotonowe wektory trzcionek,
Energie Wieloświatów, dowodem jest płodna przestrzeń ponadczasu . . .
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Dzwon z Wielkim Sercem nad Światem”

Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Gdy już opadnie szelest nut, pełnogłosek,
Pot rymów wcieli się w papier,
Gdy już krew sylab wsiąknie w kwiat życia,
Gdy już dzwon z wielkim sercem zabije, coś mówi,
. . .
Co mówi, co mówi, co mówi dzwon z wielkim sercem nad światem, co...
. . .
Gdy już wszystkie gwiazdy spadną do bagien,
Gdy już ostrze zapadnie się w ciało,
Gdy już światło przestanie mówić do duszy,
Gdy już oddech pokruszą, zamieni się w ciszę,
. . .
Co mówi, co mówi dzwon z wielki sercem nad światem, co...
. . .
Gdy rytm serca zamienią w maszynę,
Gdy już wywrócą sklepienie, wschód słońca zachodem się stanie,
Gdy już śpiew ptaków, szept mórz, mgłą, ciemnicą pamięci obleczą,
Gdy już wszystko się stanie,
. . .
Co mówi, dzwon z wielkim sercem nad światem (pękło mu serce, słyszałem)...
(MMJWL)

. . .

Omnia Permeat Omnia / Latin

“ Wynalazek Metafor”

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Hartowane marzenia, inscenizacje zespolonych światów w libretcie snu,
Odśpiewany bunt ciszy, bunt mimiki kostiumów uroczyście inscenizuje recenzje szeptów,
Bunt mgieł, liryka zadomowiła się w epizodach zmysłów symfonią świateł,
. . .
Scena, czym jest, przenikaniem światów, runem w księgach przeznaczeń, a może światem w światach, struną rejestrów,
. . .
Dźwięk, obraz, ruch cyzeluje orbital arii,
W orbitach kolorów widm, nuty są chórem tańczących cyfr, metafor liter i dźwięków,
Obraz fotosyntez miliardów oczek w oczkach, błyszczą lustra trylogii żagli, żeglarza sterów,
. . .
Plastyka pejzaży wklęsłości, meandry pejzaży wypukłych wedut z pamięci źrenic, obraz jest treścią, słowem, energią, wibracją słońc, medytacją pól mocy,
. . .
Pantomimy przechodniów, pantomimy tłumów, pantomimy widowni,
Wplecione w partytury, wzory, piruet formuł, atrament słów,
Gdzie rodzi się jądro, dźwięk arii, most prawdy, adoracja przebudzeń, estetyka mimów, pamiętnik mądrości,
. . .
Tło w tle, w tłach tło, w tle tła, runa doskonałe, pierwiastki złocistej treści,
. . .
Miłość natury, miłością prawdy, pierwotnych wcieleń, objawia cud myśli w myślach, zmysł cnót, organiczny medalion wieszczy,
Światła północy, aurory, polarne zorza bawią się tarczą zegara, wskazówką dni, wskazówką nocy, osobliwością cząsteczek, osnową snów, tkaniną słów,
Kompas w sieci igiełki, muzyki sfer, traktaty arii, świecą zasłuchane błyskaniem miliardem fraz, sylab w hymnie symetrii antysymetrii,
. . .
Kaligrafie szczęśliwego serca pachną radością wiosny, akwedukt odbija baldachim auror, roślinnych wici,
Upierzone wcielenia, labirynty wpisane w brzask arabeski źrenic, haft uczuć pamięcią kwarcu, dekoruje świat uczuć, atomów, olśnienia lustra w zwierciadłach gór,
Gdzieniegdzie kałamarz świateł cudownością palet, słów myśli, syci posągi kronik, serdeczność plemion,
. . .
Subtelności wspomnień, pamięci cyzelują kaskady źrenic, patrzymy na siebie, patrząc w siebie, czytamy pergamin myśli, aproksymacje, oczy deklamują kalejdoskop prawd, rezonans lustra szuka zwierciadła, tożsamość, obecność tła, wyobraźnię, arie w plastyce serc ...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin

“ Źrenice Syntez”

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Wrzeciona orbit w orbitach, atom w atomie źrenic, fotosyntezy pachną w zarysach tła,
Niezwykłe, niezwykłe wstążki, niezwykłość subtelnej nici, kodów skroplonych błyszczących chwilek,
Nagość światła, nagość wspomnień, pamięci, nagość chwilek, syntez energii w przestrzeni wcieleń,
. . .
Kaligrafie piękna, obrazy w formie, kaligrafia myśli w kaligrafii tkanin, kaligrafia zwojów ukrytych w rytmach kompasu uczuć,
. . .
Most z wiatru w źrenicach oczu, w źrenicach słońca, źrenic księżyców, w źrenicach lustra, szepczą, wołają, chcą być odkryte, odkryte światu,
Syntezy organicznych mgieł, symbiozy puchów, szmer symbiozy nocy, mrugają fotosyntezy miliardem słońc,
Morfizacja źrenic w źrenicach, analogowych cyfr w cyfrach, zachwyca klarownością rejestru strun, klarownością idei, ech w echach, '
. . .
Śpiące ogrody pieszczą kaskady świadomych wizji teorii tezy, musują zmysły, musują wizje, obraz w obrazie, miłością duszy,
. . .
Obecność światów, promieni miodu, krople złocistych plastrów, drżą, wibrują miliardem słońc,
Kwietne kobierce stały się kodem, pulsem, myślą, stały się światem, wilgotną ścieżką, śpiewem płóciennych oczu,
Czym zatem jest tożsamość obrazów w obrazie słów, pokorą form, czy może jest, są pulsem serc, osnową życia, aurą, powiewem słońc,
. . .
Zaspane źrenice pieszczą obraz w obrazie brzasku, poranka, przebudzeń z letargu wełnianych snów, wełnianych włókien, budzi aromat dnia, aromat chwil, aromat światów,
. . .
Optyka rdzenia unosi obrazy, blask słów, optyka jądra nadaje formę formuły nieznanych wspomnień,
Melodie partytur w sumach podzielnych nut, sum podzielnych kropel, sum podzielnych fotonów, sum podzielnych pląsów, tańczących ryb na tafli wody,
Chłoną obrazy źrenic w źrenicach wykutych strof, rymów w rymach, atrament jezior, tusz głębi oczu,
. . .
Pigment partytur ziarenek dni, ziarenek nocy, okruchy pyłków, okruchy ziaren, mozaiki w sieci haftują witraże słońc w źrenicach luster, kruszą pigmenty widm, dusze błękitu ech w muzyce sfer...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Szkic Chwilki”

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Botaniczne echa posłusznie układają desenie, posłuszne wzory zdobią światłem noce i dnie,
Płyną, płyną, płyną chwilki w rytmie pulsu, rytm w rytmie odmierza, uświęca krajobraz uczuć,
Chwilka w chwilce jest myślą, bez niej drzemią w letargu, drzemie świat światów w poświacie losów,
. . .
Zaślubiony wiatrem gwar zbóż barwi fale pól, uczuć, fale luster, fale mych oczu, jest teraz, teraz jest we mnie,
. . .
Świat natchnieniem jakimś, natchnieniem chwili w chwilce, natchnione pola, zboża, słońca księżyca,
Kołysze się zdobna strojna świadomość, kołysze kołyska, wibruje rytm ziół w pamięci pól,
Słychać wibracje ptasich ballad i bajek, wibracje nektarów w koszach bezcennych marzeń,
. . .
Zakwitła myśl, myśl w myśli, widzenie ech fotosyntezy zachwyca ornament żagli, źrenice, istoty chwilki,
. . .
Człowiek jest chwilą chwilki, sceną na scenie, melodią, harmonią, rejestrem dziejów,
Jest, być, żyć, czuć, myśleć, zaufać metamorfozom witraży trosk, zaufać słońcu, słońcu w księżycu,
Organiczne cyferki podziwiają mądrość miłości, echa, narrator wykuty z troski o przyszłość przyszłości,
. . .
W mocy czci, w mocy godności moc poetyki, moc słów z mocy myśli, moc muz, szelest praojców stóp,
. . .
Kolumny cyprysów odwiedza chór w melodiach bluszczy, parafraz bogów,
Rozmyślają pejzaże liryki źródlanej wody,
Rękopisy świtu legendy światła, rękopisy Wielkiego Domu gładzą widnokrąg żywic, jedwabie miodnego złota,
. . .
Słychać glosy z sieni maleńkiej wioski, słychać obrazy słów, rękopisy przestrzeni w podcieniach westchnień,
Krzątają się kwiaty, manuskrypt traw, motyle zwoje, papirus pszczół, przenikają obrazy, oddech kielicha zacnego rodu zerka ku słońcu,
Deszcz światów ma dusze z kryształków, parabol nut, kropel, mozaiki puchu w świecznikach harmonii blasku,
. . .
Czcionki rosy na partyturze mgły i wody zachwalają intuicje, rytm teraz, rękopis harmonii platońskich chwil...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Teoria Wszystkiego. Kryształki oczu, kryształki kwarcu, kryształki śniegu, kryształki kwiatu”

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Or**bity 323”**

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Pieczęcie ziarenek kreślą błyszczące zboża, kłoski wykute z puchu energii,
Obudź się z mgły nieświadomości, obudź tę myśl w sobie, światło uśpione,
Bo gdy usłyszysz, bo gdy usłyszysz arcydzieło, szept prawdy, zapłaczesz łzą szczęścia,
. . .
Słychać, czy słyszysz szum wiatru, pokorne zmysły, żywioły pokorne, żywice Świętej Arki tańczących myśli,
. . .
Pomnij kryształki oczu, kryształki kwarcu, kryształki śniegu, dostojność kwiatu, źrenicy światów wykutej fotosyntezy,
Obudź piśmienny uśmiech na falach pieśni, ogrody źródeł, poznaj idee mostu westchnień, posągi, ogrody serc,
Z pulsu świata faluje gondola, odmienia partytury półksiężyca na lustrach wody, na lustrach światła, na lustrach cienia,
. . .
Zaiste moc promieni, źrenice słońca szukają odbicia, wytchnienia w objęciach, rumieńcach nocy,
. . .
Splecione orbitale wyplatają coś, miłość, mądrość chyba, mądrość z mądrości,
Znaki na wodzie, rybak echa, echo rybaka orzeźwia pełnię świetlistej, przytulnej ścieżki,
Przytomny oddech, formuły czerpią energie, osobliwości, splątane szczęście,
. . .
Ten moment łaski, gwarne obrazy, gwarne muzy przepychem gładkim cyzelują życie w zaprzęgach subtelnych liter,
. . .
Wstążeczki kodów pieszczą piękno wolności, deszcz pyłków, subtelność westchnień, jedwabie widm,
Tożsamość, aromat przeznaczeń przenika bukiet marzenia, ideą myśli odsłania jądro wszystkiego,
Ożywione koronki cnót kokietują laguny na płatkach róż, laguny światów w lagunach galaktyk, powiernik słów, rymuje blask raf koralowych, oblicza godowych nimf,
. . .
Melodie w galeriach światła, w galerii światów, intymne kaskady źródeł zerkają, migocą gwiazdy,
. . .
Mgła składa okup radosny z kropelek rosy, dzierżawi rejestry chwilki, wyszywa ideał poranka, pierzastą przystań,
Bo kiedy cytat zabrzmi w symetrii lotu, w skrzydłach motyla, w symetrii ptaka, w symetrii świata, dar przysłów oczaruje urodzaj żniwa,
Owad w kamiennej zbroi zachęca, ozdabia dywany łąki, odziana istota olśniewa rytmy w skorupie żółwia.
. . .
A przecież jest, a przecież są spadkobiercami powołanymi z letargu, snu potencjałów, z letargu słów,

rozumią teraz, czują rozumne światło w pryzmatach, w mądrości dźwięków,
. . .
Dziwna ta kiść co wieńczy korzenie liści, intuicje co wieńczą kielich w kielichach pasji,
Dziwna ta kiść, pnie się do góry, spogląda, szuka, pragnie natchnienia w młodości słońca,
Dziwna ta kiść, z miałkości legend podlewa zachwyt radosnej duszy, niesione owocem żywiołów, żywioły echa,
. . .
Mozaiki drżą w metrykach kapeli, drżą oficyny w katarynce nut osi symetrii, drży momentum harmonii barw i kolorów, drży wszystko, atrament pióra ideą emocji, drży zachwyt, drży Collegium Plus, drży tożsamość tajemnic wszechświata otwartych drzwi,

. . . Atrament barw w tuszu gościnnych cnót, miałką projekcją zdobi zachwyt aurorą, skroplonych zmysłów,
Maść ogrodnika czule uzdrawia struny liczb, frazy słów w wibracjach gwiazd, wzór elementów,
Piękno doskonałe, natchnienia skroplonych serc w wazonie krzewów, w wazonie drzew, wazon w amforze życia,
. . .
Krajobraz fal, nurt zórz, wytworny plon żniw w żniwach, poetyka widzenia w antysymetrii symetrii, audiencja ekstazy w fotosyntezach, uczy widzenia istot w istocie, siebie w zwierciadle lustra...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Teoria Widzenia. Fotosyntezy”

“Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Zespolone moce kołyszą fale, kołyszą widma, obrazy kołyszą światy,
Wylewa się Aurora z dzbana, wylewa się naszyjnik konstelacji, kaskady świateł, białe pryzmaty,
Deszcz, fotony pluszczą w źrenicy, pluszczą krople świata, rytmy w rytmie, projekcje puszystej aury,
. . .
Euklidesowe dźwięki, nuty czcigodną ideą zdobią czcionkę, zdobią frazy projekcji w tańcu obietnic,
. . .
W kropli światła, krople świata, ogrody, jądra lśniącej ballady,
Moc słów, symboli, horyzont mocy, obrazy wykute w jaźni, czuję słowo, czuję w mym sercu,
Istota myśli, intuicja szuka kotwicy, dekoruje przeczucia, wodospady zwierciadła lustra,
. . .
Wodospady złotego wiatru, parabolicznych nut, pięciolinii, chromatyka przenika szepty, aromat życia, aromat pulsu,
. . .
Tchnieniem odległych światów, odkrywa splątania kwitnących kwiatów, kwitnących kwarców,
Czym jest widzenie, parafrazą obrazów, diatoniką, logiką oktaw, ukrytych kodów,
Osobliwości spowite w plamy, w tła, w obroty sfery, osobliwości,
. . .
Oto jest, pędzą, mkną, wibrują symetrie w antysymetrii, bystre fotony, geometrie plecionych myśli jeszcze nie znanych, geometrie nieskończonych energii,
. . .
Melodie pnączy, głębie ozdobne, fałdy, harmonie, wyszyte z soczewki źrenic,
Nagość sumienia, zjawy tkackiej maszyny głaszczą kody, puchy atomów, orbital dziejów, Lśni prawda, lśnią rymy w ławicach potęg kwadratur sfery,
. . .
Partytury obrazów wspomnieniem echa haftują dzień, noc, haftują teraz, oblicza, haftują dzieje, symultaniczne wersy,
. . .
Istota w istocie rzeźby, obrazu w obrazie, motyl w motylu, galerie znaków, retrospekcje foto-syntezy,
Echa istoty, ducha, echa rzeźby, echa obrazu w obrazie, echa motyli, echa galerii znaków, fotosyntezy echa,
Teraz jest echem, subtelną formą, formułą, wibracją przeszłą,
. . .
Foton ma osobowość, jest sceną doskonałą, teatrem, krajobrazem, widnokręgiem, obrusem zaślubionym w ekstazie temperamentu, w ekstazie bytu, w ekstazie muz, w ekstazie piękna,
. . .
Marzenia, czym są w przeszłości echach, cyrklem i miarą, doznaniem, medytacją, miłosną igraszką, płatkiem jedwabiu, wyznaniem parabol, parabolą kielicha, uczuć subtelną ścieżką,
Czym jest pamięć, momentum, widzeniem, miniaturą teatru, aktorem barw, temperamentów,

Czym jest obraz, pieśnią i chórem gwiazd, gromadą Plejad,
. . .
Widzenie, wybudzone echa, metamorfozy w zwierciadłach, w lustrach, Fotosyntezy teorii słowa, źrenice kwiatów, źrenice oka, echa zmysłów, echa cnót, wdzięku, echa zdumienia, echa natchnienia, Fermata tutti, istoty istot obrazów przeszłych,
. . .
Widzenie, synteza echa, światła, synteza świata, puka, puk, puk, puk, kto to? Świadomość, energia widma...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia / Latin

“Obecność”

"Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

Mozaiki kliszy, w kliszach mozaiki kruszą pokorę rytmu,
Atrament pióra zamienia się w metryki myśli,
Dawnym zwyczajem momentum przynosi dary form, idee w idei pieśni,
. . .
Plemiona syntez, głębie natchnień budzą wzorzyste kwiaty, wzorzyste światy,
. . .
Prototyp życia, złota czcionka wyświetla luminescencje, obrazy odziane w prawdę,
Galerie deszczu, krople w kropli zanurzyły się w sobie, w ogrody funkcji,
Jest, jest, jest myśl w kłódce, jest w kluczu pytanie, pytanie bzu o kwiat, kolory spektrum,
. . .
Sny nasłuchują brzmienia momentum, odgłosy echa pachną zwierciadłem lustra,
. . .
Obecność ma kształt, barwę, wymiar, emocje,
Jest świadomością pszczoły na malwie,
Bosa stopka faluje w słońcu, podziwia ambrozję świtu, puls, oddech wieczoru,
. . .
Obecność, tożsamość żywic pieści, tuli czule tożsamość, istotę drzewa, promienie cyrkla, tonacje złota,
. . .
Obecność wiosła na tratwie wycina ścieżkę strumyków w rzekach,
Obecność gwiazd, pył elementów, obecność spojrzenia karmi serca,
Obecność dialektów podzielnych nut, rymów, podzielność rytmów lśnią radością dobra,
. . .
Obecność czuwa, nucą atomy, źródlana woda, kaskady harfy, owoce lasu, maliny, jeżyny, borówki, tarnina, głóg, jarzębina, aksamit smaków,
. . .
Obecność, czujna dogląda zmysły z pamięci formuł, z pamięci, z zarodków nasion,
W zalążkach nasion jest myśl, jest słowo, notatnik światów,
Latarnik staje się, jest światłem, latarnią, myślą żeglarza, statkiem, ruchem form ożywia, dogląda, udaje słońca,
. . .
Obecność, żagle tęsknią za wiatrem, za słowem, ścieżyną światła, tęsknią nasionka oczu, (fotosynteza) patrzą w niebo sternika obrazy widm w widmach,
. . .
Obecność fotonu przenika źrenice, bukiety oczu, samotność cienia, mgieł kryształków, skrzydełka motyla,
Ktoś nadał obecność cyferce zdarzeń, wymiary zera, kreśli wzory osnowy, odsłania symetrie w muzeum świata, w muzeum światła,

Obecność zmysłów wykuwa, barwi, przetapia obraz w obrazach, skorupę żółwia, hymn fotosyntezy w symetriach ptaków, płochliwość kiści, tunikę piękna, istotę świadomych snów, cytaty darów,
. . .
Obecność, obecność, obecność . . .
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia/Latin

" Omorphiá"

(muza: ομορφιά)

"Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

. . .

O wy, córki Zeusa i Mnemozyny,
Co z żywic pulsu istnienia gładzą morały, morały aury,
Morały wersów, morały uczuć, morał w morale, w mozaikach snów,
. . .
Czy sen jest życiem, czy życie snem, jak, jak dotknąć prawd, prawd wzruszeń, znaczenie chwil,
. . .
Poezje fletu, niech chór idei istot wybrzmi w przestrzeni słów, w przestrzeni losu,
Kaskady puszystych cząstek mądrością ruchu, mądrością tańca włada rumieńcem, rumieńcem życia,
Szkliste arkadie, zacny widnokrąg subtelnych prawd ukrytych sylab, oblicza rym, oblicza rytm,
. . .
Muzo muz, Omorphio cnót, wykuta światłem, troskliwych dłut,
. . .
Kaskady doznań z milczeń melodii, romans jutrzenki z prawdą przebudzeń pojednań serc,
Legendy bóstw splątanych stanów doznają olśnień,
Pejzaże losów, posągi kronik serdecznością motylich skrzydeł rozjaśnia świat,
. . .
Muzo okryta wiatrem, okryta żaglem, glos fal, sternika szept, natchnieniem jest, rzeką wśród skał,
. . .
Świt wyśpiewał myśl, obraz w obrazie, wyśpiewał świat, wyśpiewał czcigodny wdzięk, erotyk olśnień,
Czym jest świt, co szarość pragnień zamienia w rytm melodią dzbana, płomieniem zmysłów,
Coś mknie z przestrzeni lunet, miodownik światła cyrklem osobliwości, formulą wyjawia głębię energii,
. . .
Pergamin zwierzył się światu tragedią pyłu, tragedią ciszy, obnaża kłamstwa, kruszce bez duszy,
. . .
Galerie, święte galerie głębi słów, mocy rozumu, istot w istocie zmieniły się w cień,
Echa świetlików ech, ech w trawie, echa nieba zakwitły zbożem, zakwitły kwiatem, zakwitło życie,
Widma ech, deklamują cichutko, deklamują zachwyt nauką piękna, jest tam, jest w tobie, szepcze złocistą nitką,
. . .
Prządka soczewki w ogrodach płatków wyszywa płótna losów, wyszywa frazy, aromat harf, igliwia świat,
. . .
Omorphio, kołysko Muz wypłosz z letargu obrzęd tajemnic, aurory hipnoz,
Wypłosz z mgły elementów, wdzięk, metamorfozy symetrii, namiętność koperni źrenic,
Omorphio gwiazd, Omorphio ksiąg, Omorphio czci, wdzięku, klucz w kluczu, klucz nut, klucz ziaren, bezcennych liczb,

. . .
Muzo, Omorphio, kwadrat okręgu przepychem fal, pierzastych kropel, kolekcją fotosyntezy opiewa mądrość,
. . .
Kryształki kropel wpisane w ród, narodziny wpisane w pyłki, w paletę pszczół,
Omorphio, czy jesteś nimfą ubraną w rejestr pigmentów, czy jesteś wróżką, szczodrym darem, nokturnem gwiazd, tańcem jądra, kodem symetrii motylich światów, nektarem myśli,
Cytat klawiatur, sonet pastuszka, wirują sieci, harmonie przenikają słońca w słońcach, atrament w galeriach czcionki, symetrie ptactw,
. . .
Omorphio, Muzo Muz, platońską pieśnią krusz skały letargu strumieniem piękna, mądrością cnót, połyskiem kiści, zachwytem pisanym sercem, dialogiem bóstw ...
(MMJWL)

Omnia Permeat Omnia/Latin

"Zaproszenie"

"Z Pamiętnika Kolekcjonera Wschodów Słońca i Orbity 323”

(The Sunrise Collector & The Orbit 323)

…

Namiętność myśli sublimuje złotą hojnością głębi świeczniki gwiazd,
Rzeźbi krople w wodzie, momentum antykwariatu zmieniają obrazy świata, obrazy światła,
Miedziany departament ciszy soczewkuje szkice w szkicach tętno stepów, tętno gór, szept na wydmach stóp,
…
Orszak definicji, szelest chwilek, elegancja ciepła, jedwabie światła medytują w przestrzeni troski, to echa,
…
Teatr, cyrkiel, trójkącik, miarka miłości, o, tam, przyjaźń orzeźwia galerie mocy,
Kolumny cyprysów rozśpiewane przez wiatr, wiatr dziejów, wiatr muz, ma osobowość, mimikę ekstaz,
Zapraszam, słyszę, zaprasza, zapraszam do siebie, do głębi istoty dialektu prawd,
…
Nostalgia tarczy zegara, ale co tkwi, co jest za tarczą zegara,
…
Obrazy myśli, obrazy słów przenikają zwierciadła lustra w lusterkach, krajobraz, horyzont się rusza, wciela w obraz obrazów,
Tętno melodii czuwa w ziarenkach formuł w wieczności słów,
Pocztówka sublimuje podzielność, blaknie, jest dobrem doskonałym, jest cnotą, tym też jest słowo, i trwa,
…
Geometrie oczu rzeźbione przez foton fotonów, tonacje, religie zmysłów, czytają głębie precesji, alfabet Universum,
…
Jezioro fal, ktoś nakrył do stołu, wysypały się kwiaty, bukiety ciast, okruszki chlebka,
Rozmowy światów, nuty w cyferkach, głos fal, istot w istotach,
Blask świec w porcelanie tuli aromat, ludzkie postacie, kalendarz zielników,
…
Myśl, żywica, teraz świat istoty w istocie pragnie obrazu igliwia, nikt nie wie, dlaczego, teraz, teraz jest niezależne od zmysłu,
…
Kotwica pamięci ma rodowód, rodowód partytur, synonim troski, synonim pasji, miąż kronik w kronice spektrum,
Koronki tła, wyczesane koronki, czy to jest plazma mgły, plazma idei?
Plemiona chiralnych chórów, tańca, uczoność pełni księżyca ideałem światła, myśli myślą z głębi jakiejś, z głębi wytwornej bajki, myśli myślą z głębi jakiejś,
…
Wszystko jest takie niezwykłe, niezwykle piękne, nawet cień światła, cień świtu bez grzechu, wszystko we wszystkim jest życiem, życiem, życiem trójdzielnych formuł,

…
Słowo w pytaniu, słowo doskonałe, zapraszam, mit materializuje się w złotej niteczce helisy życia,
…
Helisa życia wyszywa przyodziewek, zapraszam, objawia sylabę w sylabach, ma wymiar w wymiarach,
Ale co wyszywa helisę życia, co wyszywa życie za tarczą zegara,
Czy doskonałość jest tajemnicą, znakiem zapytania, czy jest słowem, mitem, czy jest rzeźbą, zacnym posągiem,
…
Doskonałość, zaprasza pokorą nagości, skromnością spojrzenia, haftem złocistem wyśpiewa prawdę, zaprasza,
…
Znów słyszę szept, słychać, zapraszam rymy, frazy legendy rzek, jezior, kołyski oceanów, kołyski mórz, namiętność myśli złotą hojnością głębi ozdabia świeczniki gwiazd, rzeźbi krople wody, momentum myśli w momentum świata w momentum światła (czytam między fałdami, między wierszami tajemnic)…
(MMJWL)

Wiersze:

- “Pamięć w Pamięci” (3)
- “Wiem, Jestem Echem” (5)
- “Teoria Piękna” (6)
- “Ceramika Światła” (8)
- “Ciekłe Kryształki” (10)
- "Biblioteka Świata, Biblioteka Myśli w Bibliotece Światła" (12)
- "Mądrość Żywiołów": I(o) <=>O(i) (13)
- "Stworzenie Światła. Stworzenie Świata" (15)
- “Matematyka Plastra Miodu” (19)
- "Świadomości" (20)
- "Światło Myśli" (24)
- "Muza Aurum Praesentia"(złota obecność) (26)
- (} 3 {) (29)
- "Zwierciadła w Lustrach" (33)
- "Pieśń z Kroniki Czułości" (37)
- “Myśl” (41)
- “Maximus Wyznawca "Miloszajtis" (43)
- "Starorzecze" (47)
- "Ojczyzna Poezji" (48)
- “Iluminacje Światła” (fragmenty z Pamiętnika Idei) (49)
- “Obietnice Światów Doskonałych” (50)
- “Klucz Firmamentu” (52)
- “Rzeka” (55)
- "Ukryte Symetrie" (59)
- "Pieśń Idei" (60)
- "Paciorki Świadomości" (62)
- "Niebo" (63)
- “Dzieci Światów” (65)
- "Enigma" (69)
- „Szczęście Idei" (71)
- "Karuzele" (74)
- "Piękno Mądrości" (77)
- "Medytacje" (78)
- "Ołtarz Natury" (79)
- „Narodziny Świadomości” (historia światła) (80)
- "Skroplone Muzy" (82)
- "Westchnienia Jeziora" (83)

- “Haiku” (1989) (85)
- „Wirtualne Cząstki” (86)
- „Kwiat Myśli”(Kwiaty Polskie) (87)
- "Delficka Pieśń" (89)
- “Mecyje” (91)
- “Niezwykła Dorożka i Wielka Mapa Marzeń i Snów” (94)
- “Zaśnieżony Kraków” (97)
- „Przebudzenie” (99)
- "Świtanie” (100)
- “Wieczór i Noc” (101)
- " Antykwariusz Zwierciadła" (102)
- “Dzwon z Wielkim Sercem nad Światem” (106)
- “ Wynalazek Metafor” (107)
- “ Źrenice Syntez” (108)
- “Szkic Chwilki” (109)
- “Teoria Wszystkiego” (110)
- “Teoria Widzenia. Fotosyntezy” (112)
- “Obecność” (114)
- " Omorphiá" (116)
- "Zaproszenie" (118)

Słowniczek. Instrukcja obsługi myśli i Ducha Renesansu.

. . .

* Energia: uniwersalna formuła świata we wszystkich wymiarach spektrum i poza spektrum, rdzeń świadomości molekularnej i biologicznej.

* Momentum: potencjał nieskończoności, homogeniczne kalkulacje nieskończenie podzielnej Energii.

* Wibracje: kinetyczne relacje pomiędzy energią i jej własną przestrzenią w wymiarze matematycznym.

* Matematyka: szczególny stan energii w homogenicznym spektrum, symultaniczne kalkulacje, nieskończona podzielność.

* Homogeniczny: synteza formuł, nieskończenie podzielna.

* Topologie: kinetyczna trójwymiarowość wyrazów i fonetyki.

* Formuły kinetyczne: analogowe, fizyczno-matematyczne wzory.

* Foton: cząstka spektrum, całość cząstki korpuskularno-falowej.

* Kinetyczny: wszystko jest w ciągłym ruchu i wzajemnym przenikaniu.

* Harmoniczne funkcje: kinetyczne funkcje kompatybilności i kompatybilności przeciwstawnej.

* Idea: kinetyczne przeszłości, argumenty potencjałów.

* Permeacje: superpozycja formuł, przenikanie symetrii i antysymetrii.

* Fonetyka: geometria słow, przenikanie atomów w przestrzeń euklidesową.

* Plazma: szczególny przypadek Energii i przestrzeni energii, światła, wzajemnych relacji formuł.

* Mikro i Makro: mikro jest makro, makro jest mikro (szczególny przypadek pojęć).

* Rytm: rytm jest prastarą formuła życia: sentio ergo sum, czuję więc jestem.

* Elementy: wzajemne przenikanie cząstki w całości, całości w cząstce (mikro i makro)

* Rejestr: uporządkowany katalog wymiarowości: oddech, dźwięk, frazy, alfabet snów.

* Plejady: partytury światła, partytury świata, partytury geometrii liczb.

* Poetyka: synteza widm analogowo-matematycznych propagujące wymiary fonetyki euklidesowej.

* Widma: aproksymacje koloru światła w relacji z geometrią energii światła.

* Orbity: logiczne i zwykle przewidywalne topologie zbiorów i topologie zmiennych.

* Partytury: plejady kluczy, plejady widm, plejady dźwięków.

* Kryształy: uporządkowanie w formułach funkcji harmonicznych.

* Kod życia: energia i matematyka analogowej przestrzeni, momentum topologii liczb i wyrazów.

* Klucz prawdy: ewolucja natury potwierdza prawa fizyczne i matematyczne.

* Czas: wynaleziony przez czlowieka, nie jest wymiarem lecz liczbą urojowną podobnie jak zero, dlatego wprowadziłem momentum 0(1), gdyż posiada wymiar fizyczno-matematyczny.

* Symetrie: relacje przestrzenne pomiędzy symetrią i antysymetrią.

* Mądrość Złotego Wieku: permeacje formuły Fibonacciego i złotego podziału.

* Droga Mleczna: charakteryzuje się świadomością molekularną i biologiczną, ma wymiar geometryczno-organiczny: I(o) <=> O(I).

* Duch Renesansu: akceptacja siebie i świata.

* Myśl: jest szczególnym stanem energii, nie jest w pełni kontrolowana przez czlowieka ale przenikające się wzajemnie energie fizyczne-matematyczne i biologiczne. Myśl ma wymiar kwantowy i sub-kwantowy, energia myśli nie podlega ograniczeniom prędkości światła, ma potencjał ponad przestrzenny choć w nim uczestniczy (entanglement-splątanie).

* Prawo Paradoksu: inny, wyjątkowy rodzaj inteligencji, z której jest zbudowany jest świat, jest matematycznie i fizycznie dostępny w analizie logiki czlowieka. Prawo to jest pięknem doskonałym i podlega prawom etyki (nie podważa etyki).

* Funkcje symultaniczne: wyprowadzenie prawa paradoksu w wymiarach fizycznych, matematycznych, biologicznych. Funkcje symultaFunkcje symultaniczne: wyprowadzenie prawa paradoksu w wymiarach fizycznych, matematycznych, biologicznych. Funkcje symultaniczne są, de facto, pięknem doskonałym i zawierają "boską formulę", w tym proporcje i kanony idei (patrz: mikro i makro). W świecie uniwersalnym nie ma podziałów, są natomiast syntezy, homogeniczne formuły i momentum. Z funkcji symultanicznych są wyprowadzone prawa etyki, kanony moralności oparte na zbiorach i zmiennych kompatybilności, kompatybilności przeciwstawnej, superpozycji praw fizyki, w tym grawitacji i grawitacji odwróconej (anty-grawitacji). niczne sa pięknem doskonałym i zawierają"boska formule".

Puk, puk, puk,
Kto to ?
Świadomość...